Contele Incappucciato

Mobilis In Mobile

Ediţie revăzută şi adăugită

"Mişcător în elementul mişcător"

Editura Orfeu 2000

Mobilis In Mobile

Contele Incappucciato

Coperta I și coperta IV – grafică realizată de
Contele Incappucciato

Contele Incappucciato

Mobilis In Mobile

Ghidul evoluției spirituale

ORFEU 2000
BUCUREȘTI

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
INCAPPUCCIATO, conte
Mobilis in mobile: ghidul evoluţiei spirituale/ contele Incappucciato – Bucureşti: Orfeu 2000, 2009
ISBN 978-973-1986-07-4

13

Introducere

Motto:
„Căutaţi mai întâi Împărăţia Cerurilor
şi toate câte le veţi cere vi se vor da pe lângă ea...".
Matei: capitolul 6, versetul 33

Suntem deja în primul secol al mileniului trei. Câţi oameni născuţi înainte de jumătatea secolului trecut sperau să ajungă să trăiască în aceste vremuri atât de moderne, dar atât de tumultoase în acelaşi timp. Iată că sunt generaţii întregi, pe tot globul, în toate rasele Terrei şi în toate naţiunile omenirii, care actualmente au o vârstă ce atinge suta de ani. Dar se poate vorbi, totuşi, de o oarecare lipsă de înţelepciune a oamenilor ce trăiesc pe această planetă? Câţi indivizi umani au reuşit să atingă desăvârşirea la care s–a referit în urmă cu 2000 de ani Iisus Christos? Extrem de puţini, dacă ar fi să luăm în considerare numai pe aceia care au urmat cu adevărat calea spirituală. Şi chiar şi dintre aceştia, puţini au fost cei care au reuşit să depăşească un anumit prag de evoluţie spirituală. Dintr–o asemenea perspectivă am putea să ne întrebăm, pe deplin motivaţi în faţa propriului destin, dacă noi, ca fiinţe inteligente, avem posibilitatea să ajungem acolo unde Marii Maeştri ai omenirii au afirmat că vom ajunge cândva. Este cât se poate de evident zbuciumul în care se află în prezent rasa umană, în actualul său stadiu de dezvoltare. Aceasta reprezintă o combinaţie inegală de tehnologie şi spiritualitate. Tehnologia se sprijină în desfăşurarea potenţialului său pe descoperirile ştiinţei, în timp ce spiritualitatea deţine de zeci de mii de ani o acumulare impresionantă de informaţii şi tehnici care, din nefericire, încă nu sunt luate în considerare aşa cum trebuie. În vreme ce tehnologia

avansează relativ repede, de la an la an existând foarte multe invenţii şi aspecte revoluţionare, spiritualitatea îşi derulează încă anevoios potenţialul ei sublim, adunat de către Marii Maeştri prin timp, de–a lungul numeroaselor epoci ce s–au succedat până acum. Este la fel de evident efortul general depus de către cei care au misiunea de a retrezi omenirea la adevărata ei valoare, un asemenea fenomen spiritual având posibilitatea de a–şi urma cursul firesc tocmai datorită faptului că Marii Maeştri nu au părăsit niciodată omenirea, ci au vegheat ca aceasta să poată înainta, oricât de încet, dar sigur, pe drumul plin de sacrificii al evoluţiei spirituale planetare. Deşi valul trezirii spirituale a fost declanşat în anii '80, amploarea dezvoltării nu a atins deocamdată pragul necesar unei adevărate „explozii" evolutive, ceea ce ne duce cu gândul la următorul aspect. Civilizaţia umană se află înaintea naşterii sale spirituale, iar peste ceva vreme, în viitorul relativ apropiat, i se va „tăia" aşa–zisul „cordon ombilical", moment în care omenirea va deschide ochii asupra adevăratelor valori spirituale. Căci ceea ce se vehiculează în prezent, printre marea majoritate a grupurilor care afirmă că sunt legate într–un fel sau altul de mişcarea intitulată „Noua Eră", este doar o palidă reprezentare a elementelor spirituale care trebuiesc atinse prin eforturi proprii, atât la nivel individual, cât şi la nivel colectiv. În asemenea condiţii, în care omenirea a „evoluat" pe un fond involutiv, este firesc să ne întrebăm dacă undeva există acel rezervor din care să ne alimentăm cu adevărata informaţie spirituală, pentru a accede la planurile spirituale, unde entităţi extrem de evoluate aşteaptă de secole ca oamenii să se trezească şi să le contacteze. Dacă privim lucrurile dintr–un astfel de unghi, vom înţelege că dacă pentru omenire, în general şi în particular, s–a pus problema evoluţiei spirituale, atunci există şi modalitatea prin care indivizii umani au posibilitatea de a evolua într–un mod accelerat, deoarece ciclurile cosmice s–au schimbat, iar consecinţa este aceea că toate fenomenele şi lucrurile se desfăşoară cu o viteză mult mai mare. Modalitatea existând, aceasta presupune o combinaţie care include mai multe căi de abordare a evoluţiei spirituale. Combinaţia este determinată de specificul fiecărui individ şi aici putem să ne bazăm pe Astrologie, care ne oferă o multitudine de informaţii extrem de preţioase. Dar

Astrologia nu face obiectul acestui volum, însă calea fiecărui individ este unică şi originală, chiar dacă în multe aspecte există similitudini. A merge pe Calea Spirituală înseamnă a cunoaşte o serie întreagă de principii, mai mici sau mai mari, cu ajutorul cărora omul să beneficieze de un salt evolutiv cu totul deosebit. Desigur că în întâmpinarea unei asemenea posibilităţi vine acest volum, care nu întâmplător se numeşte „Ghidul evoluţiei spirituale", pentru că în cuprinsul lui sunt însumate cele mai importante principii ale evoluţiei spirituale, valabile nu numai pe Terra, ci şi oriunde în alt loc din Univers, în orice altă civilizaţie, aflată la distanţă de zeci şi poate sute de ani–lumină faţă de noi. Sunt principii spirituale care îşi au rădăcina în Principiul Unic şi parcurgând volumul pe care–l aveţi în faţă, veţi reuşi să înţelegeţi nu numai ce este Viaţa cu adevărat, ci şi cum puteţi scăpa definitiv de toate necazurile. Numai cine respectă aceste principii spirituale are parte de toate bogăţiile, atât pe Terra, cât şi în planurile subtile. Aceasta este Regula de Aur în Univers şi în alte lumi din galaxie, care actualmente sunt foarte avansate din punct de vedere spiritual, pentru că au respectat o astfel de regulă. Amintiţi–vă că şi Iisus spune în Biblie – „Căutaţi mai întâi Împărăţia Cerurilor şi toate câte le veţi cere, vi se vor da pe lângă ea". Este un adevăr limpede ca lumina zilei, numai că omenirea a fost minţită şi înşelată mult prea mult timp, de către cei care au vrut să ascundă Adevărul, astfel încât nimeni, dar absolut nimeni nu mai înţelege ce anume înseamnă „Împărăţia Cerurilor" şi nici nu mai crede cineva că ar fi posibil şi adevărat să cauţi această împărăţie şi apoi să primeşti ceea ce doreşti, pentru a trăi viaţa aşa cum doreşti. Oamenii au fost înşelaţi atât de mult timp, încât au uitat că există Adevărul care îi face liberi şi desăvârşiţi. Cine atinge desăvârşirea, acela primeşte de la Dumnezeu tot ce are nevoie, de la hrană şi haine, până la bani şi posibilităţi de a–i ajuta pe alţii. Sunt adevăruri demonstrate de anumiţi oameni, însă aceştia au fost extrem de puţini, de–a lungul istoriei omenirii şi cronicile vremurilor respective au râs de astfel de oameni, punând credinţa lor în Dumnezeu pe seama unor fantezii bolnave. Denigratorii lui Dumnezeu n–au înţeles şi poate nu vor înţelege niciodată de ce dacă un om crede cu adevărat în Dumnezeu, îşi îndeplineşte toate visele, chiar şi cele mai

puţin credibile pentru unii sceptici. Acest ghid de evoluţie spirituală este adresat tuturor celor care doresc din tot sufletul să evolueze, să se perfecţioneze, şi care timp de aproape două decenii au căutat Calea, în această Românie atât de greu încercată din toate punctele de vedere. După ce veţi citi şi asimila informaţiile din acest volum, viaţa voastră va căpăta o întorsătură favorabilă. Aveţi posibilitatea de a scăpa definitiv de orice element care vă împiedică să evoluaţi spiritual, căci ghidul vă oferă modalitatea şi tehnica de evoluţie, în aşa fel încât Calea este acum liberă şi puteţi păşi pe ea cu cea mai mare încredere.

În privinţa lucrurilor care în ultimii ani au invadat piaţa informaţiei spirituale, şi mă refer aici la tot felul de interpretări legate de ce anume se va întâmpla în 2012, este necesar să vin cu nişte precizări care vizează tocmai asemenea interpretări, care mai de care mai fanteziste. De la venirea unei imense flotile de OZN-uri care-i vor ridica pe drept credincioşi în spaţiu, când Pământul ar fi zguduit de cataclisme, şi până la alte scenarii mai mult sau mai puţin încărcate de iluzii şi fantasmagorii intelectuale, această panoplie de preferinţe vehiculate de către unii şi alţii, trebuie spus că niciuna dintre aceste chestiuni prezentate nu conţin ceva real, ci mai degrabă reprezintă fie rodul unor oameni cu mintea distorsionată de fanatism de tip SF sau spiritual, fie persoane plătite de către cercuri mai mult sau mai puţin oculte pentru a deversa în mentalul colectiv idei şi scenarii cu scopul de a manevra psihologic mase de oameni. Cei care dirijează din umbră asemenea mişcări lipsite de realism cunosc faptul că dacă pot convinge o mare masă de oameni să creadă în scenariul pregătit de ei, atunci din punct de vedere karmic se declanşează de către cei manevraţi mental un val de energie, cu o anumită încărcătură, îndreptat către o anumită direcţie şi care poate determina schimbări neplăcute în societatea respectivă, deoarece energia aceea emisă se mişcă în mentalul colectiv şi produce fie distorsiuni, fie modificări. Aceasta pe de-o parte, căci pe de cealaltă parte se află grupările întunecaţilor – Illuminaţii, care au interesul să ţină pe mai departe omenirea în sclavie spirituală. Astfel, este mai mult decât evident faptul că, deşi se scriu în lume cărţi de valoare, de către autori care mulţi ani au cercetat fenomenele şi spiritualitatea, totuşi în ciuda faptului că

aceşti autori prezintă în cărţile lor alternative pentru trecerea la modul creativ prin perioada "sfârşitului lumii", cum vehiculează an de an mass-media mondială acest termen, persistă în mintea oamenilor scenariul de tip distructiv referitor la modul în care omenirea se îndreaptă spre anul 2012. Şi cine propagă scenariile de tip distructiv, pentru a se strecura insidios în mentalul colectiv uman? Cei care vor cu orice preţ ca oamenii să nu cunoască Adevărul, să nu cunoască despre puterile lor spirituale şi să le folosească pentru a se elibera de monopolurile impuse de către aceşti întunecaţi: petrolul, industria de automobile, transporturile, hrana şi nu în ultimul rând banii. Din comunicările realizate în ultimii ani de către persoane din diferite ţări ale lumii, cu entităţi extraterestre benefice, aflăm că dacă oamenii şi-ar redescoperi capacităţile spirituale, o mare parte din monopolurile actuale s-ar prăbuşi în mai puţin de 2 ani. Ideea e foarte simplă. Prin telepatie putem elimina telefonia pentru care plătim bani, prin bilocaţie conştientă ne putem vedea cu cineva, fără a mai folosi maşinile care consumă carburant, acesta costând bani, dacă ne-am dezvolta voinţa şi puterea psihică am putea materializa orice avem nevoie şi astfel eliminăm banii şi munca ce ne face sclavii unui diabolic sistem inventat de Illuminaţi – a merge la servici, chestie care ne ocupă mai mult de jumătate de zi şi astfel, obosiţi venind de la servici, oamenii nu mai au chef să citească despre cele spirituale sau să mediteze pentru a-şi spori puterile spirituale interioare. Este necesar ca acum, cu 2 ani înainte de 2012, să vedeţi aceste realităţi care sînt manevrate de către Illuminaţi pentru ca voi să nu puteţi să vă ridicaţi în deplina libertate şi putere oferite de către Creator fiecărei fiinţe umane. De asemenea, este necesar să vă îndreptaţi atenţia către lumea voastră interioară, ascultându-vă sufletul şi spiritul, când acestea vă vorbesc în felul lor. A venit timpul să vă descoperiţi pe voi înşivă şi să daţi la o parte vălul aruncat pe conştiinţa voastră de către întunecaţii care încă mai vor să domine planeta şi omenirea. Dumnezeu nu a lăsat pe nimeni ca intermediar între el şi noi. Deci puteţi înţelege că voi înşivă sînteţi cei care decideţi pentru viaţa voastră, nu nişte obscuri indivizi care plănuiesc "sfârşitul lumii" din încăperile lor de unde urăsc oamenii acestui Pământ minunat pentru simplul fapt că sînt 6 miliarde. Atunci

când am structurat pentru prima dată această carte, m-am gândit să-i dau o formă anume, astfel încât să poată fi înţeleasă de către oricine, de către orice minte umană, indiferent pe ce nivel de evoluţie spirituală ar fi, şi în aşa fel încât ceea ce prezintă acest volum de informaţii spirituale să poată fi aplicat la propriu, pus în practică pentru a reuşi un salt evolutiv, necesar depăşirii actualei condiţii sociale şi materiale, ce apasă societatea românească şi planetară în acelaşi timp, datorită falsei crize declanşate de Illuminaţi pe plan mondial. Scopul crizei era acela de a determina în oameni un val de frică şi mai mare pentru viaţa de zi cu zi, ceea ce, ca stare interioară a oamenilor, ar fi putut bloca trezirea spirituală de proporţii a oamenilor, lucru de care Illuminaţii se tem cel mai mult. Aşadar fiţi convinşi că fiecare dintre voi are ghizi spirituali – acei îngeri păzitori, care sînt cu voi permanent, şi tocmai din acest motiv este necesar să înţelegeţi că a venit timpul să vă treziţi. Aşa cum nimic nu poate opri o plantă ca să iasă din sămânţa ei, să se ridice către Soare prin solul uscat şi tare, să crească şi să înflorească, tot aşa nimeni şi nimic nu vă poate opri să ieşiţi din sămânţa spiritului vostru către Lumina Creatorului şi să izbândiţi, trecând cu curaj şi încredere prin vălurile întunecoase.

Aplicaţi în viaţa voastră de zi cu zi asemenea informaţii pe care le veţi citi în prezentul ghid şi nu vă temeţi să vă afirmaţi propria divinitate. Pentru că Omul este o Fiinţă mişcătoare, ce se mişcă într–un element universal aflat la rândul său în continuă mişcare. Privind lucrurile prin prisma acestui concept, veţi reuşi să pricepeţi tâlcul din titlul acestui volum pe care îl citiţi, intitulat „Mobilis in Mobile", adică „Mişcător în elementul mişcător", afirmaţie care desemnează concret şi direct destinul divin al lui Homo Sapiens, ca minusculă fiinţă raţională în vastitatea acestui Univers creat de Dumnezeu, Creatorul tuturor văzutelor şi nevăzutelor.

CAPITOLUL I
Fiinţele primordiale

Din cele mai îndepărtate vremuri au existat fiinţe care au cunoscut foarte multe taine de origine divină. Asemenea fiinţe aveau posibilitatea de a afla, în mod direct, chiar de la Sursa tuturor lucrurilor, Dumnezeu, ce este cu ele însele, de unde provin şi care le este menirea. Aceste spirite sunt denumite Primordiale şi au capacităţi nebănuite, cu ajutorul cărora pot străbate timpul şi spaţiul, deplasându-se în orice loc din univers, în orice lume, în orice timp. Spiritele Primordiale, fiind născute din Elementele Primordiale ale Creatorului, sunt împărţite în patru categorii. Spiritele Focului, ale Aerului, ale Apei şi ale Pământului, după cum sunt clasificate de către Inteligenţa Infinită a Creatorului. Ca urmare, este firesc să înţelegem faptul că asemenea Spirite Primordiale şi-au împărţit munca lor în Univers în conformitate cu specificul lor. Astfel, Spiritele Primordiale, care se numesc Arhangheli, activează pe categoria specifică şi au în subordine toate acele fenomene şi civilizaţii care evoluează în raport cu unul sau altul dintre cele patru Elemente Primordiale. Există Arhangheli ai Focului, ai Apei, ai Aerului şi ai Pământului. Dacă vom sta puţin şi ne vom gândi la denumirea de Arhanghel, am putea să pricepem ce anume înseamnă. Nimeni nu şi-a dat seama până acum că acest cuvânt şi nume – Arhanghel, desemnează în realitate, ceva cu totul şi cu totul deosebit. Şi anume faptul că este un cuvânt compus, alcătuit din două cuvinte, adică din Arhaic şi înger. Despre îngeri ştim câte ceva, ce fel de fiinţe sunt şi ce rol au în structura universului spiritual. Din acest punct de vedere, se poate spune despre Arhangheli că sunt Îngerii Arhaici ai întregului univers, Îngerii Primordiali, de la începutul actualului ciclu al Creaţiei. Şi având o asemenea imagine despre ei, ne putem da seama foarte uşor ce rol au cele

patru categorii de Îngeri Arhaici, care au primit de la Dumnezeu capacitatea de a crea împreună cu El. Creaţia este un fenomen la scara întregului univers, atât cel spiritual, cât şi cel de materie, şi procesul desfăşurării sale a necesitat participarea tuturor Arhanghelilor, pentru că structurarea dimensiunilor şi a civilizaţiilor născute ulterior, cerea o combinare armonioasă şi proporţională a celor Patru Elemente Primordiale: Apa, Focul, Aerul şi Pământul, liantul dintre ele fiind chiar Eterul, numit şi Corpul Energetic Universal sau Substanţa Universală, care asigură manifestarea energetică a oricărui lucru. Este evident, din acest unghi, faptul că Arhanghelii au trecut, sub directa comandă a Creatorului, la alcătuirea tuturor lumilor, a tuturor celor şapte dimensiuni sau ceruri, cum li se mai spune în frazeologia creştină. Am putea, oare, să ne imaginăm ce capacitate co–creatoare au Arhanghelii? Câtă strategie de dezvoltare a unor esenţe de Energii Divine, puse la dispoziţie de către Dumnezeu, au Arhanghelii? Trebuie spus foarte limpede că şi la ora actuală activitatea Arhanghelilor este aceeaşi, în sensul că procesul Creaţiei este continuu, nimic nu se opreşte decât atunci când decide Dumnezeu. Să ne amintim de Ciclurile Cosmice, cu durate de miliarde de ani, şi mai ales de Marele Ciclu ce include 3500 de Cicluri Cosmice, durata acestuia fiind de 15.000.000.000.000 de ani. Pentru o astfel de durată de timp toţi Arhanghelii activează neobosiţi, în foarte multe locuri din Univers, dirijând evoluţiile lumilor extraterestre, a lumilor spirituale, indiferent că între acestea toate există miliarde de ani de evoluţie diferenţă. Chiar şi cele mai înaintate şi evoluate civilizaţii din galaxia noastră, de exemplu, îşi desfăşoară traseul evolutiv propriu sub directa îndrumare a Arhanghelilor. Depinde de Elementul prin care civilizaţia sau civilizaţiile respective au dorit să evolueze. Unele au apărut şi s–au dezvoltat coordonându–se în funcţie de elementul Foc, ceea ce înseamnă că traiectul evolutiv s–a bazat pe Lumina Divină sau principiul Agni. Alte civilizaţii au preferat să evolueze sub semnificaţia elementului Pământ, ceea ce le–a oferit posibilitatea să acceadă la principii care cuprindeau toate situaţiile, precum solul din grădină adună în el şi Apa, şi Focul (căldura), şi Aerul (gazele dintre straturi). Alte rase au evoluat pe baza principiului Apei, extinzându–se şi infiltrân-

du–se în alte zone decât cea de baştină, întocmai cum se infiltrează apa până în cele mai mici fisuri. Deci schema de evoluţie, de care s–au ocupat şi se ocupă Arhanghelii, cuprinde modele şi structuri extrem de complexe, pe care noi le putem doar înţelege ca mecanisme, fără să le putem pătrunde complexitatea cu actualul nivel al minţii noastre. Dar, privind lucrurile din perspectiva evolutivă, ne dăm seama că şi această lume a noastră, pământeană, aşa cum a ajuns ea actualmente să se dezvolte, se află sub directa îndrumare a unor Arhangheli. Biblia nu a consemnat degeaba anumite lucruri ce au directă legătură cu Arhanghelii. Cei mai cunoscuţi dintre Îngerii Arhaici, în arealul creştin, sunt Arhanghelii Mihail şi Gabriel. Lor le sunt atribuite mari puteri divine, cu ajutorul cărora îndrumă sute de milioane de pământeni. Oamenii Terrei confundă, totuşi, această noţiune de Arhanghel. Ei privesc la asemenea fiinţe de origine divină ca la un fel de persoane particulare, şi sunt extrem de mulţi acei pământeni care se roagă fie la un Arhanghel, fie la altul, ca şi când s–ar ruga unui alt semen de–al său, în dorinţa de a–i îndeplini o rugăminte adresată lui Dumnezeu. Este adevărat că teologia creştină a ambelor ramuri nu a evidenţiat şi nici nu a explicat care este, în realitate, natura unui Arhanghel, dar în arealul spiritual asiatic s–au păstrat destule informaţii referitoare la alcătuirea acestor Fiinţe de Lumină. Putem să înţelegem acum, în vremurile prezentului, că Viaţa şi alcătuirea acesteia, la nivelul fiinţelor de orice fel, structurează diferite nivele de Fiinţe, de la cele similare omului, aflat într–un spaţiu relativ dens, ca materie, şi până la acele fiinţe alcătuite doar din energii din ce în ce mai rafinate. De la nivelul de individ, aşa cum se prezintă fiinţa umană şi alte fiinţe similare lui, în alte locuri din Calea Lactee, şi până la Fiinţe colective, adică o întreagă colectivitate de fiinţe individuale ce formează o singură Fiinţă. În asemenea situaţii, toate fiinţele individuale au renunţat în mare parte la Liberul Arbitru propriu, în favoarea formării unei singure Entităţi care, la nivel energetic, asigură toate cele necesare evoluţiei acelei civilizaţii. Nu este greu de imaginat un astfel de model evolutiv, deoarece seamănă cu ceea ce avem noi, aici, pe Terra, adică societatea umană transferă, temporar şi relativ, o bună parte din capacitatea decizională, către forurile supe-

rioare, alese prin vot liber. Vedem că din acest punct de vedere, pe linie evolutivă, fie suntem inspiraţi, fie suntem dirijaţi către un asemenea model, acceptat de alte civilizaţii cu multe milioane de ani înaintea noastră. Dar o astfel de influenţă poate fi exercitată asupra civilizaţiei umane doar de către Fiinţe Primordiale, care acţionează prin mijlocirea altor entităţi, mai mici, pentru a îndrepta lumea Terrei către acea direcţie ireversibilă a bunăstării materiale şi spirituale pentru toţi pământenii, fără nici un fel de deosebire. De aceea, aşa cum spuneam ceva mai înainte, pentru marea majoritate a creştinilor, de orice confesiune sau rit, Arhanghelii Mihail şi Gabriel au o importanţă foarte mare, însemnătatea lor în creştinism fiind întrecută doar de Fecioara Maria şi de Iisus Christos. Strategia îngerilor Arhaici depăşeşte, însă, capacitatea de înţelegere a omului obişnuit. De ce? Să ne amintim că marii exegeţi ai religiilor lumii, care au studiat şi comparat cele mai importante texte religioase ale fiecărei religii de anvergură mondială, au afirmat, de exemplu, că Biblia şi Coranul sunt identice în privinţa mesajului transmis omenirii de către Dumnezeu. Atât Fecioara Maria, cât şi profetul Mahomed, au fost înştiinţaţi de către Arhanghelul Gabriel sau Gavriil, cum i se mai spune la noi în popor. În esenţa lor, atât Biblia, cât şi Coranul, conţin acelaşi mesaj spiritual către credincioşi. Atunci, ne întrebăm pe bună dreptate, de ce islamiştii sunt atât de înverşunaţi împotriva creştinilor? Şi invers, de ce lumea creştină, îndeosebi catolicii Occidentului, sunt atât de hotărâţi să desfiinţeze cu orice preţ un adversar – islamul, care în realitate îi este cu adevărat „frate" din acelaşi Tată şi din aceeaşi Mamă? Nu vede nimeni acest Adevăr? Nu vede nimeni că fratele este asmuţit contra fratelui, în încercarea, de altfel zadarnică (şi vom vedea mai încolo de ce) de a distruge latura spirituală a întregii omeniri? Dacă două mari religii ale lumii sunt identice în învăţătura lor, atunci trebuie să existe pace adevărată între toţi aceşti credincioşi, pentru că indiferent dacă rugăciunea şi închinarea creştinului este diferită de cea a islamistului, ambele curente religioase, aş spune chiar spirituale, se adresează aceloraşi Mari – Entităţi: Fecioara Maria, Iisus Christos, Mahomed, Arhanghelilor Mihail şi Gabriel, şi lui Dumnezeu.

Dacă Soarele este simbolul creştinismului, semiluna este emblema spirituală a islamului. Chiar şi din această analogie, aparent fără semnificaţie, putem trage concluzii reale, în privinţa faptului că islamismul şi creştinismul sunt cele două „feţe" ale uneia şi aceleiaşi Realităţi. Creştinismul ar fi trebuit să-şi păstreze tăria, luminozitatea şi limpezimea solară, în vreme ce islamismul avea datoria să conserve sensibilitatea spirituală, parte sensibilă şi „moale" a Realităţii spirituale a acestei lumi terestre. Dar aici nu facem apologia religiilor comparate, însă paralelismul era necesar, pentru a pune în evidenţă rădăcina comună a religiilor Terrei. Dincolo de asemenea analogii, trebuie să vedem că există o evoluţie nevăzută a lucrurilor, acestea fiind dirijate din dimensiuni înalte de către Arhangheli, fiind folosite, aşa cum am spus, anumite scheme de evoluţie, care să corespundă cu caracteristicile prezentate de civilizaţia noastră. Într-un fel sau altul, marea majoritate a oamenilor ar putea spune că Biblia ar fi depăşită, din multe puncte de vedere, mai ales acum, când la nivel mondial s-a ajuns la clonări, când foarte multe grupuri, care pretind că reprezintă Noua Eră a Vărsătorului, susţin că au contacte cu fiinţe din afara spaţiului terestru, fie prin channeling, fie prin apariţii directe ale unor mari entităţi spirituale, din zona creştină. Desigur că astfel de contacte sunt cât se poate de reale, însă doar o parte din ele corespund adevărului, deoarece Marile Fiinţe îi contactează numai pe aceia care consideră că trebuie contactaţi, şi nu pe toţi cei care pretind că L-au întâlnit pe Iisus sau pe Buddha, ori pe Fecioara Maria, pe Mahomed sau o altă figură proeminentă din cultura spirituală mondială. Sunt foarte mulţi cei care îşi imaginează, doar, că se întâlnesc cu una dintre Fiinţele menţionate anterior, ceea ce ne îndreptăţeşte să afirmăm că este necesar, înainte de toate, bunul simţ, şi apoi trebuie să existe un discernământ dezvoltat, pentru a înţelege care dintre viziuni este adevărată, şi care este simplă iluzie, provocată de propriul misticism dus la extrema fanatismului religios, ori de spirite negative care sfidează Legile Creatorului. Nu oricui i se arată una dintre figurile spirituale consemnate de către textele spirituale sfinte. Tocmai de aceea, schema pe care Arhanghelii o aplică la nivelul civilizaţiei terestre conţine o serie întreagă de componente care se adresează evoluţiei conştiinţei, aceasta având în subordinea sa Mentalul, Astralul

şi Fizicul. Toţi Marii Maeştrii spirituali ai omenirii au afirmat acelaşi lucru, referitor la fiinţa umană. Şi anume că viaţa omului, destinul său, se desfăşoară în funcţie de ceea ce individul şi–a structurat în propria–i conştiinţă. Aici se formează întregul sistem al ideilor despre Credinţă, precum şi orice altă structură care are legătură cu felul în care individul gândeşte despre un lucru, un fenomen, o situaţie sau despre alţi semeni. Acest lucru este perfect adevărat nu numai pentru fiinţele umane de pe Terra, ci şi pentru oricare alte fiinţe din imensitatea Universului. Toate fiinţele create de Dumnezeu au o conştiinţă, în care este înglobată, viaţă după viaţă, toate informaţiile esenţiale cu privire la propria evoluţie, din momentul în care a fost creat acel spirit, şi până în momentul în care va fi resorbit integral de către Dumnezeu în El însuşi, atunci când Marele Ciclu de 3500 de Cicluri Cosmice se va fi încheiat. Este logic, privind toate aceste lucruri din unghiul Creatorului, ca Arhanghelii să acţioneze asupra tuturor lumilor mai puţin evoluate, prin intermediul unor mecanisme care, mai devreme sau mai târziu, ajung să fie cunoscute de către unii reprezentanţi spirituali ai acelor lumi supravegheate în evoluţia lor. Aceste mecanisme, după ce sunt bine însuşite, sunt considerate în cele din urmă drept adevărate Legi Spirituale, cu ajutorul cărora o civilizaţie sau mai multe civilizaţii evoluează, în drumul lor extrem de lung către reintegrarea ultimă în Creatorul tuturor văzutelor şi nevăzutelor. Chiar dacă mulţimea practic nedefinită a civilizaţiilor existente la ora actuală în Univers manifestă modele total diferite de sens evolutiv, de practici sociale şi culturale, de parametrii aşa–zişi economici şi umani, Legile Spirituale folosite de către Arhangheli, şi concepute împreună cu Dumnezeu, sunt alcătuite în aşa fel încât sunt viabile şi pot fi aplicate oricărei civilizaţii, indiferent de specificul său. Ca urmare, putem să înţelegem că aceste Legi Spirituale au fost concepute astfel încât să se poată adresa Spiritului din fiinţă, mai întâi, apoi Conştiinţei sale, urmând ca acţiunea unor asemenea Legi să se concretizeze în modalitatea în care se desfăşoară destinul fiinţei respective. Nu este deloc greu să ne dăm seama că ingeniozitatea unor Legi Spirituale poate fi pusă în aplicare doar de către Fiinţe de Lumină înalte, aşa cum sunt Arhanghelii.

Referindu–ne la zona sistemului nostru solar, şi în mod deosebit

la planeta pe care trăim – Terra, lucrurile au fost clare încă de la început. Nu numai Biblia, ci şi alte texte sacre, ale altor culturi spirituale de pe Terra, de multă vreme apuse, au consemnat intervenţia asupra lumii noastre, pe atunci decadentă, a unor Mari Fiinţe de Lumină, precum Arhanghelii, îngerii şi alte fiinţe care la vremea aceea erau întrupate şi făceau parte, ca şi acum, din Confederaţia Galactică. O remarcă importantă trebuie făcută, şi anume aceea că, referitor la Confederaţia Galactică, din aceasta fac parte atât civilizaţiile existente în corpuri fizice (chiar dacă sunt altfel alcătuite faţă de organismul uman, compus din carbon), cât şi lumile spirituale aflate pe diferite trepte evolutive, în cuprinsul de materie şi de energie format de Calea Lactee. Arhanghelii au adus în lumea terestră Legile Spirituale, pierdute de către omenire după prima catastrofă atlantă, iar mesagerii Confederaţiei au preluat în mod voluntar misiuni la nivelul solului, pe Terra, pentru a reintroduce în modul obişnuit de viaţă al oamenilor legile pe care Dumnezeu le-a conceput împreună cu Arhanghelii. Astfel, atunci când Biblia a consemnat viaţa lui Adam, a urmaşilor săi, a lui Set, Enoh, Matusalem şi a altor personaje biblice, ce trăiau sute de ani, nu a făcut altceva decât să prezinte un adevăr. Dar oamenii au înţeles acest adevăr doar pe jumătate, pentru că acele personaje biblice erau, de fapt, mesageri ai Confederaţiei Galactice, întrupaţi la sol, ale căror misiuni, la vremea fiecăruia, era aceea de a-i învăţa pe oameni despre lucrurile spirituale, prin puterea exemplului personal. Şi ceea ce spun este cât se poate de adevărat, deoarece nicăieri în Biblie nu este consemnat că oamenii trăiau sute de ani, însă asemenea referiri erau făcute doar în privinţa personajelor menţionate. Nu este prea mare diferenţa dintre aceste personaje şi oamenii obişnuiţi ai acelor vremuri atât de îndepărtate, care trăiau numai 60–70 de ani? Bineînţeles că da! Dar această diferenţă, ca vârstă, din ce cauză exista? Nu cumva pentru că oamenii de pe Terra se abătuseră foarte mult de la Legile Spirituale, în vreme ce mesagerii, ce proveneau din lumi ce respectau asemenea Legi, aveau vârste cu mult mai înaintate, deşi arătau la 250–300 de ani la fel ca oamenii Terrei la vârsta de 45–50 de ani? Iată că aşa am descifrat o mare enigmă a Bibliei, enigmă pe care alţii au interpretat-o în fel şi chip, numai în sensul real nu.

• Contele Incappucciato •

Spuneam că Legile Spirituale au fost aduse pe Terra după prima catastrofă atlantă, adică în urmă cu aproximativ 60.000 de ani. În acele timpuri, datorită unor influenţe malefice la nivel stelar, civilizaţia terestră s–a aflat la un punct de răscruce, în evoluţia sa. Totuşi, chiar dacă omenirea era ameninţată de spectrul maleficului, pe Terra s–a decis amplasarea unei lumi mult mai evoluate, din punct de vedere spiritual, care să ajute omenirea atunci când echilibrul energiilor spirituale ar fi putut suferi grave perturbări. Acea lume a primit numele de Shamballa, iar cei care trăiau acolo supravegheau cu cea mai mare atenţie toate evenimentele desfăşurate în interiorul civilizaţiei umane. Cel care conducea Shamballa avea, şi are şi în prezent, numele de Sanat Kumara sau altfel spus, Domnul Lumii de dincolo. Este cât se poate de clar că o asemenea denumire este mai mult o desemnare a unei foarte importante funcţii, o specificare concretă a locului pe care o entitate de acest gen îl ocupă, în cadrul Ierarhiei Luminii de pe Terra. Sanat Kumara nu este un nume propriu, ci indică în realitate nivelul şi funcţia deţinută în interiorul şi alcătuirea unei Ierarhii şi mai mari, mai ales că în jurul planetei noastre se află milioane de mesageri ai Confederaţiei Galactice. În vechile texte asiatice au rămas consemnate extrem de multe informaţii despre linia descedentă a celor ce s–au numit Sanat Kumara, însă este limpede că aceste informaţii au fost oferite oamenilor într–o măsură extrem de redusă, pentru a evita eventualele interferenţe cu planul celor din Shamballa, rezervat salvării civilizaţiei umane de la autodistrugere, influenţată de emisarii întunericului. La îndemnul şi propunerea unor Fiinţe de Lumină, care au intenţionat blocarea acţiunilor celor din tabăra întunericului, reprezentanţii celor de pe Venus, Marte, Jupiter şi Neptun, împreună cu cei de pe Soare, au hotărât, în urmă cu 12.000 de ani instaurarea unei situaţii care, la nivelul balanţei energetice a planetei, să permită prin acţiunea Liberului Arbitru uman, revenirea civilizaţiei terestre către Lumină. O astfel de încercare urmărea scoaterea omenirii de sub insidioasa influenţă a spiritelor malefice care, chiar de la nivel galactic aveau, în acele vremuri, posibilitatea de a decide într–o anumită măsură o parte a destinului umanităţii Terrei. Aşa ceva era posibil în vremurile de atunci deoarece Dumnezeu, în acţiunea Sa, prin

intermediul Fiinţelor Primordiale, permisese unor entităţi foarte înalte vibraţional, dar decăzute, să influenţeze mai multe civilizaţii, printre care se afla şi cea terestră. În altă ordine de idei, în interiorul Confederaţiei Galactice, formată din civilizaţii materiale şi spirituale, exista şi această aşa–zisă grupare a entităţilor malefice, opozante, care aveau posibilitatea de a decide în privinţa evolu-ţiilor unor civilizaţii aflate la început de drum, cum era cea a lui Homo Sapiens. Posibilitatea o aveau datorită faptului că li se permisese, din ordinul Logosului Galactic, să decidă în probleme de evoluţie şi asta pentru că multe civilizaţii tinere, de abia apărute pe scena Universului, trebuiau să înveţe jocul subtil şi periculos, în acelaşi timp, al dualităţii. Dumnezeu hotărâse, prin intermediul Logosului Căii Lactee, că asemenea lumi, create cu ajutorul Arhanghelilor şi răspândite prin multe galaxii, trebuiau să capete experienţă în urma aplicării principiului dual, şi deci şi lumile tinere ale Căii Lactee erau nevoite să treacă prin experienţa unor situaţii duale, în evoluţia lor, pentru ca în cele din urmă să ajungă la cunoaşterea Principiului Unic, din care se născuse principiul dual. În altă ordine de idei, dualitatea se raportează la cele două Forţe/Energii – Yang şi Yin, Pozitivul şi Negativul, Activul şi Pasivul, Tarele şi Moalele, Lumina şi Întunericul. Vechile civilizaţii, create în urmă cu miliarde de ani, au reuşit să–şi însuşească respectivele principii, şi să depăşească obstacolele şi ispitele aruncate în calea evoluţiei lor de înseşi alegerile pe care le făcuseră în acele vremuri. Analizând modelele evolutive la nivelul întregii Căi Lactee, putem să înţelegem mai uşor rostul existenţei acelor entităţi care, odată, aveau un statut foarte important şi o poziţie înaltă, în cadrul Ierarhiei Spirituale, dar care, la un moment dat, poate din exces de zel, poate din motive de orgoliu în faţa Entităţilor de Lumină din cadrul Confederaţiei, au considerat că sunt cu mult mai importante decât toate celelalte Fiinţe Primordiale. O atitudine de acest fel a dus la scindarea despre care Biblia aminteşte vag, scindare care la nivelul Ierarhiei Spirituale a produs efecte din cele mai neplăcute şi neaşteptate. Până în momentul scindării, entităţile care ulterior au decăzut aplicaseră în mod corespunzător principiul dualităţii, în privinţa civilizaţiilor de care trebuiau să se ocupe, aşa cum prevedea Planul

Divin. Din momentul scindării, în Calea Lactee s–a produs o perturbare importantă a echilibrului Yang–Yin. Entităţile decăzute ulterior încă aveau Liberul Arbitru şi începuseră, chiar îşi permiteau, să influenţeze direct şi concret, prin implicare în mod voit şi forţat, destinele unor civilizaţii şi rase din galaxie. Ceea ce nu a fost un lucru care să liniştească pe cei din Confederaţia Galactică, cu atât mai mult cu cât se încălcase Liberul Arbitru al altor civilizaţii, foarte multe la număr, Liber Arbitru care era şi este un dar al lui Dumnezeu pentru toate fiinţele create de El. În acest mod, entităţile care au procedat în acest fel au adus în mod direct o gravă ofensă autorităţii reprezentate de însuşi Dumnezeu. Desigur că El le–a lăsat pe aceste entităţi decăzute şi răzvrătite, să–şi urmeze calea, deoarece aveau şi ele, la rândul lor, un Liber Arbitru, şi Creatorul nu avea cum să–şi încalce propriile Legi Spirituale. Problema a rămas destul de dificilă, pentru milenii întregi, şi tocmai din acest motiv, pentru civilizaţiile Confederaţiei Galactice a reprezentat o sarcină extrem de dificilă să readucă echilibrul celor două Forţe Yang–Yin, îndeosebi în această parte a Căii Lactee, ce reprezintă zona sudică a galaxiei noastre, zonă în care gruparea entităţilor decăzute a preferat să se stabilească de câteva zeci de milenii încoace. Devenise prea mare ponderea acţiunilor cu efecte nefaste, determinate de gruparea entităţilor rebele, şi era necesară redresarea Forţelor de factură Divină în zona sudului galactic, mai ales la noi, pe Terra, unde de zece mii de ani încoace predominau războaiele mai mici sau mai mari, cauzate de setea de putere şi înavuţire, puse în acţiune de către emisarii întunericului. Odată cu aducerea Legilor Spirituale din nou, pe Terra, pentru omenire se deschidea o nouă posibilitate, prin intermediul Arhanghelilor, de a scăpa de malefica influenţă a spiritelor care în urmă cu peste 500.000 de ani s–au scindat în raport cu Ierarhia Divină a Creatorului, clamându–şi un drept care nu le poate reveni niciodată, atâta vreme cât vor vrea să evolueze separat faţă de celelalte Ierarhii Spirituale, care co–creează lumi împreună cu Dumnezeu Creatorul tuturor celor care se văd şi nu se văd.

CAPITOLUL II
Creaţia şi legile spirituale

Universul este un mecanism pus la punct de către Dumnezeu, în Ideea de a oferi posibilitatea oricărei lumi de a evolua conform unor parametri pe care însăşi respectiva civilizaţie alege să–i folosească. Din zona noastră, a sudului galactic, unde se află sistemul nostru solar, oamenii de ştiinţă şi îndeosebi astrofizicienii au adunat o serie întreagă de informaţii, destul de importante pentru actualul stadiu de dezvoltare al omenirii terestre. Aceste informaţii pun în evidenţă extrem de multe lucruri, cum ar fi de exemplu mişcarea planetelor şi stelelor, interacţiunea cometelor cu câmpurile gravitaţionale, mişcările de rotaţie şi de revoluţie a planetelor în jurul Soarelui, şi multe altele, similare, care i–au determinat pe astrofizicienii Terrei să ajungă la concluzia că tot ce există în Univers se supune unor mecanisme precise. Deşi astrofizicienii au descoperit foarte multe aspecte determinate de asemenea mecanisme, ei sunt unanim de acord că mai există şi alte procese, la fel de exacte, care sunt şi mai complexe în desfăşurarea lor, pe care deocamdată ei doar le abordează la nivel strict teoretic – conceptual. Cert este faptul că în cuprinsul Universului se manifestă fenomene vaste, în alcătuirea lor, despre care pământenii nu cunosc prea multe. Alte civilizaţii, avansate faţă de noi cu milioane şi zeci de milioane de ani, au deja cunoştiinţă despre astfel de mecanisme ce guvernează toate fenomenele Universului. Totuşi, un aspect benefic pentru întreaga civilizaţie de pe Terra este acela că, în urmă cu sute de mii de ani, Fiinţe de Lumină au poposit şi pe Terra, şi au lăsat unor reprezentanţi divini tot ceea ce va fi fiind de folos viitoarei civilizaţii a lui Homo Sapiens, adică actuala noastră omenire. De–a lungul vremurilor, înţelepţii vechilor civilizaţii au păstrat în templele spirituale aceste preţioase

cunoştiinţe, ce se refereau la Legile Spirituale ale Universului. Astfel că o parte din aceste informaţii cu încărcătură spirituală a ajuns până la noi, datorită străvechilor şcoli, ce s–au menţinut, unele dintre ele, până în prezent. Desigur că înţelepţii templelor de pe suprafaţa planetei au privit, generaţie după generaţie, cum oamenii încep să acumuleze noi şi noi cunoştiinţe, însoţind doar cu mintea şi cu sufletul primele aventuri ale celor care puneau bazele tehnologiei moderne, la începutul secolului 20. Pentru aceşti înţelepţi era un lucru şi îmbucurător, şi îngrijorător în acelaşi timp, deoarece prin capacităile lor spirituale ştiau că într–o zi oamenii aveau să folosească prea mult împotriva omenirii noile descoperiri tehnico–ştiinţifice. Ceea ce s–a şi întâmplat, naţiunile fiind angrenate de două ori în războaie mondiale care nu a adus nimic bun nimănui. Din contră, şi dintr–o perspectivă de acest fel ne putem întreba dacă balanţa energetică a civilizaţiei umane, şi a Terrei, este oarecum în echilibru. Există foarte multe civilizaţii în spaţiul cosmic, şi aproape toate cunosc ceea ce s–a petrecut pe Terra, şi în urmă cu 2000 de ani, când Iisus Christos a venit pentru a arăta oamenilor Calea către Lumină, şi în urmă cu 90 de ani şi cu 50 de ani, când omenirea a avut parte de toate ororile războaielor mondiale. Aceste evenimente din istoria umanităţii sunt cele mai importante, însă nu trebuie să uităm istoria atât de tumultoasă şi de frământată a rasei umane, în general. Cum credeţi că ne privesc reprezentanţii altor civilizaţii din galaxie, când au văzut de atâtea ori că noi, oamenii din rasa Homo Sapiens, nu suntem capabili să controlăm negativitatea din propria personalitate? În urmă cu câteva decenii, după misterioasele evenimente de la Roswell, şi după ce întreaga Americă era practic bulversată de fenomenul farfuriilor zburătoare, oamenii Terrei, şi în mod deosebit astrofizicienii, au afirmat către opinia publică mondială că se doreşte foarte mult un contact cu alte entităţi, din alte civilizaţii, ce provin din diferite zone ale galaxiei. Este evident că acele fiinţe din alte lumi, cu mult mai evoluate decât a noastră, nu au dat curs intenţiilor de acest fel, pentru că au văzut un lucru cel puţin imoral. Oamenii Terrei nu–şi respectă nici măcar legile inventate de ei înşişi, ceea ce din perspectiva respectării Legilor Spirituale, era şi este un fapt care nici nu intră în discuţie, în privinţa

posibilităţii unui contact oficial între pământeni şi entităţi din alte lumi, similare cu a noastră. Mesagerii lumilor extraterestre sunt, înainte de toate, reprezentanţi ai unor lumi care îşi sprijină existenţa şi evoluţia pe Legile Spirituale, pe care Arhanghelii le–au alcătuit şi apoi le–au oferit universului şi tuturor civilizaţiilor. Şi atâta vreme cât pământenii nu se vor reîntoarce la aceste Legi Spirituale, şi nu–şi vor reaminti de adevărata religie – cea a Iubirii, fiinţele din alte lumi, care supraveghează omenirea din spaţiu, nu vor veni la contactul oficial, preferând acele contacte simple şi directe, cu oameni care au o viaţă spirituală reală şi cred cu adevărat în Dumnezeu. Este mai mult decât necesar ca omenirea să–şi aducă aminte de Creaţie, de Legile ei Spirituale, căci toate câte există în Univers sunt sub directa influenţă a unor astfel de Legi Spirituale. Omenirea Terrei a uitat de Legile acestea şi de aceea a inventat mii şi mii de legi, imperfecte, prin care se încearcă o dezvoltare şi o evoluţie care nu pot dura prea mult, la scara timpului, din simplul motiv că sunt alcătuite fără vreun element divin, adică fără Dumnezeu. Şi până la urmă, tot ceea ce este făcut fără Dumnezeu dispare, într–un fel sau altul. Toate lucrurile anormale, catastrofele şi evenimentele cu caracter negativ, care se petrec pe Terra, îşi datorează manifestările cu efect nefast impactului dintre Legile Spirituale, care oricum îşi desfăşoară efectele, şi acţiunile umane.

Dar care sunt aceste Legi Spirituale, care guvernează întregul Univers astfel încât nimic nu scapă acţiunii lor implacabile? În primul rând trebuie să ştim că cea mai importantă Lege a Universului este IUBIREA. Fără ea nici o fiinţă, nici un fenomen, nimic nu ar exista. Poate vă întrebaţi ce fel de lege este aceasta, şi cum se manifestă în privinţa tuturor lucrurilor. Este firesc să vă puneţi o întrebare de genul acesta, deoarece o viaţă întreagă aţi fost obişnuiţi cu o anumită concepţie, imprimată în mentalul vostru prin rigida educaţie materialistă, care practic limitează înţelegerea noţiunii de Iubire. Aici nu ne referim la acea iubire manifestată faţă de oameni, fie ei cei din familie, rude sau prieteni. Această formă de iubire, terestră, este extrem de limitată şi tocmai de aceea este mai mult decât necesar să mă refer la adevărata semnificaţie a IUBIRII. Ea este principala Lege Spirituală a Universului

după cum au afirmat toţi Marii Maeştri spirituali, din toate timpurile. Se spune despre Iubire că este cea mai mare Forţă din Univers. În momentul în care Dumnezeu a Creat primele Fiinţe Primordiale şi cele patru Elemente Primordiale, El a pus în mişcare o Energie proprie prin intermediul căreia toate lucrurile trebuiau să–şi păstreze alcătuirea, aşa cum Creatorul le–a dat forma. O asemenea Energie, pe care o putem denumi Energie de Coeziune, a avut în ea însăşi capacitatea de a menţine la un loc toate Elementele Primordiale şi ca urmare, toate substanţele apărute ulterior Primului Moment al Creaţiei îşi au matricea energetică în această Energie de Coeziune. Vedem astăzi, graţie multiplelor descoperiri ştiinţifice, că există numeroase substanţe, diferite între ele, şi care prezintă totuşi aspecte diferenţiate, în privinţa densităţii moleculare şi a proprietăţilor. Cu toate acestea, fiecare dintre aceste substanţe, precum şi orice fenomen din natură, fast sau nefast, prezintă aceeaşi caracteristică, şi anume că îşi sprijină acţiunea pe principiul Coeziunii. Bineînţeles că în funcţie de substanţă sau de fenomenul respectiv, gradul de coeziune este diferit, însă Energia de Coeziune este Atotprezentă şi simultan manifestă încă două aspecte – este Atotpotentă, deoarece menţine toate lucrurile la un loc, şi Atotcunoscătoare, deoarece ştie să ţină împreună densităţi şi structuri cu diverse grade de manifestare. Din acest punct de vedere ne apropiem foarte mult de conceptul Marilor Maeştri Spirituali din toate timpurile, care susţin că Dumnezeu poate fi înţeles prin prisma celor trei aspecte enumerate anterior – Atotprezent, Atotpotent, Atotcunoscător. Cele trei laturi ale manifestării lui Dumnezeu pot fi incluse într–o noţiune singulară, căreia i s–a dat un nume – Principiul Unic. Deci Dumnezeu poate fi înţeles ca fiind acest Principiu Unic, aflat în spatele şi în acelaşi timp la baza oricărui lucru şi fenomen din Univers, El acţionând simultan prin cele trei aspecte ale Sale, prezentate ceva mai înainte. Descrierea pe care am făcut–o pe scurt demonstrează ce anume este IUBIREA şi din această cauză, putem să considerăm că Energia sa de Coeziune a determinat, încă de la primele momente ale Creaţiei, apariţia altor Legi Spirituale, derivate din acţiunea Legii Iubirii. Este foarte important să înţelegem ce înseamnă cu adevărat Energia de Coeziune, pentru că în acest fel avem posibilitatea să

pricepem şi acţiunea celorlalte Legi Spirituale care guvernează Universul sub coordonarea Iubirii.

Să ne referim, pe scurt, la această Energie de Coeziune, abordând aspectul prin prisma noţiunilor de fizică şi chimie. Atunci când noi am studiat la şcoală asemenea materii, am învăţat despre anumite proprietăţi, pe care materia şi energia le au. Atât la chimie, cât şi la fizică, noi am studiat forţele de atracţie şi de respingere, care determină reacţiile chimice şi fizice, la nivel de moleculă şi atom. Din acest punct de vedere, ne apropiem foarte mult de modelul Energiei de Coeziune, a cărei valoare este, totuşi, de „N" ori mai mare decât forţa fizico–chimică dintr–o moleculă sau dintr–o aglomerare moleculară. Şi este aşa deoarece Energia de Coeziune, fiind IUBIREA însăşi, reprezintă totalitatea factorilor de atracţie, la nivelul întregului Univers. Iată că studiile din prima parte a vieţii noastre sunt mai folositoare decât credem noi, pentru că, dacă vrem mai târziu să pătrundem în tainele Vieţii, vom fi având, deja, noţiunile elementare necesare despre caracteristicile şi proprietăţile materiei, în general. Deci, Energia de Coeziune are aceste caracteristici pe care le putem înţelege prin următoarea formulă – **"N la puterea n"**, unde **N** este Energia, în timp ce **n** indică puterea care determină Coeziunea. Mai putem interpreta această formulă şi altfel, adică N însemnând Inteligenţa Divină care foloseşte Energie la o cotă infinită – „n". Privită dintr–un asemenea unghi, înţelegerea Energiei de Coeziune devine limpede, mai ales că este vorba despre Dumnezeu. Ne putem imagina, măcar, cum acţionează o astfel de Energie de Coeziune, dacă toate corpurile şi structurile de materie şi energie din Univers sunt coordonate de această fantastică Energie de Coeziune? Cu toate acestea, Marii Maeştri Spirituali ai omenirii, din toate epocile, şi chiar şi Fiinţe de Lumină din alte lumi, afirmă unul şi acelaşi lucru. Şi anume că orice fiinţă din Univers, dotată cu raţiune şi inteligenţă, este capabilă să capteze şi să utilizeze o asemenea Energie de Coeziune, de o aşa manieră încât nu există absolut nici un pericol de a fi vătămată. Dar, despre cum se realizează o posibilitate de acest gen vom vedea în alt capitol. Deocamdată să mergem mai departe şi să spunem că din Energia de Coeziune – IUBIREA, s–au născut cele şapte Legi Universale, care şi

ele sunt Legi Spirituale. În continuarea prezentei expuneri, voi explica într–o altă manieră cum acţionează aceste şapte Legi Universale, atât asupra materiei, energiei, cât şi asupra fiinţelor raţionale şi inteligente. Mă refer la „o altă manieră" pentru că despre acţiunea celor şapte Legi Universale am explicat într–o altă carte, pe care sunt sigur că foarte mulţi dintre voi aţi citit–o (*volumul "7" - n.a.*). Acum voi aborda Legile Universale şi acţiunea lor prin prisma laturii strict spirituale. Este logic să le expun, în cele ce urmează, atât din punct de vedere al enunţurilor lor, cât şi din perspectiva explicaţiilor, necesare pentru a le înţelege.

Prima Lege este cea Mentalismului, care afirmă următorul lucru: „Totul este Spirit, Universul este o creaţie a Mentalului Universal–Dumnezeu". Ca Lege derivată din Energia de Coeziune – IUBIREA, cum putem interpreta acţiunea acestei Legi a Mentalismului? Aici avem posibilitatea să lămurim dilema care a persistat foarte multă vreme în minţile discipolilor, şi chiar a unor Maeştri, ei fiind oarecum contrariaţi de faptul că „Dumnezeu Este şi în acelaşi timp Nu Este". Multe secole a persistat această dihotomie spirituală şi foarte puţini au înţeles–o, în cele din urmă. Sigur că într–un fel este destul de dificil să–ţi imaginezi cum un lucru poate exista şi poate să nu existe, în acelaşi timp. O astfel de noţiune abstractă şi spirituală poate fi înţeleasă doar dacă abordăm dihotomia prin intermediul sensului Real şi Imuabil pe care Dumnezeu îl are, în calitate de Entitate Supremă Creatoare. Ştiinţa Spirituală afirmă că, iniţial, Dumnezeu exista într–o stare latentă, în care nu manifesta nici o Idee. La un moment dat, în Mentalul Său Universal, datorită Infinitei Inteligenţe pe care o posedă, a apărut Prima Idee, care a fost despre El însuşi. Cum s–ar spune, Dumnezeu a devenit conştient de propria existenţă şi astfel Primul Gând a fost acela de a se manifesta pe Sine, conform cu Prima Idee. Dar Dumnezeu nu se putea manifesta decât dacă ar fi acţionat în afara Sa, în afara stării Sale Nemanifestate. Pentru că oricum Prima Idee o putem interpreta ca fiind Prima Manifestare a Sa, în afara stării sale nemanifestate. Iar Prima Idee reprezintă Momentul Primordial în care Dumnezeu s–a creat pe El, în calitate de Dumnezeu Manifestat. Această Primă Idee a reprezentat posibilitatea ca Dumnezeu să se exteriorizeze, în conformitate cu Primul

Său Gând şi cu Prima Sa Idee. După momentul iniţial, Creatorul a devenit conştient de Sine, având „N" variante pentru a crea tot felul de manifestări ale Substanţei şi Energiei Sale. Legea Mentalismului sună clar – „Totul este Spirit... Universul este o Creaţie a Mentalului Divin", aspect care ne conduce la viziunea unui Univers Spiritual din toate punctele de vedere. Chiar şi Materia, mai densă sau mai puţin densă, este un aspect spiritual al Creaţiei. Dar, din enunţul Legii Mentalismului, mai înţelegem un alt lucru, şi anume acela că atât Universul de Origine – Nemanifestat, cât şi Universul Creat – Manifestat, sunt Spirituale în componenţa lor şi nu există un alt stadiu al lor de existenţă. Enunţul Legii Mentalismului îl putem combina cu ceea ce spune o frază din Biblie – „Eu Sunt Dumnezeu şi în afara Mea nu există nimic altceva". Această afirmaţie biblică derivă, fără îndoială, din cunoaşterea ancestrală, pe care Marii Maeştri Spirituali au păstrat–o de–a lungul vremurilor şi au transmis–o, apoi, către arealul mediteraneean, unde mai târziu au apărut popoarele creştine. Este limpede că atât Dumnezeu Nemanifestat, cât şi Dumnezeu Manifestat, după momentul iniţial al Creaţiei, au reprezentat Unul şi acelaşi aspect, desigur în două ipostaze cu semnificaţie ambivalentă. Ceea ce vedem noi, atât cât putem să observăm cu telescoapele moderne, este partea Creată a Universului. Într–un viitor mai mult sau mai puţin îndepărtat vom avea posibilitatea să descoperim, probabil cu instrumente mult mai performante, şi acele aspecte spirituale ale Universului, mai ales că de pe acum există rezultate extraordinare în privinţa cercetării domeniului particulelor subcuantice de energie. Se poate spune că, din perspectiva Legii Mentalismului, derivată din Legea Iubirii, Dumnezeu s–a iubit pe El însuşi atât de mult, încât S–a Autocreat, punându–se pe El la lucru, în starea Manifestată. Doar aşa El avea posibilitatea să Se cunoască şi să Se iubească, în calitate de Entitate Supremă. Căci atâta timp cât El ar fi rămas în starea Nemanifestată, nu avea cum să Se cunoască pe El însuşi. La nivel „micro", al fiinţei umane, acelaşi lucru este perfect valabil, bineînţeles la scară mult redusă, astfel încât se poate spune că dacă omul nu se iubeşte pe el însuşi, ca entitate creată, nu–şi va înţelege statutul, nici al său, ca individ, nici pe al celorlalţi semeni, deoarece întreaga

Creaţie, inclusiv a fiinţelor raţionale şi inteligente, este realizată cu un scop precis. Neiubindu–se, omul nu numai că nu are parte de Energia de Coeziune, care–i poate menţine viaţa în armonie şi fericire, dar nici cu ceilalţi semeni nu va fi vreodată în relaţii bune.

Cea de–a doua Lege a Universului este cea a Corespondenţei, al cărei enunţ este următorul – „Ceea ce este Sus, este ca şi ceea ce este Jos, ceea ce este Jos, este ca şi ceea ce este Sus, pentru a împlini miracolul Unicului". Derivată din Legea Iubirii, deci din Energia de Coeziune, această Corespondenţă poate fi interpretată în maniera următoare. După momentul Manifestării, Dumnezeu a Creat Materia de diferite categorii. Precum spune prima lege din cele şapte, Universul este o Creaţie Spirituală, pusă într–o extraordinară precizie cu ajutorul Mentalului – care este acea capacitate de Construcţie şi Structurare a lui Dumnezeu. Aşa au apărut Fiinţele Primordiale, despre care am spus că sunt Arhanghelii sau Îngerii Arhaici, Entităţi Create. Dumnezeu trebuia să aibă, în starea Sa Manifestată, o Corespondenţă sau mai bine zis Corespondenţe, care să prezinte aceleaşi calităţi şi capacităţi cu ajutorul cărora să poată guverna Universul împreună cu Dumnezeu. De aceea Arhanghelii sunt Entităţi co–creatoare, înzestrate cu enorme abilităţi spirituale. În această ordine de idei, Arhanghelii există în afara stării Nemanifestate a lui Dumnezeu şi ca urmare, acţiunea lor se răsfrânge în mod automat asupra oricărei fiinţe existente în acest univers, precum şi asupra tuturor stărilor şi fenomenelor care se manifestă oriunde în cuprinsul Universului. Dar, spuneam în capitolul anterior că Arhanghelii reprezintă Patru Gânduri – Idei Primordiale şi din acest punct de vedere, putem spune că Arhanghelii, în calitate de Fiinţe Primordiale, au o existenţă dublă, conform Corespondenţei. Baza lor Spirituală se află în partea Nemanifestată a Universului, unde Ei există în calitate de Idei Divine, parte pe care o putem considera ca fiind Sus. Proiecţiile lor în Universul Manifestat, conform Voinţei Divine, se manifestă în calitate de Mari Conştiinţe ale Universului sau Logosuri ale Universului, aşa cum am prezentat în altă lucrare de–a mea (*volumul "7" – n.a.*). Pentru că fiecare dintre aceste patru Mari Conştiinţe lucrează cu câte un element din cele Patru Primordiale, rezultă că activitatea fiecăruia dintre

Arhangheli se raportează la două sensuri de manifestare, ca să zicem aşa. Aceste Mari Conştiinţe preiau elementele care le revin, în primul rând în partea Universului Nemanifestat, unde există Ideile Divine, apoi le proiectează în Universul Manifestat – Creat, fiind distribuite în diferite stadii de presiune şi densitate, împreună cu Elementele de la celelalte trei Mari Conştiinţe ale Universului. Aşa au apărut lumile, în primul rând ca forme preexistente la nivel energetic, apoi acestea condensându–se treptat în Universul Manifestat, de Materie. Iată că din acest punct de vedere al Corespondenţei, cel puţin din perspectiva Fiinţelor Primordiale, lucrurile sunt cât se poate de clare şi pornind de la un astfel de nivel, vom înţelege relativ uşor că orice lume, mai evoluată sau mai puţin evoluată, există înainte de toate la nivelele subtil, energetic, spiritual, şi de abia apoi la nivele diferite de materie mai mult sau mai puţin densă. Apoi mai putem vorbi despre capacitatea co–creatoare a Arhaicilor Îngeri – Marile Conştiinţe ale Universului, pentru a continua Legea Corespondenţei către nivelele inferioare ale Creaţiei, nivele pe care, de–a lungul eonilor (ere echivalente cu miliarde de ani–lumină), au fost pur şi simplu create foarte multe lumi. Trebuie spus un lucru extrem de important, cu privire la capacitatea co–creatoare a Îngerilor Arhaici, şi anume că aceste Mari Conştiinţe au zămislit Entităţi aproximativ similare cu ele, pe care le–au numit tot Arhangheli, însă de anverguri reduse, pe care le–au distribuit, cu sarcini precise din ordin Divin, în toate direcţiile Universului Manifestat, de Materie, pentru a ajuta la crearea şi supravegherea lumilor, prin folosirea celor Patru Elemente Primordiale, în combinaţii multiple şi infinite, de genul celor învăţate la orele de matematică din liceu – combinări de N luate câte K. Apoi trebuie specificat un aspect pe care l–am abordat în capitolul precedent, acela că presupusul Arhanghel care s–a răzvrătit, numit ulterior Lucifer sau în alte feluri, este un astfel de Arhanghel mai mic, creat de către Marile Conştiinţe. Iar acest nume, de Lucifer, face o directă trimitere la sarcina pe care o avea – aceea de a răspândi Lumina Divină, care se mai numeşte Agni sau Lumina Focului Divin, despre care multe lumi trebuiau să cunoască anumite părţi, în funcţie de sensul de evoluţie şi de Elementul Primordial ales ca bază de manifestare. Voi

comenta în alt capitol despre ce anume a făcut acest Arhanghel creat de către Marile Conştiinţe. Dar să continuăm... Fiecare dintre cei Patru Îngeri Arhaici trebuia să interacţioneze necondiţionat cu Legea Iubirii, însă acest lucru era necesar a fi realizat în funcţie de Elementul Primordial atribuit de către Creator. Astfel, Arhanghelul Focului trebuia să–L iubească pe Dumnezeu în aspectul Său Foc, cel al Apei trebuia să–L iubească pe Dumnezeu în aspectul Său Apă, cel al Aerului pe Dumnezeu în aspectul Său Aer şi cel al Pământului avea menirea de a–L iubi pe Dumnezeu în aspectul Său Pământ. Şi în acest mod, ceea ce era Sus, şi este, trebuia să fie ca şi ceea ce este Jos. Din această cauză, Arhanghelii creaţi au primit alte ajutoare, pe care teologia creştină îi identifică cu Heruvimii şi Serafimii. Marile Conştiinţe au creat, deci, şi alte categorii de Fiinţe, cu scopul de a le repartiza anumite sarcini, la nivele ceva mai mici, nu însă lipsite de importanţă. Intenţia cuprindea modele de structurare a lumilor, în baza unor combinaţii între cele Patru Elemente Primordiale. Pentru a se derula un asemenea Plan Divin, pe nivelele mai joase, ca importanţă, unde erau Heruvimii şi Serafimii, trebuiau alcătuite anumite tipuri de infrastructuri, iar aşa ceva se putea realiza doar dacă, prin Corespondenţă, se aplicau direcţii de manifestare precise. În acest mod, Arhanghelii – Mari Conştiinţe au decis că o distribuire a forţelor era binevenită. Rezultatul s–a concretizat în apariţia unor forme noi de manifestare, bazate pe anumite Funcţii cu caracter specific, şi mă refer la ceea ce, în teologia creştină, se numesc Tronuri, Puteri şi Virtuţi. Prin intermediul unor asemenea repartizări de Forţe, Îngerii Arhaici aveau posibilitatea de a crea primele lumi, populate cu creaturi inteligente, similare omului de pe Terra. Desigur că, înţelegând apariţia oricărei lumi inteligente şi raţionale, din această perspectivă creatoare, ne putem da seama că înaintea omenirii de pe Terra au fost create foarte multe alte civilizaţii, care au înaintea noastră mai multe sute de milioane de ani. Şi este firesc faptul ca asemenea civilizaţii, ajunse acum la un nivel extrem de avansat, şi tehnologic, şi spiritual, să existe în multe alte locuri din galaxia noastră, şi în Univers. Se poate spune că Marile Conştiinţe au menirea de a răspândi Iubirea de Sus şi până Jos, nefăcând abstracţie de niciun nivel.

A treia Lege a Universului, derivată din Legea Iubirii, este cea a Vibrației, care spune că „Nimic nu stă, Totul vibrează, Totul se mișcă". Energia de Coeziune a Iubirii are drept caracteristică această Vibrație, prin care își exercită Forța de Atracție asupra tuturor lucrurilor. Am putea spune că Dumnezeu se iubește pe El însuși într–o măsură atât de mare, încât din această cauză El se află tot timpul în mișcare, deoarece în acest mod poate genera Forța Energiei de Coeziune. Datorită propriei Sale Iubiri, care Vibrează în mod continuu, Dumnezeu este în continuă mișcare, astfel fiind conștient de El însuși. Preluând de la Creator această Forță a Energiei de Coeziune, cele Patru Mari Conștiințe – Îngerii Arhaici – o manifestă la rândul lor și o distribuie, în acest mod, către celelalte Entități create de Ei în Univers. Vibrația Iubirii, prin Corespondență, este preluată de către Heruvimi și Serafimi și este redistribuită către lumile Universului, în funcție de Puterile, Virtuțile și Tronurile pe care le–au primit de la Arhangheli – Marile Conștiințe. Altfel spus, fiecare categorie de Heruvimi și Serafimi, activând pe cele Patru Elemente Primordiale, răspândesc Vibrația Divină a Iubirii lui Dumnezeu înspre lumile Universului. Unii Heruvimi și Serafimi dețin Principate, adică zone ale Universului unde există civilizații pe diferite nivele de evoluție. Alți Heruvimi și Serafimi au primit Tronurile, respectiv titlul de așa–zișI guvernatori în cadrul Principatelor deținute de alte Entități similare. Alți Heruvimi și Serafimi au primit Puterile sau acea posibilitate de a distribui, în cadrul Principatelor și prin intermediul Tronurilor, Puterea Vibrației Iubirii, trimisă lor de către Dumnezeu, prin Îngerii Arhaici. Iar o altă categorie de Heruvimi și Serafimi au sarcina de a păstra și distribui Virtuțile născute din Iubire, Virtuți pe care trebuie să le repartizeze în mod corespunzător în interiorul fiecărei civilizații inteligente, ce manifestă dorința de evoluție, prin intermediul celorlalte categorii de Heruvimi și Serafimi. Schimbând unghiul din care putem privi asemenea Entități create de Divinitate, prin mijlocirea celor Patru Mari Conștiințe, avem posibilitatea să înțelegem că Arhanghelii, Heruvimii și Serafimii creați de către Marile Conștiințe sunt, privite dintr–o perspectivă spirituală, acele Logosuri, mai mari și mai mici, despre care știința spirituală amintește. Este logic să deducem o aseme-

nea analogie, din moment ce alt punct de vedere nu satisface posibilitatea noastră intelectuală de a înţelege astfel de lucruri.

A patra Lege a Universului, derivată din Legea Iubirii, este Legea Polarităţii, care afirmă că „Totul este dublu, Totul are doi Poli, Asemănătorul şi Neasemănătorul sunt identice, însă de grade diferite". Ce anume şi cum poate fi interpretat în acest sens, dacă Polaritatea a derivat din Legea Iubirii? Poate fi asta o dilemă extrem de controversată? Există, oare, Iubire şi non–Iubire, la scara Universului? Să vedem cum stau lucrurile cu Legea Polarităţii, determinată de acţiunea Iubirii. Spuneam că Dumnezeu Nemanifestat se Iubeşte pe El însuşi atât de mult, încât trebuia să–Şi manifeste propria–I natură, doar în acest fel putând să dea naştere Creaţiei Sale. Legea Polarităţii afirmă că Asemănătorul şi Neasemănătorul sunt identici, însă au grade diferite de manifestare. Asemănătorul poate fi considerat Dumnezeu în starea Sa Nemanifestată, în calitate de Sursă Primordială, în vreme ce Neasemănătorul poate fi considerat Dumnezeu Manifestat. Menţionam ceva mai înainte că Dumnezeu Nemanifestat şi Dumnezeu Manifestat sunt cele două faţete ale Unicului – Principiul Unic. Desigur că poziţiile de Asemănător – Neasemănător sunt inter-schimbabile, însă gradul în care se manifestă fiecare dintre aceste două Părţi este diferit. Una din Părţi este în stare latentă, întotdeauna, fiind Dumnezeu Nemanifestat, iar cealaltă Parte este constituită de către Dumnezeu Manifestat. Un fel de paradox este acela că Dumnezeu Nemanifestat ajunge să se Manifeste prin intermediul celor Patru Idei Primordiale–Marile Conştiinţe, care pot fi apreciate drept elemente intermediare pentru naşterea Creaţiei. Aşadar, la nivelul întregului Univers există întotdeauna această realitate a Dualităţii, Nemanifestat–Manifestat, care respectă şi Corespondenţa, şi Polaritatea în acelaşi timp. Dar cum rămâne cu dualitatea Iubire–noniubire? Poate fi interpretată noniubirea drept opusul Iubirii, care, aşa cum ştim noi, ar fi ura? Lucrurile nu stau chiar aşa, la nivel Divin, pentru că dincolo de nivelul nostru terestru, limitat în faţa unor asemenea noţiuni extrem de vaste, există alte posibilităţi de interpretare şi înţelegere, pe carc le voi expune în cele ce urmează. Se ştie în ştiinţa spirituală, la nivel de Univers, că cele două Părţi, Manifestatul şi

Nemanifestatul/ Asemănătorul şi Neasemănătorul, îşi exercită Prezenţa prin două Forţe Antagonice, dar Complementare în acelaşi timp. Mă refer la cele două noţiuni energetice cunoscute sub denumirile de Yang şi Yin. Yang este parte Tare, Activă, iar Yin se consideră a fi partea Moale, Pasivă. Din mecanismul acestor două Forţe, care guvernează toate fenomenele Universului, prin combinaţia cu cele Patru Elemente Primordiale, rezultă că Dumnezeu Nemanifestat poate fi înţeles ca fiind Partea – Yin Pasivă, iar Dumnezeu Manifestat fiind caracterizat de Partea – Yang Activă. Yang este Partea Pozitivă, căci fiind Partea Activă, determină Forţa de Coeziune. Yin este Parte Negativă, deoarece având principală caracteristică Pasivitatea, generează acea Forţă care absoarbe Yang–ul, determinându–i Activitatea prin Mişcare către Yin. Îngerii Arhaici trebuie să lucreze cu aceste două Forţe, Yang şi Yin, respectând Echilibrul pe care Dumnezeu L–a pus în ele, în calitate de Nemanifestat şi Manifestat. Apoi este necesară distribuirea celor două Forţe către nivelele de mai Jos ale Creaţiei, pentru a respecta ceea ce se desfăşoară în planurile de Sus. Se poate considera că Partea Yin Pasivă este Iubirea Divină în stare latentă, care alimentează Iubirea în stare Activă a Părţii Yang. Şi toate Entităţile create de către Îngerii Arhaici trebuie să respecte aceste mecanisme Divine, pentru a coordona în mod corespunzător evoluţia lumilor ce le–au fost încredinţate. Dacă raportăm aşa ceva la lumea noastră terestră, ne dăm seama că suntem departe de modelul pe care astfel de Entităţi trebuie să–l aplice pentru evoluţia civilizaţiei umane. Un alt aspect al Legii Polarităţii este şi acesta legat de paradoxul enunţului că Dumnezeu Este şi Nu Este, în acelaşi timp, putem spune despre fiinţa umană, de exemplu, ca şi despre orice altă fiinţă din Univers, că simultan „Este ceea ce este şi este şi ceea ce nu este". De un astfel de bizar aspect mă voi ocupa în următorul capitol, însă ideea şi analogia sunt extrem de interesante, pentru că ambele vin să descrie o stare de fapt care acţionează în două sensuri simultan.

Cea de–a cincea Lege a Universului, derivată la rândul ei din Legea Iubirii, este Legea Ritmului, al cărei enunţ este acesta „Totul se scurge în Interior sau în Exterior, Totul se naşte, evoluează, apoi degenerează, Totul are mişcări şi vibraţii ciclice şi ritmice. Mişcarea

către stânga este egală, ca durată, cu mişcarea către dreapta. Ritmul este o mişcare–vibraţie ciclică". Din acest punct de vedere, oarecum analog, am putea înţelege că Legea Iubirii, care manifestă Energia de Coeziune, ar putea să prezinte anumite fluctuaţii şi deci să nu aibă aceeaşi constanţă în Forţa de Coeziune. Până aici lucrurile ar părea relativ de o asemenea manieră. Însă nu trebuie să uităm de Corespondenţă, de Polaritate, de Vibraţie, aspecte ale Legii Iubirii care au parametri caracteristici. Cum se desfăşoară, deci, Iubirea şi Ritmul? Este uşor de priceput că aşa cum Creatorul şi Îngerii Arhaici pun în acţiune Energia şi Forţa de Coeziune, în acest mod îşi exercită Iubirea Ritmul. Adică are perioade când este Activă (Yang), şi perioade când este Pasivă (Yin). Mai mult decât atât, există aspecte combinate ale acestor manifestări, în sensul că Iubirea poate avea un Ritm Pasiv, deci Interior, dar în acel Interior ea să fie Yang. Este cazul acelor persoane care iubesc platonic, care par reci pe dinafară, însă în interiorul lor sentimentele „ard". De asemenea, Iubirea poate avea un Ritm Activ, deci Exterior, iar la Interior să fie Yin, adică Pasivă, acesta fiind cazul persoanelor care îşi arată Iubirea într–o manieră scurtă, înfocată, dar cu un impuls interior slab, moale, care nu poate susţine elanul sentimental. Comparând cele două modele, ajungem la concluzia că iubirea platonică, deci Yin la Exterior şi Yang la Interior, este mult mai durabilă decât iubirea Yang la Exterior şi Yin la Interior, deşi şi aceasta este bună, ea potrivindu–se mai mult acelor persoane care aleargă după vise romantice şi siropoase. Dar oricum ar fi cele două extreme ale Ritmului Iubirii, extreme între care se mai manifestă numeroase alte nuanţe, este clar faptul că Iubirea alternează în desfăşurarea ritmică a Forţei sale de Coeziune. Aplicând mecanismul la scara Divină, avem posibilitatea să realizăm un adevăr uluitor, conectat la aceste aspecte. Spuneam că Dumnezeu S–a iubit atât de mult pe El însuşi, încât S–a autocreat, şi dacă privim dualitatea Nemanifestat – Manifestat, atunci prilejul de a descoperi fascinantul răspuns îl avem la îndemână. În relaţia Dumnezeu Nemanifestat – Dumnezeu Manifestat există un Ritm care impune de la sine echilibrul referitor la derularea permanentă a Forţei de Coeziune – Iubirea. Creaţia are perioade când este Activă şi un asemenea lucru înseamnă apariţia de

noi stele, planete, sisteme stelare, nebuloase şi galaxii, şi are perioade când este Pasivă, aceasta semnificând o evoluţie oarecum lentă, dacă nu chiar relativ staţionară (pentru că „Totul se mişcă"), perioadă în care planetele, stelele şi nebuloasele formate trec prin procese de formare, de naştere, de evoluţie. Chiar şi după cele 15.000.000.000.000 de ani, care însumează cele 3500 de Cicluri Cosmice, Dumnezeu resoarbe în El toate materiile şi energiile, ceea ce înseamnă că, din perspectiva „zilelor şi nopţilor" lui Dumnezeu, Iubirea are un Ritm când este Activă, pe parcursul celor 3500 de Cicluri Cosmice, şi un Ritm când este Pasivă, pe întreaga perioadă cât materia şi energia sunt resorbite integral în starea Nemanifestată, până la următorul moment când Dumnezeu se „trezeşte" din nou şi dă naştere unui Prim Gând, unei Prime Idei.

A şasea Lege a Universului, care–şi are originea în Legea Iubirii, este cea a Cauzei şi a Efectului. Din cauză că există Legea Iubirii, cele şapte Legi ale Universului îşi manifestă, fiecare, propriul aspect în funcţie de rolul său, prin conexiunea cu celelalte. În acest mod, avem pe ecranul nostru mental o imagine amplă, şi complexă în acelaşi timp, a acţiunilor simultane pe care Legile Universului, coordonate de Forţa de Coeziune a Legii Iubirii, o au asupra tuturor fiinţelor, de la cele mai mari până la cele mai mici, precum şi în ceea ce priveşte toate fenomenele care au loc în imensitatea Universului. Datorită unor astfel de acţiuni implacabile, Legea Iubirii împreună cu Legile Universului determină Efecte exacte, de grade şi intensităţi diferite, trăite de fiinţele create de Dumnezeu. Iubirea este Vibraţie, este Mişcare, este Ritm, este Simetrie (Corespondenţă), este Polaritate, şi pentru că este o Creaţie a Minţii lui Dumnezeu, Iubirea acţionează, prin intermediul celei de–a şaptea Legi, cea a Genului, asupra fiinţelor existente în toate colţurile Universului, împărţindu–le în entităţi Yang şi entităţi Yin. La nivelul lumii noastre terestre, Iubirea acţionează prin întruparea fiinţelor umane, determinându–le polaritatea – bărbaţi şi femei. O astfel de clasificare a Genului este prezentă şi în alte civilizaţii din galaxia noastră şi din alte galaxii, indiferent dacă acele fiinţe au corpuri la fel de dense ca ale noastre, ori sunt alcătuite doar din energii cu un anumit grad de condensare. Pe lângă aceste Legi ale Universului, determinate de Legea

Iubirii, mai există, tot ca manifestări ale Forţei de Coeziune, şi alte Legi Universale, cum ar fi Legea Rezonanţei, Legea Necesităţii, cea a Reciprocităţii, precum şi altele, de o mai mică amploare, dar care sunt la fel de esenţiale pentru precisa desfăşurare a proceselor cosmice, în întinderea Universului, în galaxii şi în sistemele stelare. Ca un corolar destul de simplu, putem interpreta, de exemplu, Rezonanţa în modul următor – Mentalismul, Corespondenţa, Ritmul, Polaritatea, Vibraţia, Cauza şi Efectul, Genul, se află în Rezonanţă, datorită Energiei şi Forţei de Coeziune, iar acţiunea lor comună şi sincronă, este posibilă pentru că ele şapte interacţionează prin Reciprocitate, bazate pe Necesitatea Universului creat de a găzdui forme de viaţă inteligente. În afară de aceste amănunte, mai putem spune că toate manifestările acestor Legi sunt direcţionate atât pe sensul Yang, cât şi pe sensul Yin.

Am comentat aspectele pe care Creaţia le aduce în manifestare, aşa cum Ideile Divine sunt puse în aplicare de către Marile Conştiinţe ale Universului – Îngerii Arhaici Primordiali. Toate aceste mecanisme, manifestări şi desfăşurări de Energii şi Legi ale Universului, de combinaţii ale lor care se manifestă, nu ar putea fi exacte dacă Arhanghelii, Heruvimii, Serafimii – Logosurile de diferite mărimi, nu ar exista, preluând fiecare, la nivelul său şi prin capacitatea sa, câte o parte a acestui măreţ Plan Divin al Creaţiei. Dacă ne gândim numai la cât de vast este Universul, atunci ne dăm seama că există sute de mii, milioane şi sute de miliarde, şi poate chiar mai mult decât atât, de asemenea Entităţi Divine, toate lucrând la unison sub îndrumarea Marilor Conştiinţe create de Dumnezeu. Şi dacă noi, aşa după cum aţi putut citi aceste rânduri, şi după cum aţi reuşit să înţelegeţi ce anume se petrece în Univers, chiar în clipa de faţă, putem cuprinde cu mintea noastră un astfel de sublim şi teribil „tablou", atunci trebuie să realizăm un Adevăr extrem de important. Acela că putem mult mai mult decât credem că putem. Dilema se află în noi şi capitolul următor vă va ajuta să o rezolvaţi.

CAPITOLUL III
Componente divine

Trăim în prezent vremuri care ne solicită din ce în ce mai mult atenţia, capacitatea de sinteză şi analiză a informaţiilor, suntem pur şi simplu asaltaţi de o adevărată avalanşă de elemente pe care noi înşine, ca fiinţe raţionale şi inteligente, le-am produs. Reţineţi exprimarea – le-am produs, nu le-am creat. Acest aspect oarecum bizar şi paradoxal a împins civilizaţia umană, atât în ansamblul ei, cât şi în particular, la scheme de viaţă care caută o anume viabilitate, precum şi o ieşire din acest labirint insidios al fenomenului numit „stres". Stilul nostru de viaţă, bazat pe ceea ce am vrut, a dus la apariţia stresului şi nimic altceva. Desigur că în tumultul vieţii cotidiene, aproape nimeni nu a stat să se gândească şi nu şi-a dat seama că stresul este produsul propriilor minţi, căci mentalul nostru este cel care operează de o asemenea manieră, încât marea majoritate a oamenilor ajung victimele propriilor concepte intelectuale, morale şi de natură laică. În toate epocile civilizaţiilor de pe Terra, toţi Maeştrii Spirituali au afirmat acelaşi lucru, anume că oamenii devin, cu timpul, sclavii lucrurilor pe care le inventează, pe care le produc şi le concep cu ajutorul activităţii mentale. Omul obişnuit nu-şi dă seama că nu mintea este cea care emite gândurile, ci are doar rolul de a prelua aceste gânduri care vin din spirit. Dar în acelaşi timp, Ştiinţa Spirituală spune că Mentalul uman poate deveni cel mai mare duşman al omului, deoarece dacă nu este instruită în privinţa aspectelor spirituale ale vieţii, mintea poate să devină rebelă, să păcălească omul prin a-i crea false impresii, îndepărtându-l de Adevăr. În urmă cu 2000 de ani, Marele Maestru Iisus Christos spunea – „Cunoaşteţi Adevărul şi Adevărul vă va face liberi". Oare ce vrea să spună o asemenea frază? Să ne amintim că în toate templele antice din

arealul mediteraneean sacerdoţii afirmau întotdeauna către discipolii lor acelaşi lucru – „Cunoaşte-te pe tine însuţi şi vei cunoaşte Libertatea Universului". Este un adevăr dovedit astăzi, de către medicina modernă, prin intermediul psihologiei, că Mentalul uman poate suferi deformări într-atât de mari, încât unii pot ajunge la grave dezechilibre care le pot pune sănătatea sub semnul întrebării. Toţi terapeuţii din lume ştiu, la ora actuală, că toate bolile apărute la fiinţa umană îşi au cauza în deformarea funcţiei Mentalului, mai precis în modalitatea eronată prin care Mentalul interpretează o serie întreagă de elemente ale vieţii cotidiene, de la relaţia cu cei din familie şi până la complexele situaţii de viaţă cu care fiecare dintre noi se confruntă. Pentru că m-am referit la psihologie, trebuie să spun că această ramură a medicinii moderne se află de abia la început, pentru că, oricât de vaste sunt cazuisticile adunate de către psihologi, de-a lungul deceniilor, aceştia recunosc faptul că există încă foarte multe enigme ale funcţiilor mentalului uman, legate de personalitate, de comportament, de caracter şi nu în ultimul rând de temperament. Nu trebuie confundat temperamentul cu caracterul, deşi sunt două noţiuni ce-şi au rădăcina într-un singur element – şi anume firea proprie. La fel de evident este şi faptul că psihologia modernă şi-a îndreptat atenţia, încet dar sigur, către anumite părţi ale vechilor învăţături, care au fost păstrate în templele spirituale ale lumii, aşa cum spuneam. Acest fenomen de reorientare a psihologiei moderne relevă un aspect destul de interesant al medicinii, în sensul că psihologii din toată lumea au dat la o parte ignoranţa relativ materialistă cu care tratau componentele fiinţei umane, demonstrând o deschidere neaşteptată faţă de vechile tehnici spirituale, practicate cândva, tehnici care se adresează întregului fiinţei umane, şi nu doar la modul parţial, aşa cum psihologia obişnuia să trateze omul şi simptomele sale până de curând. Astfel s-a trecut de la abordarea secţionară a Mentalului la o viziune mai extinsă şi mai apropiată de adevărata sa manifestare, cea Unitară. Dacă până în anii '95 – '97 terapeuţii convenţionali şi neconvenţionali aplicau metode separate atunci când tratau simptome ale Mentalului, către anul 2000 s-a înţeles foarte clar că Mentalul uman nu este o noţiune care ar fi

divizată, teoretic şi practic, în patru secţiuni, aşa cum fuseseră clasificate ca Inconştient, Subconştient, Conştient şi Supraconştient, ci că există un singur Mental, cu o singură funcţie. Aceasta este cea care se manifestă în patru nivele energetice. Cu alte cuvinte, Mentalul are patru nivele energetice, care corespund celor patru clasificări enumerate. Din acest punct de vedere, putem afirma că Inconştientul reprezintă doar o stare energetică a Mentalului uman, la fel ca şi celelalte nivele. Ce anume diferenţiază aceste patru nivele energetice, deşi sunt subfuncţii ale funcţiei Mentalului? Aici ne putem opri puţin ca să ne amintim de cele Patru Elemente Primordiale – Focul, Apa, Aerul şi Pământul. Este logic să atribuim fiecăruia dintre cele Patru Elemente Primordiale câte o subfuncţie raportată la funcţia Mentalului. Să vedem care sunt corespondenţele, după care le vom comenta în funcţie de Legile Universale pe scurt. Apare cu destulă evidenţă analogia dintre elementele Primordiale şi nivelele energetice ale Mentalului, mai ales că ştim că toate lucrurile existente în Univers sunt alcătuite, fără deosebire, din cele Patru Elemente Primordiale. Acest Univers a apărut datorită Energiei Focului sau Focul Agni – Spiritual, din care, ulterior, s–au născut cele 11.000 de lucruri, de care aminteşte Yi Jing (Cartea Schimbărilor). În această ordine de idei, este firesc să atribuim Focului Spiritual subfuncţia Supraconştientului, care reprezintă acţiunea Spiritului prin mijlocirea Mentalului. Se ştie din Ştiinţa Spirituală că Spiritul este coordonatorul tuturor celorlalte corpuri subtile ale fiinţei umane, corpuri ce sunt, de fapt, doar expresii ale Existenţei Spiritului. Urmează, în ordine de Sus în Jos, Conştientul care este caracterizat de starea de obiectivitate, activitatea conştientă a omului fiind conectată la latura materială a vieţii terestre. Dacă atribuim Conştientului Elementul Pământ, care este responsabil de tot ceea ce este concret în plan material, vom reuşi să înţelegem echivalenţa Conştient – Pământ, fie şi doar din punctul de vedere al faptului că omul este Conştient că trăieşte pe Pământ. Mai departe, Aerul trebuie să fie legat de subfuncţia Inconştientului şi explicaţia logică urmează enunţului. Aerul este echivalent cu Inconştientul deoarece, dacă vă observaţi pe voi înşivă zi de

zi, şi ceas de ceas, fiecare dintre voi respiră, dar acest act al vieţii din noi înşine se derulează fără ca noi să fim pe deplin conştienţi de el. Altfel spus, funcţionează singur, neavând nevoie de a ne gândi la ritmul respiraţiei, pentru că oricum respirăm. Nu este neapărat necesar să fim conştienţi că respirăm, pur şi simplu respirăm. A rămas Apa, căreia îi corespunde Subconştientul. De ce această bizară analogie? Gândiţi–vă la apa mărilor şi a oceanelor, cât de profunde şi de misterioase sunt, atunci când ne scufundăm cu vreun mic submarin de cercetare. Deşi apa este transparentă, oriunde s–ar afla ea, totuşi când ea este prezentă în cantitate imensă, ca oceanul, de exemplu, ea devine opacă şi nu mai permite privirii să străbată prin ea. Aşa cum Apa mărilor şi oceanelor ascunde nenumărate taine ale Vieţii, tot aşa şi Subconştientul uman ascunde şi depozitează în el tot ceea ce omul trăieşte de–a lungul existenţei sale. În această privinţă terapeuţii deceniilor trecute, precum şi cei ai prezentului, sunt unanim de acord, atunci când se spune că în profunzimea Subconştientului se depozitează toate, dar absolut toate evenimentele vieţii de zi cu zi ale omului. Probleme şi situaţii de care crede omul că a uitat complet, acestea se stochează în realitate în vastitatea Subconştientului, de unde, în funcţie de alte situaţii trăite de individ, pot ieşi la suprafaţa Conştientului, provocând de multe ori stări mentale conflictuale, care mai târziu pot da naştere la teribile simptome ale memoriei sau ale comportamentului de la simple ipohondrii şi până la nefastele boli psihosomatice ce pot lăsa sechele adânci.

Să vedem care sunt echivalenţele între cele patru nivele/ funcţii ale Mentalului şi alte noţiuni ce au conexiuni cu fiinţa umană. Este evident faptul că ştiinţa modernă a descoperit, în ultimele decenii, alte componente ale naturii atât de misterioase ale omului. Dincolo de orice speculaţie posibilă, pe care ar face–o unii şi alţii pe seama unor asemenea descoperiri ştiinţifice, probate cu mii de martori şi zeci de mii de ore de cercetare, putem spune că în interiorul fiinţei umane au loc procese care se derulează cu o precizie atât de mare, încât nu încape loc pentru nici un fel de îndoială în această privinţă. Astfel, s–a demonstrat că activitatea indivizilor umani, oriunde s–ar afla aceştia pe planetă, este

supusă aceloraşi factori care acţionează cu precizia unui ceas atomic. Despre ce este vorba? În urma numeroaselor cercetări efectuate cu aparate de mare finețe, s–a demonstrat că activitatea cerebrală a omului, în cele 24 de ore, este împărţită în patru faze. Prima este cea a undelor de tip Beta, caracteristice stării de veghe şi activităţii cotidiene a individului. Acest domeniu al undelor Beta este cuprins între 14–21 cicli pe secondă. Următoarea fază este cea a undelor de tip Alfa, ce caracterizează starea de relaxare, atunci când individul nu efectuează un efort fizic sau intelectual. Acest domeniu se întinde de la 7 la 14 cicli pe secundă. Următorul ciclu este cel al undelor de tip Delta, a căror caracteristică este starea de somn, iar intervalul oscilaţiilor este cuprins între 3–7 cicli pe secundă. Foarte mulţi au făcut eroarea de a împărţi ciclurile stării de somn în două cicluri, dintre care unul este cel al undelor Delta. Presupunerile referitoare la starea profundă de somn, dincolo de undele Delta, cu unde care îşi coboară oscilaţiile sub 3 oscilaţii pe secundă (corespunzătoare stării de somn profund, fără vise sau uneori stării de comă), sunt complet eronate. Pentru că şi starea profundă de somn face parte tot din ciclul undelor Delta, doar că are loc o oscilaţie pe domeniul electromagnetic al activităţii Mentalului. Adevărul este că, pe lângă aceste trei domeniii ale oscilaţiilor de tip electromagnetic cerebrale, mai există unul, pe care cercetătorii încă îl studiază, şi asta din considerente pe care ei le pun sub semnul unor supoziţii. Acest domeniu este cel al undelor Omega, ce corespund ca oscilaţii electromagnetice activităţii cerebrale care conectează Mentalul la Spirit. Cu alte cuvinte, ciclul undelor Omega este echivalent activităţii Spiritului. Iată că am stabilit o corespondenţă logică, raţională şi credibilă, în acelaşi timp, cu ajutorul căreia avem acum posibilitatea de a vedea altfel, de o manieră mult mai extinsă, propria noastră alcătuire, ca fiinţe create de Dumnezeu. Pentru a avea o imagine relevantă în privinţa noţiunilor pe care vi le–am oferit până acum, să aşezăm fiecare dintre cele patru funcţii ale Mentalului în dreptul fiecărui tip de unde cerebrale, precum şi echivalenţa lor cu cele Patru Elemente Primordiale.

SUPRACONŞTIENT – FOC – UNDELE OMEGA (21–30 cicli pe secundă)

CONŞTIENT – PĂMÂNT – UNDELE BETA (14–21 cicli pe secundă)

INCONŞTIENT – AER – UNDELE ALFA (7–14 cicli pe secundă)

SUBCONŞTIENT – APA – UNDELE DELTA (3–7 cicli pe secundă)

Aceste corespondenţe vă sunt necesare pentru a vă studia în primul rând pe voi înşivă, pentru a putea să vă înţelegeţi viaţa, destinul şi propriul temperament, în raport cu alte date personale. Dar acestea nu sunt totul. Mai sunt şi alte noţiuni spirituale şi ezoterice, pe care le vom aborda în cuprinsul acestei cărţi, astfel încât să puteţi face paşii necesari către adevărata trezire spirituală, care vă este atât de necesară. Sigur că expunerea de mai înainte poate reprezenta un pas extrem de important pentru fiecare dintre voi, căci aceste dezvăluiri ale echivalenţelor, ce nu le–aţi întâlnit nicăieri, vă ajută să intraţi în Fiinţa pe care o vedeţi că sunteţi. În acest fel puteţi să vă ghidaţi de o manieră originală, pentru a reuşi să faceţi ceea ce trebuie să faceţi, în dorinţa voastră de a evolua spiritual. Mergând mai departe, voi alinia funcţiile Mentalului şi echivalenţele lor la acel Element fără de care nimic nu ar avea posibilitatea de a se manifesta. Mă refer la cel de–al cincilea Element Primordial – Etericul, căruia i se mai spune şi Corpul lui Dumnezeu. Etericul este cel care asigură manifestarea oricărui element şi fenomen din Univers. Aflat la baza celor Patru Elemente Primordiale, Etericul le asigură acea posibilitate de a vibra, în acest fel Elementele manifestându–se în orice lucru, fenomen şi fiinţă, de la cele mai simple şi până la cele cu alcătuiri complexe. Altfel spus, Etericul este suportul de energie al celor Patru Elemente Primordiale, despre care am specificat foarte clar că sunt în primul rând Idei – Gânduri Divine. Dacă ar fi să ne întrebăm ce natură are Etericul, putem spune că este o stare extrem de rafinată de plasmă cu o luminozitate care se manifestă în raport cu

nivelul elementului condensat la un anumit nivel. Desigur că privind şi mai departe, în sensul unei înţelegeri mai extinse a structurilor de tip Divin, mai putem include şi starea specifică ciclului Gamma, ale cărui oscilaţii încep de la 30 de cicli pe secundă şi se întind la infinit, pe scara oscilaţiilor respective. De ce? Ce sunt undele Gamma din punct de vedere al comparaţiilor cu celelalte tipuri de unde ce alcătuiesc complexa componentă Divină a fiinţei umane? Vreau să menţionez că nu este vorba despre acele razele Gamma pe care astrofizicienii le–au detectat în Universul fizic, de materie, dar în acelaşi timp undele Gamma sunt suportul razelor Gamma, despre care se consideră că au o putere energetică extrem de mare. O scurtă descriere a acestor unde Gamma consider că este foarte necesară, deoarece vă veţi lămuri în privinţa unor mistere care sunt legate în mod direct atât de unele personaje biblice, cât şi de alte personaje spirituale, din cultura spirituală a altor civilizaţii. În timp ce undele descrise anterior au conexiuni cu nivelele relativ obişnuite ale activităţii fiinţei umane, undele de tip Gamma reprezintă un domeniu spiritual, pe care anumite persoane l–au abordat cu străduanie şi dăruire. Mă refer la Maeştrii Spirituali şi la Marii Maeştri Spirituali ai omenirii, care au reuşit, în urma vieţii lor exemplare, nu numai să depăşească nivelul undelor Omega, caracteristic devenirii spirituale propriu–zise, dar au atins starea de uniune deplină cu Dumnezeu, aşa cum este consemnat în Biblie despre Iisus Christos. Trebuie spus că domeniul undelor Gamma înseamnă, la modul practic, real, acea minunată realizare menţionată de către unele texte biblice. Şi anume – corpul de glorie al lui Dumnezeu sau slava lui Dumnezeu, adică un corp de o strălucire atât de mare, încât persoana implicată într–o asemenea realizare magnifică, de factură Divină, îşi umple, pur şi simplu, întregul corp fizic, cu particule de Lumină, atât spirituală, cât şi fizică, ceea ce îi oferă acea nepământeană strălucire. Se pune întrebarea: este, oare, omul capabil să atingă de–a lungul vieţii sale starea specifică undelor Gamma? Răspunsul este afirmativ, şi în sprijinul său vine milenara înţelepciune a Ştiinţei Spirituale. Pentru a atinge starea caracteristică undelor Gamma, este necesară parcurgerea unor etape

preliminare, pregătitoare, pentru ca organismul să nu fie atins de anumite vătămări de ordin energetic. Un aspect extraordinar de interesant, dacă stăm puţin şi meditǎm asupra lui, este acela că Etericul posedă propria sa inteligenţă, fiind corpul energetic al lui Dumnezeu. La nivelul la care trăiesc oamenii obişnuiţi, Etericul este prezent într–o proporţie extrem de scăzută, cauză din care marea majoritate a indivizilor umani se simt, după o zi de muncă, stresaţi, relativ epuizaţi intelectual. Acesta este un semn al faptului de necontestat că oamenii s–au cam îndepărtat de Dumnezeu, care se află în ei înşişi. Deci s–au îndepărtat de ei înşişi, deşi tot timpul ei îl au pe Dumnezeu în interior. Putem avea un amplu tablou al acestei civilizaţii umane, pe care o reprezentăm fiecare dintre noi, însă viziunea pare mai degrabă cea a unei omeniri jalnice şi aflate în pragul unor schisme intelectuale, a unor direcţii incongruente cu adevărata Cale ce trebuie urmată.

Am văzut până acum care sunt conexiunile funcţiilor Menta-lului cu cele Patru Elemente Primordiale, precum şi legătura lor cu ciclurile undelor specifice fiinţelor raţionale. Dar ceea ce aţi citit nu este suficient pentru a vă completa informaţiile despre astfel de lucruri ale Realităţii. Nu trebuie să uitaţi de cele două Forţe fundamentale ale Universului, Yang şi Yin. Analizând ceea ce am descris anterior prin prisma celor două Forţe, şi aplicând mecanismul lor complementar asupra celor patru Funcţii ale Mentalului, precum şi în privinţa undelor tipice fiinţei umane, vom trece la un alt nivel de abordare al acestor noţiuni. Este ca un joc video, pe care îl joacă copiii, joc ce prezintă mai multe nivele. Cu cât te străduieşti mai mult şi treci de un nivel, îţi apare următorul nivel mai dificil şi trebuie să fii pregătit pentru a–i face faţă. La fel este şi cu ceea ce urmează să citiţi. O întrebare poate să apară. Cum se manifestă dualitatea Yang–Yin în cazul celor patru Funcţii şi ale undelor cerebrale? Şi încă o întrebare – cum acţionează Legile Universale la interacţiunea cu undele cerebrale, cu Funcţiile Mentalului şi cu dualitatea Yang–Yin? Răspunsul, desigur, nu poate fi unul simplu, iar schema explicativă se poate desfăşura cu informaţii multiple. Să luăm ca exemplu funcţia Conştientului, de care ne servim zilnic în activitatea noastră. Spuneam despre Conştient că reprezintă domeniul stării de

veghe, deci al ciclului undelor Beta, cu frecvenţa cuprinsă între 14–21 de cicli pe secundă. Elementul echivalent este Pământul, element care este sprijinit de către Eteric, în planul dublurii energetice. Etericul este nivelul energetic ce asigură Conştientului nostru, în fiecare zi, abilitatea şi buna funcţionare. În cazul în care Etericul este prezent la nivelul capului într–o măsură diminuată, apar senzaţii de oboseală accentuată. Pentru a redresa energia putem bea orice lichid care să conţină suficiente zaharuri ce asigură aşa–zisul „metabolism" al creierului. Aici lucrurile încep să devină complexe şi trebuie spus că sediul organic al Conştientului este creierul mare, şi mai precis scoarţa cerebrală. Toate deciziile, de la cele neînsemnate şi până la cele mai importante trec prin scoarţa cerebrală. De aceea, este foarte important să înţelegem deplin funcţia Conştientului, deoarece este palierul funcţional din fiinţa noastră, care are înzestrarea de a ne face să ne dăm seama că suntem fiinţe inteligente şi raţionale. Nivelul Conştientului este cel care ne oferă posibilitatea să–L înţelegem pe Dumnezeu, în calitate de Creator care ne–a creat aşa cum suntem. Undele Beta care sunt caracteristice funcţiei Conştientului acţionează între valorile 14–21, adică acest Conştient, în funcţie de activitatea derulată, poate lucra fie direct pe 14–15 cicli, fie pe 18–19, fie pe 20–21 de cicli. Bineînţeles că nivelul frecvenţei creşte odată cu importanţa activităţii. De exemplu, nivelul Conştient al unui profesor de liceu va funcţiona pe nivelul de 15–16 cicli, demonstrând o activitate relativ intensă. Dar un informatician care lucrează zi de zi cu programe de informatizare, pentru computere, va avea maximum de frecvenţă, adică 21 de cicli, ceea ce indică o foarte intensă activitate cerebrală a Conştientului, pentru a pune la punct tot felul de scheme de informatică. Dar ce se întâmplă când cineva gândeşte negativ, în starea Conştientă? Dacă pe partea gândirii pozitive undele Beta pot face adevărate mici minuni, în cazul tratării unor simptome psihosomatice, în cazul gândirii negative undele Beta sunt capabile să provoace adevărate dezastre Mentale. Lucrurile nu sunt uşor de înţeles, însă sunt relativ facil de asimilat, ca noţiuni logice. Acum, după ce am explicat despre conexiunile între Funcţiile Mentalului şi undele cerebrale, precum şi despre celelalte componente, puteţi să realizaţi mai uşor ce anume se

întâmplă în cazul unor situaţii negative. Dacă se manifestă gândirea negativă, Etericul aflat ca dublură energetică a Conştientului potenţează acţiunea gândului negativ, preluând astfel energia părţii Yin şi conectând–o la frecvenţa de 14–21 de cicli pe secundă. Cum Conştientului îi este echivalent elementul Pământ, adică partea de materie condensată, rezultă că întreaga scoarţă cerebrală va fi afectată de gândul negativ. Starea normală a oricărui om este cea pozitivă, deoarece acesta este sensul întregii Creaţii – sensul pozitiv - creativ, şi rezultă că persoana care manifestă gânduri negative, fie de teamă, fie că urăşte pe cineva, îşi face singură rău. Mentalismul vine şi adaugă la acest fenomen sensul său, anume că Universul este creaţie Mentală. Şi astfel persoana în cauză îşi creează singură premizele autodistrugerii, în cazul în care va continua să manifeste o gândire preponderent negativă. Mai mult decât atât, precum spunea Iisus, acel om va lega stările sale şi pe Pământ, şi în Ceruri şi nimeni nu–l va putea ajuta, nici cel mai Mare Maestru al Universului, dacă omul în cauză nu renunţă la şablonul gândirii negative. Este normal ca o gândire negativă să provoace boala, în timp, la fel cum gândirea pozitivă menţine o stare bună a sănătăţii. Şi un asemenea şablon de negativitate va funcţiona atâta vreme cât individul îşi va menţine Vibraţia gândirii negative, frământându–se pe nivel Conştient în fel şi chip, ceea ce–l va afunda şi mai mult în negura negativităţii. În acest fel, după ani de zile, apare posibilitatea instalării unei boli la nivelul scoarţei cerebrale, pe o anumită arie corticală care se află în directă relaţie cu specificul gândirii negative. În altă ordine de idei, respectiva arie corticală, având caracterisiticile sale, este legată de specificul bolii. Căci aceasta va apare numai în raport direct cu lucrul despre care persoana a gândit negativ atâta timp. Cred că un exemplu este necesar. Să zicem că un elev de clasa a şasea încă nu a ajuns să scrie frumos. Desigur, pentru el acest lucru poate fi un complex de inferioritate, pentru care este blamat mereu şi de către profesori, şi de către unii colegi. Deci avem de–a face cu aria scrisului de pe scoarţa cerebrală. Odată ce elevul şi–a imprimat o gândire negativă, din cauza celor din jurul său, aria scrisului va fi bombardată aproape zilnic de energia Yin, negativă, activată de Etericul Yin pe frecvenţa 14–21 cicli

pe secundă. Anii trec şi fostul elev nu poate scăpa de complexul său pentru că gândirea negativă a „săpat" adânc pe cortexul său cerebral şablonul negativist. Acest lucru îl va dezavantaja mai târziu, când va trebui să se integreze în societate. Desigur, este doar un exemplu dintre zecile de mii ce pot fi date. Să ne amintim că Legea Ritmului afirmă despre orice lucru că are ritmul său, deci şi gândirea negativă se manifestă ritmic. Există metode specifice pentru a scăpa de modelul negativist al gândirii, cum ar fi autosugestia pozitivă, însă nu este suficient, deoarece putem constata că, după o vreme, gândirea negativă tinde să reapară, mai ales dacă avem de-a face cu situaţii care ne reamintesc de ceva neplăcut din trecutul personal, ori dacă stresul zilnic creşte peste cotele suportabilităţii. Cum pot fi rezolvate asemenea situaţii, care alcătuiesc la nivelul Conştientului nostru atâtea modele negativiste? Este evident că nu prin metode care ţin de nivelul Conştientului, ci prin modele şi tehnici care au legătură cu undele Omega, cu Supraconştientul, deci cu Spiritul. Tocmai de aceea lucrarea de faţă este un bun ghid de evoluţie spirituală. Maeştrii Spirituali spun că totul se supune Spiritului. La fel afirmă şi Legea Mentalismului – „Totul este Spirit" şi atunci rezolvarea tuturor neplăcerilor noastre le aflăm prin accesul la propriile capacităţi spirituale. În altă ordine de idei, este necesar să învăţăm cum se face trecerea de la starea undelor Beta către undele Omega. Unele deosebiri există între starea de veghe ce corespund undelor Beta şi starea de veghe corespunzătoare undelor Omega. Pentru că trebuie să spun că starea specifică undelor Omega este una tot de conştienţă, însă nu mai este vorba de a fi conştient doar de tine, ca individ, la nivel individual, ci de a fi conştient de integrarea ta în Tot. Altfel spus, este starea de supraconştienţă, de supraluciditate, în care Spiritul coordonează întreaga Fiinţă pe care o reprezinţi ca entitate creată de către Dumnezeu.

Pentru a cunoaşte câte ceva despre undele Omega, este necesar să abordăm puţin domeniul subcuantelor de energie, elemente ale Universului invizibil care oferă valori imense de energie. Aceste subcuante sunt interconectate cu frecvenţa undelor Omega datorită faptului că ele acţionează la baza tuturor fenomenelor energetice de

amploare, care au loc în întinderea Universului. Voi expune o astfel de conexiune pe scurt, pentru a nu divaga de la subiectul prezentului capitol. Se ştie că particulele subcuantice, oricare ar fi denumirea lor, se deplasează cu viteze extrem de mari, care depăşesc de peste 10.000 de ori viteza luminii, care este de 300.000 de kilometri pe secundă. Ori, pentru a avea o asemenea viteză, particulele subcuantice au nevoie de o cantitate imensă de energie pe care să o stocheze în propria structură subatomică. Pe baza unor considerente de genul acesta putem înţelege că orice particulă subcuantică se serveşte de domeniul undelor Omega, şi chiar de undele Gamma, deoarece particulele subcuantice alcătuiesc o categorie aparte de componente, la scara Universului, ce realizează toate legăturile necesare între ceea ce este material şi ceea ce este doar energie subcuantică. Altfel spus, fac legătura între ceea ce este Sus şi ceea ce este Jos, asigurând în acest fel Corespondenţa ca proces energetic şi Divin, în acelaşi timp. De asemenea, tot particulele subcuantice de energie sunt acelea care asigură procesele spirituale care duc, prin practicarea lor, la rezultate pe calea evoluţiei spirituale. Atunci când noi meditãm, în linişte, trecem de pe nivelul Conştientului pe cel al Supraconştientului, starea de veghe menţinându–se şi în funcţie de obiectul sau subiectul meditaţiei noastre; astfel punem în acţiune atât Legea Mentalismului, cât şi Legea Cauzei şi Efectului, ca să nu mai menţionez activarea celorlalte Legi. Şi astfel, se poate spune în mod clar şi categoric despre meditaţie că este, în realitate un proces subcuantic, deoarece Mentalul nostru intrând în domeniul undelor Omega, tinde să capteze din ce în ce mai multe particule subcuantice. Dacă procesul meditaţiei este practicat pe o perioadă îndelungată, rezultă că Mentalul devine din ce în ce mai performant în a capta tot mai multe subcuante de energie. Consecinţa este aceea că individul în cauză ajunge, cu timpul, la acea stare de beatitudine, de extaz, stare care, în realitate, este produsă de „inundarea" corpurilor subtile de către particulele subcuantice. Acestea fiind caracterizate, aşa cum am spus, de un potenţial uriaş de energie, provoacă o descărcare enormă de energie benefică pe toate nivelele corpurilor subtile, de la cel buddhic (sufletul) şi până la nivelele celulare organice ale corpului fizic. Aceasta este explicaţia fascinantului şi în acelaşi timp enigmaticului proces meditativ pe care–l parcurg yoghinii şi care a fost consemnat în toată lumea de

către cei care vor să afle tainele spirituale ale propriei fiinţe. Odată ce individul intră în respectiva stare de extaz, el permite structurilor sale subtile să se conecteze la domeniul undelor Gamma, care aparţin de frecvenţele vibraţionale cele mai mari din Univers, aceste unde realizând, aşa cum am spus, conexiunea cu Dumnezeu, care este în realitate Sursa tuturor tipurilor de unde, deci şi a celor Gamma şi Omega. Aici ne putem opri pentru un moment, să ne amintim o frază din Biblie, unde Iisus Christos afirmă – „Eu Sunt Alfa şi Omega, Începutul şi Sfârşitul". Au fost foarte mulţi cei care au interpretat această frază în fel şi chip, unii ajungând până la aberaţii pe care azi le putem cataloga drept intelectuale. Lucrurile sunt simple, aşa cum le–a făcut Dumnezeu. Iisus se referea, de fapt, la noţiuni de tip ştiinţific, conţinute în Ştiinţa Spirituală. Putem interpreta spusele lui Iisus şi în felul următor, conform Legii Corespodenţei: "Cum sunt Sus, aşa Sunt şi Jos". Însă oamenii acelor vremuri nu aveau de unde să cunoască asemenea taine spirituale şi ca urmare Iisus S–a exprimat în sens mai mult mistic. Este cât se poate de clar că Alfa semnifică undele Alfa, care caracterizează starea de relaxare a omului, când nu întreprinde nici o activitate. Iar Omega reprezintă echivalentul undelor Omega, specifice Spiritului. La fel de clar este şi răspunsul la posibila întrebare – oare Iisus nu putea spune Gamma în loc de Omega? Nu, pentru că acea stare oricum o avea în El şi o trăia, atunci când afirma mereu – „Eu şi Tatăl Unul suntem". Pentru că trebuie spus despre starea vibraţională a undelor Gamma că asigură, atunci când individul uman se conectează la frecvenţa lor, în meditaţie, legătura cu Dumnezeu. Deci nu se poate afirma că omul este ceva mai jos de starea Alfa, deoarece într–un asemenea caz se poate vorbi de o stare completă de inactivitate, fiinţa umană fiind inertă. Şi nici de starea Gamma nu se poate vorbi, că poate fi practicată în starea de veghe, activă, a omului, pentru că necesită, iarăşi, o încetare a activităţii cotidiene, pentru a atinge starea de completă uniune cu Divinul. Iată de ce Iisus afirmase acel sens al frazei Sale. Şi acest lucru, precum şi afirmaţia în sine, sunt valabile şi în prezent. Numai că, actualmente, marea majoritate a oamenilor îşi duc existenţa de zi cu zi preponderent în starea Beta, cea a gândirii active din starea de veghe, deci prea mult stau oamenii pe nivelul Conştient, ceea ce face ca celelalte nivele ale fiinţei proprii să fie inactive. Dumnezeu ne–a creat

pentru a folosi toate cele patru nivele ale fiinţei noastre, nu doar unul. Nu prea are importanţă că nivelul undelor Delta se manifestă şi el, în timpul odihnei de peste noapte, căci ar trebui să folosim ritmul undelor Delta chiar şi pe perioada zilei, doar pentru câteva minute. Un asemenea lucru poate aduce o adevărată reîmprospătare a energiilor de care dispunem, atrăgând noi energii din Univers, mai ales când avem o activitate extrem de solicitantă pentru creierul şi Conştientul propriu. Maeştrii Spirituali ai omenirii, chiar şi entităţi din afara Terrei, spun unul şi acelaşi lucru, despre orice activitate desfăşurată pentru o perioadă prea mare de timp. Şi anume că determină oboseala la nivelul respectiv. Dacă stăm prea mult pe Conştient, obosim Mentalul. Dacă stăm prea mult timp pe nivelul Inconştient, iarăşi obosim Mentalul, la fel şi în cazul când stăm prea mult în meditaţie. Nivelele noastre, patru la număr, trebuiesc folosite în mod echilibrat, astfel încât viaţa pe care o trăim să fie într-adevăr echilibrată, fericită şi armonioasă. De asemenea, este util să abordăm aceste nivele şi folosirea lor corectă prin intermediul Legilor Universale, şi în mod deosebit a Legii Iubirii, ori altfel spus a Forţei şi Energiei de Coeziune, pentru că doar aşa se poate ajunge înapoi la Dumnezeu. Când Iisus S-a exprimat prin intermediul acelei fraze, ce face trimitere către undele Alfa şi Omega, El voia să descrie domeniul vieţii terestre, în limitele în care fiinţa umană poate lucra cu energiile aici, pe Terra. Dincolo de limita energetică a Terrei, care este şi ea o entitate vie, se află domeniul inepuizabil al undelor Gamma, care constituie drumul către Dumnezeu.

Continuând cu prezentarea componentelor spirituale şi Divine, consider că o descriere a activităţilor Planurilor Superioare este bine venită. Mai ales că la începutul acestei cărţi, a acestui ghid al evoluţiei spirituale, am menţionat existenţa Fiinţelor Primordiale. Despre ele voi comenta în cele ce urmează. Spuneam că Universul este coordonat de la început de cele Patru Fiinţe Primordiale – Îngerii Arhaici, Primii Arhangheli. Aceştia au co-creat, împreună cu Dumnezeu, alţi Arhangheli, mai mici cărora le-au dat anumite sarcini în zone diferite ale Universului. Din punct de vedere al elementelor Primordiale, pe care Îngerii Arhaici le reprezintă, adică Foc, Aer, Apă şi Pământ, putem să realizăm adevărul structurii şi „ţesăturii" Universului, şi să încercăm să vizualizăm, măcar cu fantezia proprie, dacă nu putem cu ochii minţii,

cum arată Universul în care trăim, populat de miliarde de lumi. Din punct de vedere al echilibrului celor Patru Energii Primordiale, ne dăm seama că între ele este necesar să existe un echilibru, care să asigure stabilitatea Universului. Numărul de civilizaţii care evoluează pe baza Elementului Foc trebuie să fie ceva mai mare decât numărul celorlalte lumi, ce îşi trasează propriile evoluţii pe baza celorlalte Elemente. De ce ar trebui să stea lucrurile în acest fel? Spuneam că Focul este Elementul din care s–au născut Apa, Aerul şi Pământul. Deci Focul este Principiul Creator. Din acest motiv lumile creatoare trebuie să fie mai numeroase decât celelalte, pentru a putea asigura toţi acei parametri prin intermediul cărora, la un moment dat, alte lumi bazate pe celelalte trei Elemente să poată realiza conversia către Focul Universului. Numeroase grupuri de Arhangheli, Serafimi şi Heruvimi – Logosuri de diferite mărimi, coordonează evoluţia lumilor. Aceste Fiinţe au menirea de a distribui în proporţii relativ echilibrate energiile Îngerilor Arhaici, adică Energiile Focului, Apei, Aerului şi Pământului, către fiecare dintre cele patru nivele existente la orice fiinţă inteligentă şi raţională din Univers. Deci Energiile celor Patru Elemente Primordiale sunt repartizate pe fiecare din cele patru nivele Supraconştient, Conştient, Inconştient şi Subconştient. Asemenea sarcini sunt activităţi care se desfăşoară la nivele de galaxii, precum în Calea Lactee şi înţelegem că există Principii Spirituale stricte, care guvernează evoluţia tuturor lumilor Universului. Poate vă întrebaţi cum este posibil ca asemenea Conştiinţe, chiar dacă sunt ele Primordiale, să aibă controlul tuturor celorlalte Conştiinţe mai mici, pe care le–au creat împreună cu Dumnezeu? Să ne amintim de o altă frază exprimată de Iisus – „Ceea ce Dumnezeu Tatăl îndeplineşte, şi Fiul îndeplineşte pe dată". Este un adevăr al capacităţilor co–creatoare de care dispun Conştiinţele Primordiale şi din acest punct de vedere este firesc să ne dăm seama că celelalte Conştiinţe mai mici, Heruvimii, Serafimii, Arhanghelii mai mici şi Îngerii de rang mai mic – Logosuri de diferite mărimi, deţin şi ele o parte dintr–o asemenea putere co–creatoare, pe care Dumnezeu le–a dat–o. Aceste Logosuri au primit sarcini specifice, şi de aceea se ocupă de evoluţia tuturor lumilor pe cele patru nivele. Unele Logosuri supraveghează coordonatele evolutive ale civilizaţiilor pe nivelul de Foc, alte Logosuri sunt atente la felul în care

interacţionează între ele acele lumi care evoluează pe coordonatele elementului Apă sau ale elementului Pământ, ori alte Logosuri au grijă ca o parte din lumile Universului să manifeste exact ceea ce trebuie pe coordonatele evolutive ale elementului Aer. De aici se desprinde ideea că indiferent câte lumi există, toate sunt vegheate, coordonate şi ajutate în raport cu direcţia în care se îndreaptă. Astfel, Logosurile operează necontenit cu Energiile Focului, Apei, Pământului şi Aerului, puse la dispoziţie de către Îngerii Arhaici, care la rândul lor primesc în continuu Energiile acestor Elemente – Idei Divine direct de la Dumnezeu. Aici cred că este mai mult decât necesar să lămurim un aspect care a generat extrem de numeroase confuzii de-a lungul vremurilor. Deseori Dumnezeu, ca Principiu Unic, a fost confundat cu Creatorul, ceea ce constituie o gravă eroare de interpretare. De ce? Pentru a lămuri lucrurile în cel mai simplu mod, să spunem că Dumnezeu Nemanifestat este Creatorul, în timp ce Dumnezeu Manifestat este Dumnezeu – Principiul Unic, care mai are denumirea de Tatăl, deoarece fiind în manifestare, aduce în acest act de acţiune propria Inteligenţă Infinită. Principiul Unic, ce acţionează pe al şaptelea Plan Divin, corespunde Energiei Focului Agni. Ca urmare, celelalte civilizaţii ale Universului trebuie să exercite Energiile Elementelor specifice, de o aşa manieră încât să determine interacţiuni reciproce, echilibrate şi proporţionale, pentru ca Universul ca Entitate să nu-şi deterioreze structura cu care Creatorul l-a alcătuit. Privind acum toate aceste noţiuni dintr-un unghi total diferit, putem realiza o altă realitate pe care Universul o prezintă, şi anume că include în componenţa sa mai multe Universuri – de Foc, de Apă, de Aer, de Pământ, apoi Universuri ale nivelelor Supraconştientului, Conştientului, Inconştientului şi Subconştientului, la care se adaugă acele Universuri ale Astralului, Mentalului, Cauzalului (conştiinţei), Buddhicului (sufletului) şi Spiritului, ca să nu mai spunem de acele Universuri fizice. Şi lucrurile nu se opresc aici, pentru că pe lângă acestea mai există Universuri ale culorilor, care au fiecare propria lungime de undă, roşie, verde sau violet, de exemplu. Ceea ce duce la ideea că, abordând existenţa Universurilor prin prisma lungimilor de undă, există Primul Univers – cel Primordial, care iniţial era pe lungimea de undă specifică roşului, şi care cu timpul a evoluat către lun-

gimea de undă a violetului. Să nu uităm că în oricare Univers ne–am plasa, în fiecare dintre ele trebuie să fie respectate aceleaşi Legi Universale, aceeaşi Lege a Iubirii, precum şi parametrii de evoluţie. În altă ordine de idei, trebuie să existe echilibrul între toate Elementele şi Energiile. Astfel, în fiecare Univers, de Foc, Apă, Aer sau Pământ, există anumite proporţii, mai mici, din celelalte trei Elemente şi Energii. La fel, într–un Univers al Astralului, de exemplu, există proporţii mai mici din Mental, Cauzal, Buddhic, Fizic şi Spiritual. Şi aşa mai departe. Totuşi, în acel Univers al Astralului acesta conţine Elementul dominant, care este Astralul, respectiv Dorinţa, Apa şi Subconştientul, din această clasificare noi înţelegând că într–un asemenea Univers predomină Plăcerea specifică planului Astral, undele Delta şi toate acele caracterisitici ale Subconştientului. Rezultă că lumile ce se află în interiorul unui astfel de Univers deţin capacităţi foarte mari, aşa cum ştim că este specificul şi rolul Subconştientului. Civilizaţiile unui Univers de genul acesta comunică preponderent prin acele elemente specifice Subconştientului – instinctul şi telepatia instinctivă, provenită din legătura în cadrul aceleiaşi specii inteligente. Ca să facem o scurtă recapitulare a informaţiilor oferite până acum, voi rezuma un model de Univers, cel al Focului, deci latura Creatoare. Un Univers structurat în acest fel, poate fi de patru feluri – Supraconştient, Conştient, Inconştient şi Subconştient, fiecare dintre acestea având câte un specific – Fizic, Astral, Mental, Buddhic sau Spiritual, la rândul lor fiecare dintre ele evoluând pe o anumită lungime de undă ce include celelalte sublungimi de undă. Deci un Univers de Foc – Agni poate evolua, cu şi prin lumile sale, pe baza Supraconştientului, prin intermediul densităţii materiale – Fizice, ori pe baza Plăcerii, a Analizei intelectului, a Sentimentelor sau chiar a Voinţei de a crea. Mai departe, dacă vreţi să înţelegeţi structurile celorlalte Universuri puteţi face, destul de uşor, combinaţia pentru fiecare. În plus, mai este necesar să realizăm încă un adevăr şi aici vreau să mă refer la faptul că Universurile de Foc sunt guvernate, dacă se poate spune aşa, de Îngerul Arhaic de Foc, acesta fiind ajutat de toţi ceilalţi mici Arhangheli pe care i–a co–creat cu Dumnezeu. La fel, Universurile de Apă, ale Plăcerii, sunt coordonate de Îngerul Arhaic al Elementului Apă, ajutat de Logosurile pe care le–a co–creat cu

Dumnezeu. Universurile de Aer sunt conduse de Îngerul Arhaic al elementului Aer, în cadrul lor predominând Comunicarea şi Analiza, iar Universurile de Pământ/ Fizice, sunt coordonate de Îngerul Arhaic al Elementului Pământ, ajutat de Logosurile mai mici, pentru a supraveghea modalităţile în care şi prin care lumile acestui Univers al materiei fizice evoluează, folosind caracteristicile densităţii materiei şi ale Conştientului.

Este impresionant acest tablou atât de vast al Universurilor create de Dumnezeu Nemanifestat. Acesta se manifestă în fiecare dintre Universurile menţionate prin aspectul Său activ – Dumnezeu Manifestat, astfel că în fiecare Univers există câte un Dumnezeu Tată – Mamă, a cărui alcătuire prezintă combinaţia Yang - Yin. Universurile există în calitate de Efecte produse de Cauza Cauzelor, care este Dumnezeu Nemanifestat. Toate Universurile trebuie să evolueze şi în cele din urmă, după 3500 de Mari Cicluri, să se reintegreze în Cel Nemanifestat. Totul evoluează după coordonate precise şi nimic nu se abate de la cursul prevăzut de către Cel Nemanifestat, indiferent ce anume se întâmplă în interiorul Universurilor. Era necesar să cunoaşteţi aceste noţiuni, pentru că, aşa după cum spun Maeştrii Spirituali, dacă te cunoşti pe tine vei cunoaşte Universul, şi reciproc, dacă vei reuşi să cunoşti alcătuirea Universului (cu toate Universurile sale) te vei cunoaşte pe tine însuţi. Căci aceeaşi structură prezentă în fiecare Univers este prezentă în fiecare fiinţă, din orice Univers component al Marelui Univers. Asemenea lucruri trebuiau parcurse, în cadrul prezentului capitol, pentru a înţelege Cauza şi Efectul, cum acţionează ele şi cum ni se structurează viaţa în funcţie de manifestările lor. Dar pentru a le desluşi cu exactitate, cel puţin la nivel personal, individual, va fi binevenit următorul capitol, pe parcursul căruia veţi realiza complet ce vi se poate întâmpla în cazul în care vă abateţi de la specificul Cauzei, dar şi în situaţia în care veţi trăi propria existenţă în deplin acord cu Cauza, înţelegând precis ce înseamnă a exista în armonie cu Cauza şi ce semnificaţii se conturează, dacă omul preferă să ignore statutul real pe care Dumnezeu i l–a oferit.

CAPITOLUL IV
Paradoxurile existenţei

Am parcurs până acum procesul de analiză asupra modalităţii în care Universul Mare sau Cosmosul, cu toate Universurile care–l alcătuiesc, este structurat şi evoluează conform cu Legea Iubirii şi Legile Universale. Este de la sine înţeles faptul că, într–un asemenea proces de evoluţie, repartizat în mod egal şi armonios de către toate grupările de Arhangheli şi Îngeri, lumile din orice Univers descris au tendinţa de a folosi din ce în ce mai mult Legile menţionate, odată ce le descoperă mecanismele şi acţiunea dual㠠Pentru că trebuie să vă reamintesc un alt aspect, poate cel mai important şi anume acela că „Totul este dublu", deci Legile, în afară de cea a Iubirii, acţionează în mod dual, respectiv Yang şi Yin, pozitiv şi negativ, Lumină şi întuneric. Tocmai de aceea, există foarte multe civilizaţii în Universul acesta complex care, încă de la primele etape ale propriilor evoluţii fie au primit, de la Logosurile mai mici, fie au descoperit prin eforturi succesive, anumite axiome ale Legilor Universale, ce servesc de far călăuzitor de–a lungul evoluţiei fiinţelor inteligente şi raţionale. Un element extrem de interesant, dacă ar fi să analizăm măcar o parte a acestor lumi atât de evoluate, este acela că pe parcursul traseului evolutiv unele dintre ele au primit sarcina, la un moment dat, să ajute la ridicarea altor civilizaţii, aflate pe drumul sinuos, dar fascinant, al evoluţiei. Ca urmare, de–a lungul unor perioade destul de mari de timp, s–au conturat direcţii precise de evoluţie, în baza unor principii derivate din Legile Universale. O dezvoltare şi o expansiune a acestor principii derivate s–a efectuat aproximativ sincron, din dispoziţia Îngerilor, Heruvimilor şi Serafimilor, adică a Logosurilor mici, către principalele civilizaţii care deja atinseseră un nivel evolutiv ce interacţiona cu Planul Spiritual. Dacă ar fi să ne referim la partea

noastră de Univers, la galaxia noastră – Calea Lactee, şi în mod special la braţul sudic, unde este poziţionat sistemul nostru solar, putem afirma că în această zonă de galaxie există mii de civilizaţii foarte evoluate, care au aplicat principiile derivate cu milioane de ani în urmă, ajungând acum, când citiţi aceste rânduri, la o adevărată magie prin intermediul căreia folosesc toate elementele existente ca materie şi energie. Din acest punct de vedere, ne dăm seama că o mare parte din aceste civilizaţii, dacă nu chiar toate, au respectat, aplicat şi propagat tot conţinutul informaţional al principiilor derivate la care m–am referit. Astfel, au reuşit să contribuie la ridicarea şi dezvoltarea altor civilizaţii, aflate pe trepte mai joase de dezvoltare, asemenea civilizaţii evoluate implicându–se direct şi activ în toate acele procese de dezvoltare tehnologică, morală, ştiinţifică, spirituală, prin care lumile ajutate au reuşit să depăşească anumite etape dificile, cum este cea în care omenirea noastră se află în prezent. Să nu vă închipuiţi că în alte lumi nu au existat şi nu există ceea ce noi ne–am obişnuit să numim „rău", pentru că această noţiune de „rău", în realitate, se raportează la elementul negativ, Yin, care trebuie să–şi exercite acţiunea în combinaţie firească cu Yang, aşa cum au fost generate de către Dumnezeu Creatorul Nemanifestat. La nivelul nostru terestru, datorită faptului că noi am uitat cele mai importante elemente spirituale, ne–am obişnuit, de–a lungul mileniilor să înlocuim şi astfel să confundăm negativul cu noţiunea de „rău". Totuşi, la nivel de civilizaţii galactice, în jurul zonei în care orbitează sistemul nostru solar trăiesc foarte multe civilizaţii, mult mai avansate decât noi. Unele deja se află pe nivele de existenţă tangente cu spiritualul, ori chiar pe acest pălier de energii extrem de rafinate. De acolo au ajutat, în anumite perioade dificile ale omenirii noastre, prin sosirea unor mesageri care au avut misiunea de a reaminti şi de a–i reînvăţa pe oamenii care se dovedeau receptivi, în privinţa celor spirituale. Asemenea iniţiative au fost lansate, dacă mă pot exprima aşa, la fiecare ciclu de 2000 de ani şi la începutul fiecărui ciclu de 12.000 de ani, adică la terminarea fiecărui tur zodiacal pe care sistemul solar îl efectua în spaţiu, trecând prin dreptul tuturor constelaţiilor aflate în spaţiu. Ca

urmare, din cele mai vechi timpuri, atât de vechi încât nici Atlantida nu se formase încă, pe Terra au fost aduse aceste principii derivate ale Legilor Universale, care puteau fi înţelese şi aplicate mult mai uşor decât Legile Universale. O asemenea iniţiativă a fost coordonată de către spirite extrem de evoluate, care au primit misiunea de a instala pe Terra, pentru următoarea formă de viaţă inteligentă şi raţională ce urma să fie creată, aceste principii derivate, pe care respectivele fiinţe să le asimileze. Iniţiativa a aparţinut, ca formă de punere în practică, unor entităţi extrem de evoluate ce sălăşluiau pe nivelul eteric al planetei Venus. Acest eveniment se petrecea în urmă cu aproximativ 100.000 de ani.

După ce emisarii venusieni au poposit pe Terra, unde existau fiinţe umane relativ puţin avansate, datorită decăderii speciei în urma evenimentelor din Atlantida, principiile derivate au fost aplicate ca o învăţătură menită să accelereze evoluţia acelor oameni primitivi ai Terrei, rezultaţi în urma unui experiment nu numai genetic, ci şi spiritual, pe care Confederaţia Galactică îl demarase cu ocazia formării planetei Terra, ca lume ce într–un viitor anume avea să fie populată de mult mai multe fiinţe omeneşti. Astfel, datorită gradului relativ scăzut de raţiune şi înţelegere manifestat de oamenii acelor vremuri, aplicarea acestei învăţături a rămas în amintirea moştenirii ereditare a speciei noastre ca mituri, mai mult sau mai puţin teribile, atât despre ceea ce era Binele, cât şi în privinţa a ceea ce era considerat „rău". Cert este faptul că venusienii sunt cei care, din ordin Divin, au fondat pe Terra această lume care în prezent este denumită la fel – Shamballa. Nu ne ocupăm aici în mod special de Shamballa, dar trebuie spus că dinspre această lume către noi au venit anumite informaţii extraordinar de preţioase, prin intermediul unor tăbliţe foarte, foarte vechi, construite dintr–un material care a rezistat vremurilor, astfel încât ele s–au putut păstra într–o stare destul de bună. Cu peste 2500 de ani în urmă, o mică grupare de Maeştri Spirituali, împreună cu discipolii lor, au primit ordin din Înalt, de la anumiţi Îngeri, să realizeze mai multe copii ale acestor tăbliţe, şi asta nu pentru că acestea ar fi fost supuse erodării, ci pentru

ca principiile derivate conținute în ele să poată fi răspândite într–o măsură mult mai mare. Se oferea posibilitatea, în acest mod, ca oamenii din timpurile de atunci să facă pași uriași în evoluția lor spirituală, sufletească și mentală. Peste secole și secole, conținutul tăbliței respective a ajuns, destul de distorsionat, până la noi, sub forma empirică a celor 10 porunci, care sunt reflectarea palidă și lipsită de adevăr a informațiilor din tăbliței lăsate de emisarii Shamballei. Deci nu ar trebui să vă mire deloc faptul că enunțurile principiilor derivate sunt oarecum similare cu ceea ce veți citi în acest capitol, însă este necesar să meditați la conținutul fiecărui fragment care descrie conținutul informațional spiritual al tăbliței. Mai ales că puteți realiza un studiu individual în urma lecturării enunțurilor, la care se vor adăuga, apoi, anumite explicații ce țin de Calea Spirituală a Evoluției, Cale ce conține paradoxuri, așa după cum veți citi ceva mai încolo. Este firesc să considerați asemenea lucruri drept paradoxuri, pentru că în realitate asta și sunt. Paradoxuri pe care vi le dezvălui, pentru ca voi să puteți merge pe Cale mai ușor și astfel să căpătați experiența necesară evoluției personale conform cu parametrii divini care se află în fiecare dintre voi, în stare latentă. Veți observa pe parcursul prezentului capitol că toate formulele ce definesc Evoluția Spirituală se leagă între ele în mod direct. Studierea și aplicarea lor constituie un real deliciu intelectual și metafizic.

Iată conținutul enunțurilor, așa cum a fost inițial lăsat pe Terra:

„Marea Cauză sau Principiul Director l–a văzut pe Fiul Său, Christ, omul perfect. El a spus: „Acesta este Domnul Dumnezeu, Legea Ființei Mele, căruia i–am dat stăpânire peste cer și pământ și peste tot ce este în ele. Și acest perfect Unul nu are nevoie să fie limitat de nici o concepție materială, căci Idealul Meu Perfect se ridică mai presus de orice limitare și are aceeași putere și stăpânire pe care o am Eu. Astfel, Eu vorbesc prin Domnul Dumnezeu al Ființei mele.

Eu nu–ți dau nici o altă poruncă decât aceea că, dacă vei coopera cu Mine în Voința Creației Divine, nu vei mai avea nevoie de nici o altă poruncă și nu vei mai pune chipuri cioplite mai presus de Mine sau de

tine însuți. Astfel, nu vei mai apela la dumnezei imaginați, ci vei ști că tu ești Dumnezeul prin care Eu mă bucur și că ai aceeași stăpânire pe care o am Eu. Acum ridică–te la mine, Fiule, unește–te cu Mine, și Eu Sunt tu însuți, și împreună suntem Dumnezeu. Trupul tău este Trupul lui Dumnezeu, cel ideal, care există și a existat înainte ca rasa umană să fi fost proiectată în formă. Este ființa omenirii, creația lui Dumnezeu. Toată omenirea, orice om are această formă și imagine perfectă dacă va accepta, doar, această imagine adevărată. Acesta este templul lui Dumnezeu, care aparține omului și este pe de–a–ntregul pentru om.

Este bine să nu–ți faci nici un chip cioplit și nici o imagine a ceea ce este în cer sau pe pământ sau în apele pământului.

Este bine să nu modelezi nici o substanță în vreo imagine sau vreun idol, căci toată substanța creatoare se află la dispoziția ta, din abundență.

Este bine să nu te închini în fața nici unui lucru creat de tine, și nici nu–i vei sluji, și astfel nici un lucru nu va fi gelos, și nu va exista nici un păcat și nici o nedreptate, care să se răsfrângă asupra ta și a copiilor tăi din orice generație. Căci vei veghea, privind mereu atent la cauză și, de aceea, idealul acelei cauze nu se va diminua. Astfel vei da dovadă de aceeași iubire pe care o manifest Eu pentru tine.

Este bine să onorezi această Cauză – Principiu Director, știind că este Tatăl și Mama ta, și zilele tale vor fi mai multe decât firele de nisip de pe plaja mării, care sunt nenumărate.

Este bine să nu dorești să rănești, să distrugi sau să ucizi, căci creaturile sunt creațiile tale, sunt fiii tăi, frații tăi, și îi vei iubi așa cum te iubesc Eu pe tine.

Este bine să nu comiți adulter, căci orice lucru pe care îl vei face altora, îl vei face de fapt tatălui tău, mamei tale, fratelui tău, surorii tale sau celor iubiți de tine, căci ei sunt iubiți de către Cauză la fel cum te iubește Cauza pe tine.

Este bine să nu furi, căci dacă faci aceasta, furi de la Cauză, și furând de la Cauză, furi de la tine însuți.

Este bine să nu depui falsă mărturie împotriva nici unei creaţii, căci dacă faci asta, depui mărturie împotriva Cauzei, care eşti tu însuţi.

Este bine să nu râvneşti la nici un lucru, căci dacă faci asta, râvneşti numai la Cauza care eşti tu însuţi. Menţinându-te unit cu Cauza, ai mereu ceea ce este perfect şi este cu adevărat al tău.

Este bine să nu-ţi făureşti chipuri din aur sau argint, ca să le slujeşti ci, văzându-te pe tine însuţi identificat cu toate lucrurile pure, vei fi totdeauna pur.

Atunci nu te vei teme, căci nici un Dumnezeu, în afară de tine însuţi, nu va veni să te judece. Căci vei şti că ea, Cauza, nu personală, ci impersonală, este pentru toţi şi îi cuprinde în întregime pe toţi. Apoi, vei ridica un altar, şi pe altarul acela vei aprinde şi vei păstra mereu viu Focul Nemuritor, nu cel al zeilor, ci al Principiului Director care este Dumnezeu. Te vei percepe pe tine însuţi, Christul – Fiul – Spiritul, cel perfect, singurul născut din Adevăratul Principiu, Adevărata Cauză.

Ştiind pe deplin aceasta, poţi exprima cuvântul (Dumnezeu sau AUM) şi cuvântul devine vizibil, materializându-se. Eşti creativ şi eşti Creatorul, de jur împrejur, deasupra, dedesubt, în interior, Una cu Divinul Principiu Director – Cauză –Dumnezeu. Cerurile ascultă de vocea lui Dumnezeu, vocea liniştită a lui Dumnezeu vorbind prin om. Astfel, când vorbeşte omul, Dumnezeu vorbeşte."

Iată aşadar enunţurile principiilor derivate, care sunt active în orice moment al vieţii noastre. Apare o întrebare care poate atrage alte intenţii iscoditoare, legate de semnificaţiile principiilor derivate. Şi anume: are legătură conţinutul acestor principii derivate, ca structură informaţională, cu cele patru stări ale fiinţei umane? Şi mai mult decât atât, există o conexiune directă între undele specifice omului şi acţiunea principiilor derivate? Sigur că există, iar reciprocitatea între cele trei categorii, dacă le pot numi astfel, este sincronă, în sensul că atât undele, cât şi cele patru nivele determină în fiinţa umană acele reacţii complexe, care duc la modele comportamentale variate. Să luăm un singur exemplu. Un om intenţionează să demareze propria evoluţie spirituală. Ce are de făcut în această privinţă? Să explic pe baza modelului

interrelaţional, luând–o de la nivelul de Sus, al Spiritului, deci al Supraconştientului. Aici acţionează, după cum spuneam, undele Omega. Din punct de vedere al primelor enunţuri, înţelegem că omul este însuşi Cauza – Dumnezeu, Principiul Unic, caracterizat de undele Gamma. În altă ordine de idei, Cauza care se află în om, în lumea sa interioară, îşi sprijină acţiunea pe radiaţia extrem de înaltă a undelor Gamma, acestea, prin Inteligenţa Infinită a Cauzei dând naştere la radiaţia undelor Omega. Astfel, Inteligenţa Infinită modelează, prin intermediul undelor Gamma, acest model al Christului – Spiritul, compus în mod inteligent dintr–o matrice a radiaţiilor Omega, născute din radiaţiile Gamma. Repet, nu este vorba despre acele radiaţii numite raze Gamma descoperite în fizica modernă, ci de suportul subtil spiritual aflat la baza radiaţiilor Gamma. Este evident că, odată ajunşi în acest punct, ne întrebăm: cum se manifestă radiaţiile Gamma, prin cele Omega, deci pe nivel spiritual Supraconştient, raportat la cele patru Elemente Primordiale? O astfel de întrebare este perfect logică, deoarece am spus că în întinderea Universurilor ce alcătuiesc Marele Univers trăiesc civilizaţii care au ales un sens al evoluţiei axat pe acţiunea unuia sau altuia dintre cele patru Elemente Primordiale. Să luăm modelul unei fiinţe dintr–o civilizaţie care a urmat sensul elementului Apă, ce caracterizează Subconştientul. Ce putem spune despre evoluţia unei astfel de fiinţe şi în general, despre acea civilizaţie? Ei bine, modelul care este cel mai activ în interiorul respectivei rase stelare este cel care realizează direct conexiunea între nivelul Supraconştientului şi cel al Subconştientului. Cu alte cuvinte, viaţa acelor fiinţe se desfăşoară preponderent în două stări: cea de supraluciditate şi cea de profunzime a lucidităţii. Desigur, faptul că nu le caracterizează stările de Conştienţă şi Inconştienţă, asta nu înseamnă că aceste două nivele lipsesc din alcătuirea unor asemenea fiinţe, ci pur şi simplu ele nu manifestă acţiuni pe nivelele Conştient şi Inconştient. Mai rămâne de realizat legătura cu elementul Apă, şi aici interpretarea devine relativ clară. Asemenea entităţi trăind doar pe nivelele Supraconştientului şi Subconştientului, rezultă că existenţa lor are următoarele aspecte: pe nivelul Supraconştientului – radiaţiile

Omega, acţiunile acestor fiinţe sunt limpezi precum apa izvorului de munte, în timp ce pe nivelul Subconştientului – radiaţiile Delta, informaţiile rezultate în starea de supraluciditate se sedimentează şi devin de nepătruns, din afară, precum adâncul mărilor şi oceanelor. Altfel spus, tot ceea ce trăiesc fiinţele menţionate, în starea supralucidă, trece direct în Subconştientul lor. Acest proces ocoleşte, după cum v-aţi dat seama, starea undelor Beta, responsabile de starea Conştientă şi de Decizie, ceea ce face ca entităţile respective să nu aibă nevoie de mecanismul Conştientului, prin care se iau decizii. Fiinţele trăiesc în Supraconştienţă şi tot ce vine de la acest nivel trece direct în Subconştient. Având formată o imagine despre structura altor fiinţe, înţelegem că în Univers există civilizaţii ai căror membri deţin puteri spirituale foarte mari. În ceea ce ne priveşte, pot afirma că nivelul nostru Conştient este un instrument cu două semnificaţii simultan. În primul rând este posibilitatea noastră cu ajutorul căreia înţelegem ce anume suntem şi ce facem, iar în al doilea rând, Conştientul reprezintă, pentru noi ca specie inteligentă, un factor care ne blochează propriile capacităţi spirituale. Şi când spun asta mă refer la faptul că dacă nu am fi fost înzestraţi cu acest nivel Conştient, noi ne-am fi dat oare seama de acţiunile întreprinse de-a lungul istoriei omenirii? Şi am fi fost noi în măsură să prevenim toate evenimentele rele, la nivel mondial, dat fiind faptul că civilizaţia noastră a fost mereu influenţată de acel Arhanghel – Înger decăzut? De aceea, acei Arhangheli care sunt responsabili pentru lumile Căii Lactee, deci şi pentru a noastră, au decis ca Homo Sapiens să fie dotat, în această fază evolutivă, cu nivelul Conştient – care are directă legătură cu înţelegerea şi experimentarea lucrurilor fizice. Şi noi, oamenii, avem puteri spirituale, precum aţi citit în enunţurile principiilor derivate, dar pentru că încă nu am învăţat cum să le folosim doar în sens strict benefic, ni s-a pus în propria alcătuire Conştientul care, în altă ordine de idei, nu poate acţiona decât în corelaţie cu Liberul Arbitru. Conştientul înseamnă nivelul la care se ia o Decizie, în stare conştientă, lucidă, iar acest lucru înseamnă posibilitatea de a decide, de a alege, aspect al manifestării Liberului

Arbitru. Desigur, „instalarea" Liberului Arbitru în privinţa rasei noastre era un lucru extrem de necesar deoarece, cu toate măsurile şi elementele de siguranţă, am constatat că tot au avut loc două mari Războaie Mondiale, ca să nu mai vorbesc despre toate celelalte conflicte, mai mici sau mai mari, care s–au petrecut în istoria civilizaţiei umane. Este, oare, Liberul Arbitru, totuşi, un element esenţial pentru evoluţia noastră, ca specie cunoscută ca rebelă pe scena Căii Lactee? Răspunsul poate fi unul singur şi are un conţinut afirmativ, care prin însăşi natura sa indică interdicţia de a evolua în alt mod. În realitate, Liberul Arbitru are o semnificaţie deosebită, iar funcţia sa este alcătuită din **Voinţă** şi **Decizie**, aşa că fiecare fiinţă umană Decide prin Voinţa sa şi Vrea prin Decizia luată. Ştiau, oare, Logosurile Căii Lactee, de la nivelele majore ale galaxiei, că într–o zi va apare o civilizaţie ca a noastră care, la un moment dat, va răspândi către alte sisteme stelare şi galactice atâta vibraţie negativă încât vor fi luate măsuri speciale din partea Confederaţiei Intergalactice? Bineînţeles! Nimic nu este lăsat la voia întâmplării, însă apariţia rasei noastre a fost şi este, încă, un examen pentru Logosurile însărcinate cu supravegherea civilizaţiei Homo Sapiens. Dar să nu divagăm prea mult.

Pentru celelalte modele de civilizaţii puteţi realiza voi înşivă combinaţiile necesare, astfel înţelegând de o manieră mult extinsă ce fel de civilizaţii există în Universul nostru şi în altele. Să continuăm cu ceea ce am numit „Paradoxurile Existenţei". Spuneam că paradox înseamnă tot ceea ce se află dincolo de cunoaştere. Mă refer la cunoaşterea acumulată prin mijloacele terestre, ale ştiinţei moderne, aceasta fiind în realitate continuatoarea rudimentului ce se născuse în obscura perioadă a Evului Mediu, când cunoaşterea era blamată în fel şi chip. Desigur că prin intermediul ştiinţei moderne s–au realizat foarte multe descoperiri, însă nu este suficient, pentru că omul şi–a dat seama că mai există ceva, dincolo de aspectul dens al materiei. Ceva care i–a incitat fiinţa interioară într–atât de mult, încât acum manifestă tendinţa de a asalta, practic, acest domeniu al aşa–zisului nevăzut, care este considerat astfel deoarece specialiştii din diversele domenii ale ştiinţei moderne încă nu

au reuşit să inventeze aparatura necesară pentru a vedea actualul „nevăzut". Paşii necesari şi preliminari au fost făcuţi, însă este prematur a emite un verdict, atâta timp cât particulele subcuantice sunt acceptate teoretic, fiind sarcina oamenilor de ştiinţă de a le demonstra existenţa veridică, în baza unor cercetări şi rezultate concrete. Însă, aşa cum s–a întâmplat întotdeauna, aceeaşi Ştiinţa Spirituală vine şi oferă aceste informaţii care, pentru moment, lipsesc din băncile de date ale ştiinţei moderne. Este extrem de important, mai ales în perioada actuală a omenirii, ca oamenii să aibă din nou acces la Cunoaştere, în acest fel deschizându–se iarăşi Calea Evoluţiei Spirituale atât la nivel individual, cât şi la nivel general. Cunoaşterea cuprinde trei etape majore, care implică anumite procese de conştientizare. Cele trei etape sunt – Descoperirea de Sine, Cunoaşterea de Sine şi Realizarea de Sine. Fiecare dintre ele conţin modalităţi specifice şi elemente concrete de punere în practică a informaţiilor spirituale. Ca o scurtă menţiune, se poate spune că cele trei faze sunt conectate cu cele trei nivele importante ale fiinţei noastre: Subconştientul, Conştientul şi Supraconştientul, Inconştientul care reprezintă starea de stagnare neavând un rol remarcabil în succesiunea acestor trei Trepte ale Căii Evoluţiei. În analogia prezentă nu luăm în discuţie cele Patru Elemente Primordiale, pentru că dezvoltarea unei asemenea scheme ar fi prea mare, ocupând spaţiu excesiv în acest capitol, dar pot spune că pentru fiecare dintre cele trei Trepte şi nivele, includerea celor Patru Elemente Primordiale este necesară, deoarece Evoluţia concretă se poate realiza numai prin folosirea echilibrată a Focului, Apei, Aerului şi Pământului din fiinţa proprie.

Voi continua cu un adevărat paradox al Existenţei, pe care majoritatea Maeştrilor Spirituali ai omenirii au încercat să–l redea cât mai pe înţelesul discipolilor. Acest paradox este legat de dualitatea derivată din cele două stări – A FI şi/ sau A NU FI. De fapt, se poate spune că dualitatea implică ambele stări, căci precum afirmă axioma spirituală fundamentală, şi paradoxală totodată, Dumnezeu ESTE şi în acelaşi timp NU ESTE. Despre această dualitate existentă la nivelul întregului Univers am explicat într–o oarecare măsură în capitolele anterioare, de

aceea consider că, cel puţin la nivel teoretic, înţelegeţi un astfel de mecanism. Starea de A FI şi A NU FI se leagă, în mod indubitabil, atât de Legea Karmei, cât şi de Legea Cauzei şi a Efectului. Cele ce urmează să le citiţi este foarte necesar să le stocaţi în compartimentul vostru intelectual, zonă a mentalului vostru unde veţi realiza toate operaţiunile de rigoare pentru a desluşi tâlcul şi sensul explicaţiilor pe care le veţi analiza în continuare. În zona Orientului Îndepărtat, mai precis în arealul indo–tibetan, Yoga reprezintă Calea Evoluţiei pentru milioane de indivizi, ce–şi dedică viaţa acestei căutări a lui Dumnezeu. În traducere relativ liberă, Yoga semnifică Uniunea cu Unul, deci cu Dumnezeu Principiul Unic. Altfel spus, contopirea cu Cauza despre care aţi citit ceva mai înainte. După cum ştiţi din alte lecturi, există mai multe tipuri de Yoga, ceea ce ne duce cu gândul la similitudinea cu preceptele spirituale creştine, care spun că multe sunt Căile Domnului. Aşa şi este! Aceste căi există tocmai datorită faptului că oamenii sunt, la rândul lor, de mai multe feluri, şi atunci putem conchide, în această privinţă, că pentru fiecare asemenea categorie, se aplică un tip de Yoga. Dar, în final, toate duc spre acelaşi punct, unde converg la un moment dat – Dumnezeu. Un aspect extrem de interesant, în privinţa unor astfel de căi Yoga, îl reprezintă acela că în timp ce toate şcolile de Yoga vorbesc despre calea şi metoda proprie, în nici una dintre ele nu s–a abordat acea Yoga care se află la temelia oricărei şcoli yoghine. Mă refer în mod deosebit la acea Yoga a Faptei, ce derivă din însăşi Legea Karmei şi din Legea Cauzei şi a Efectului. Ca un foarte scurt preludiu la ceea ce urmează, totul pleacă de la starea de A FI şi cea de A NU FI. Altfel spus, de la starea de Manifestare şi cea de Nemanifestare. Paradoxul constă în Realitatea că cele două stări coexistă simultan. Şi veţi vedea de ce.

Dacă vorbim despre Yoga, trebuie să o abordăm cu toată seriozitatea, dincolo de aspectele sale degenerative, cauzate de către tot felul de aşa–zişi guru occidentali, din arealul euro–american. Ca o foarte scurtă paranteză, instructorii din Occident (căci nu am cum să–i consider Maeştri de Yoga) au preluat doar aspectul intelectual al acestei discipline orientale, în realitate fiind foarte departe de adevăratul statut

al autenticului Maestru de Yoga. Această disciplină spirituală, pe care o pot considera chiar o ştiinţă spirituală, îşi are rădăcinile într–un text extrem de vechi, numit Bhagavad Gita, o culegere de texte spirituale ale căror origini se pierd în negura mileniilor de dinainte de Atlantida. Adevărul este că Yoga, aşa cum se prezintă ca un sistem de discipline spirituale, a fost adusă pe Terra, precum am explicat într–un paragraf anterior. Ca urmare, trebuie să fie considerată nu doar o disciplină a planetei noastre, şi nici doar a sistemului solar, ci este o ştiinţă cu caracter universal, deoarece este valabilă, în baza principiilor sale, pentru orice civilizaţie din Univers. Şi asta pentru că Yoga conţine mecanismele principiilor derivate şi ale Legilor Universale, pe care vi le–am expus ceva mai înainte. Din acest punct de vedere, textele din Bhagavad Gita au fost scrise la îndemnul unor entităţi din afara lumii noastre, iar cei care au contribuit la alcătuirea şi redarea unor asemenea informaţii au fost persoane spirituale, considerate eroi sau Maeştri Spirituali. Yoga a ţinut seama întotdeauna de cele două Forţe Contrarii şi Complementare, Yin şi Yang, prezente în orice fenomen, stare şi fiinţă din Univers. De aceea, Yoga nu poate fi abordată chiar aşa de uşor cum îşi închipuie unii sau alţii. Perspectiva descifrării disciplinei Yoga implică o analiză simplă, iniţial, dar care se transformă, pe parcurs, într–un adevărat tratat spiritual. Desigur, în acest capitol voi reda numai partea ei relativ simplă, componentele sale extinse, ca asocieri de idei şi de principii urmând să le faceţi fiecare dintre voi, pe baza priceperii proprii şi a informaţiilor conţinute în prezenta carte. Totul porneşte de la dualitatea Yang – Yin, ori altfel spus, de la combinaţia acestor două Forţe. Yang reprezintă Partea Luminoasă, Principiul Activ care determină întotdeauna Mişcarea, fiind asociat cu Polaritatea Pozitivă şi cu Puterea. Yin este echivalentul Părţii Întunecate, determinând Schimbarea, fiind Principiul Pasiv care acceptă prin Supunere şi astfel schimbând ceea ce aduce Mişcarea. În acelaşi timp, este Polaritatea Negativă. Dacă vom considera Forţa Yang drept starea de A FI, iar Forţa Yin, prin analogie, drept starea de A NU FI, atunci avem un model ce constituie însuşi „motorul" Universului. Yang creează mereu, dar asta se întâmplă

tocmai pentru a–i oferi părții Yin posibilitatea de a–și exercita valoarea, efectuând un proces exact invers, distrugând sau transformând tot ceea ce Yang creează. Se înțelege că acest proces nu se produce imediat ce un lucru este creat, ci în timp, după multe combinații ale celor două Forțe, în interiorul unui fenomen sau al unei ființe. Privind lucrurile dintr–un astfel de unghi, ne dăm seama că nașterea și moartea individului uman, ca de altfel a oricărei entități raționale, reprezintă un proces început de Yang și finalizat de Yin. Nașterea este determinată de Forța Yang, iar moartea este generată de Forța Yin. Vom discuta în capitolul următor despre un asemenea proces extrem de interesant. Acum ne ocupăm doar de cele două Stări ale Existenței, care generează prin ele însele un adevărat paradox. Să încercăm să–l descifrăm pornind de la raționamente simple, dar cu duble semnificații. Mai întâi să parcurgem raționamentele logice ale Stării de A FI, fie și într–o modalitate succintă, apoi voi trece la prezentarea Stării de A NU FI, pentru ca într–o succesiune deloc întâmplătoare, prin paralelism, să vedeți atât combinația, cât și complementaritatea celor două Stări ale Existenței proprii. Vă recomand multă atenție la cele ce urmează să citiți, pentru a nu pierde firul logic al explicațiilor și pentru a nu vă încurca în propriile raționamente.

Forța Yang este considerată, precum am mai spus, Mișcarea și Puterea, deci în altă ordine de idei putem spune că Yang este elementul ce oferă posibilitatea de A EXISTA, deci de A FI. Reprezentând Forța de Coeziune, prin însăși Puterea pe care o conține, Yang determină la nivelul oricărei ființe inteligente și raționale un principiu pozitiv, care poate fi enunțat în modul următor – „EȘTI CEEA CE EȘTI", unde „CEEA CE EȘTI" semnifică adevărata stare prin care exiști în lumea în care îți desfășori viața. „EȘTI CEEA CE EȘTI" implică noțiunea Adevărului, și din punct de vedere al Realității, se poate spune că ești spirit. „EȘTI CEEA CE EȘTI" adică Spirit. În paralel și în mod sincron, trecem la cealaltă Stare, aceea de A NU FI, a cărei cauză o aflăm în Forța Yin. Aceasta aduce cu ea următorul enunț: „EȘTI CEEA CE NU EȘTI", ce vă poate deruta într–o anumită măsură. Pentru a face puțină lumină

în această dilemă, pot să vă spun că „A FI CEEA CE NU EŞTI" se referă în mod direct la contrapartea spiritului. Căci „CEEA CE NU EŞTI" desemnează în mod cert cealaltă stare de existenţă a fiinţei, care se află în afara spiritului şi în acelaşi timp este proiecţia spiritului. Deci „EŞTI CEEA CE NU EŞTI" ca spirit, şi eşti în calitate de proiecţie a spiritului în plan tridimensional. Cu alte cuvinte se poate spune că definiţia „CEEA CE NU EŞTI" face referire la corpul fizic, considerat proiecţia spiritului în lumea de materie condensată. „CEEA CE NU EŞTI" nicidecum nu determină o anulare a unui element sau a altui element din componenţa fiinţei umane, ci indică a doua componentă necesară pentru ca entitatea să poată să se manifeste în lumea în care a ales să trăiască, pentru a–şi îmbogăţi experienţa spirituală. Combinând cele două Forţe, în principalele lor aspecte, putem observa că la nivel existenţial fiecare dintre noi ESTE ŞI NU ESTE, în primul rând, iar în al doilea rând, ESTE CEEA CE ESTE, dar ESTE ŞI CEEA CE NU ESTE. Aici nu este vorba de un mecanism care ar determina excluderea reciprocă a celor două Forţe, ci avem de–a face cu un proces combinativ al aspectului complementar, născut din ceea ce este fiecare entitate în Realitate – Monada. Aceasta are în compunerea sa cele două Forţe. Misterul relativ legat de existenţa Monadei este uşor de înţeles. Monada „ESTE CEEA CE ESTE ŞI ESTE CEEA CE NU ESTE", deoarece îşi sprijină existenţa pe Principiul Unic, acesta manifestându–se prin intermediul spiritului şi al corpului fizic. În altă ordine de idei, Monada este Spirit, dar este şi non–spirit, adică organismul fizic. De ce trebuie să fie „CEEA CE NU ESTE"? Pentru că „CEEA CE NU ESTE" reprezintă o stare în afara nivelului pe care spiritul există, deci pe alt nivel de vibraţie, cu mult mai scăzut. Dar lucrurile nu se opresc aici şi veţi avea posibilitatea să observaţi cum ele devin complexe din momentul în care cele două Forţe capătă conotaţii mult mai extinse. Abordarea prin prisma dualităţii „EŞTI CEEA CE EŞTI" şi „EŞTI CEEA CE NU EŞTI" am realizat–o luând în considerare doar partea Yang şi partea Yin, fără acele puncte–Sursă, care sunt incluse în fiecare dintre cele două Forţe. Acum lucrurile par a deveni ceva mai complicate şi este necesară o sporire a

atenţiei, pentru a pricepe logica mecanismului. Forţa Yang simbolizează elementul Tare, iar Forţa Yin – elementul Moale. Se spune că, în conformitate cu unele precepte Yoga, Tarele stăpâneşte Moalele întotdeauna. Dar paradoxul constă în faptul că şi Moalele poate stăpâni Tarele, în cazul în care permite elementului Tare să se manifeste. Un astfel de principiu paradoxal este perfect valabil în artele marţiale, de exemplu, unde principala axiomă sună aşa – „Să-ţi învingi adversarul cu propriile-i arme". Este evident că un astfel de paradox se manifestă în permanenţă, dar noi nu-l mai observăm. Mai simplu spus, un om se poate manifesta cu duritate, adică Tare, doar dacă altul îi permite acest lucru. Reciprocitatea poate fi considerată în următorul mod – dacă cel Tare se manifestă Tare, îi permite în acest mod celui Moale să se manifeste Moale, căci dacă cel Tare nu s-ar manifesta Tare, atunci cel Moale trebuie să reacţioneze, prin mecanismul dualităţii, prin a se manifesta Tare, căci există doar două stări, Moale şi Tare. Desigur, nuanţele vor exista întotdeauna în cadrul unor asemenea manifestări, în sensul de „mai Tare" sau „mai Moale". Şi totuşi, simetria aceasta complementară şi paradoxală în acelaşi timp, aduce în manifestare un alt nivel de percepere a Monadei. Yang cu punct – sursă Yin, Yin cu punct – sursă Yang. Fiecare dintre cele două stăpâneşte o parte din cealaltă, mecanismul având o dualitate complementară excepţională, dacă o raportăm la filozofia spirituală cu ajutorul căreia putem înţelege misterul unui asemenea proces existenţial (informaţii extinse despre cele două Forţe, Yang şi Yin, ca elemente şi părţi, citiţi în capitolul 8) .

Este cât se poate de evident că un asemenea mecanism al propriei fiinţe implică menţinerea unui control destul de riguros, ceea ce face ca pentru omul obişnuit să pară o adevărată corvoadă, deoarece stilul de viaţă modern a cam exclus astfel de practici subtile. Dar nimic nu este imposibil, atunci când ne raportăm la Dumnezeu. Dacă ar fi să ne raportăm la enunţurile prezente în Yoga Faptei, ne dăm seama că este mai bine să faci, decât să nu faci. Căci nefăcând, de unde ştim noi că rezultatele pasivităţii noastre sunt bune? Mai bine să facem, şi să facem corect, şi atunci vom culege roadele faptelor noastre. Desigur, din

perspectiva filosofiei Yang – Yin, cu cele două surse de semn contrar, putem să trăim viaţa de o manieră extraordinară, având perioade când putem să ne manifestăm prin intermediul părţii Tari, şi perioade când putem să avem atitudini în baza elementului Moale. La un astfel de stil de viaţă poate contribui, într–o măsură copleşitoare, astrologia, care ne arată când putem fi Tari, şi când avem posibilitatea de a fi Moale. În altă ordine de idei, acest mecanism dual, care determină CEEA CE EŞTI şi CEEA CE NU EŞTI, poate fi aplicat de către oricare dintre voi, cei care citiţi această carte, bineînţeles cu multă atenţie, pentru că discernământul este absolut necesar. Văzute prin prisma omului obişnuit, lucrurile nu sunt chiar uşor de înţeles, că poţi fi CEEA CE EŞTI şi CEEA CE NU EŞTI, în acelaşi timp, în acelaşi loc, în acelaşi moment. Paradoxul acesta este – că omul ESTE şi NU ESTE, că la exterior apare ca fiind activ, ceea ce determină înţelegerea faptului că la interior este pasiv. Însă natura reală a fiinţelor de oriunde din Univers este următoarea – partea Interiorului, care este Pasivă, conţine sursa – punct Yang, ceea ce înseamnă că Lumea Interioară proprie trebuie să fie activă, în timp ce partea Exteriorului, care este Activă prin corpul fizic, este caracterizată de sursa – punct Yin, iar acest lucru a imprimat o Lege – omul nu trebuie să muncească fizic, pentru că el poate proiecta totul din interiorul său către exterior. Acest lucru minunat l–au afirmat toţi Maeştrii Spirituali ai omenirii de pe Terra, dar şi din alte lumi cu mult mai evoluate. De ce s–a ajuns astăzi ca miliarde de oameni să depună muncă fizică? Pentru că omul nu numai că a uitat de această Lege, dar a şi încălcat–o, aplecând urechea la „sfaturile binevoitoare" ale acelui Arhanghel despre care spuneam că a decăzut din stadiul său divin, tocmai pentru că a incitat la nesupunere faţă de Legile Divine şi faţă de Dumnezeu, şi care în ultimele milenii a construit ceea ce se numeşte reţeaua Illuminaţilor, care permanent a păcălit omenirea cu tot felul de lucruri. Însăşi existenţa acestui Arhanghel creat de Arhanghelii Primordiali este un paradox. Ne putem întreba: dacă Primordialii au co–creat împreună cu Dumnezeu, şi Arhanghelul decăzut ar putea fi

considerat un fel de „eşec" al lor, atunci creaţia Divină este perfectă sau imperfectă? Am putea considera că însăşi posibilitatea de a-i oferi Arhanghelului decăzut şansa de a alege, reprezintă Perfecţiunea – prin Liberul Arbitru. Era necesară decăderea acestui Arhanghel? Nu neapărat, însă doar aşa Dumnezeu putea dovedi tuturor fiinţelor Universului că fără contrarii, chiar la nivel de Univers, formele întregii Creaţii nu aveau oportunitatea de a evolua, în eventuala lipsă a unui punct de reper, de polaritate contrarie, aşa cum a devenit în cele din urmă Arhanghelul decăzut. Apare logic faptul că Dumnezeu avea acest plan perfect încă înainte de a-i crea pe cei patru Arhangheli Primordiali, şi că El prevăzuse şi chiar dorise crearea unui astfel de Arhanghel care să se revolte, la un moment dat, căci numai în urma unei asemenea situaţii avea ocazia Inteligenţa Infinită să demonstreze tuturor fiinţelor Universului că a devia de la Calea Sa este cea mai gravă eroare ce poate fi comisă vreodată. Şi era mai mult decât necesar să se revolte o entitate cu rang relativ înalt, în Univers, pentru a atrage atenţia, căci dacă s-ar fi revoltat o entitate de mai mică importanţă, marea majoritate a Marilor Entităţi ale Universului nu ar fi considerat respectiva revoltă semnificativă. Dar aşa, prin Arhanghelul numit pe atunci Lucifer – adică El Kha Fha Ra (căci Arhanghelii mai sunt numiţi şi Elohimi), "Sufletul Purtător al Luminii", Dumnezeu a făcut în aşa fel ca să existe un „punct de reper" în evoluţia marii majorităţi a lumilor acestui Univers, demonstrând că dacă o entitate se abate de la Calea Adevărului, prin înţelegerea greşită a Binelui, va ajunge lipsită de orice sprijin divin, exilată de ea însăşi departe de Adevăr, captivă în propria suferinţă. Este un lucru foarte clar că extrem de multe lumi ale Universului, printre care şi cea a Terrei, au avut posibilitatea de a trage multe învăţăminte de pe urma unei astfel de revolte, chiar dacă, de exemplu, pe planeta noastră răul a găsit teren propice de manifestare a variantei eronate a Binelui. Răul este răstălmăcirea Binelui. Consecinţa, cel puţin în partea noastră de Univers şi de galaxie, a fost aceea că în sistemul nostru solar, civilizaţiile care s-au succedat pe Terra au fost influenţate negativ de Arhanghelul decăzut şi

de cei care i–au „îmbrăţişat" mentalitatea de separatist. De aceea, la ora actuală, omenirea ESTE CEEA CE NU AR TREBUI SĂ FIE, şi NU ESTE CEEA CE AR TREBUI SĂ FIE. Paradox curat, aşa–i?

Din acele vremuri de revoltă, răul a fost alungat, exilat, tocmai în partea de Univers în care sistemul nostru solar îşi manifestă existenţa. Şi amprenta sa a fost pusă pe multe lumi, similare cu a noastră, care fie au dispărut prin autodistrugere sau decadenţă, fie au supravieţuit, ascultând vocea înţeleaptă a raselor galactice mult mai bătrâne, deşi erau tinere ca vârstă în Univers. Cel puţin în privinţa civilizaţiei noastre actuale, este mai mult decât evident că plătim tribut, datorită celor care au aderat la rău, pentru că strămoşii au fost trădaţi chiar de unii dintre ei şi peste milenii, noi am moştenit viziunea dualistă a Binelui şi răului. Iar asta a determinat în timp apariţia uitării că suntem Spirit, în primul rând, şi abia apoi suntem fiinţe fizice. În al doilea rând, viziunea dualistă perpetuată de–a lungul miilor de generaţii a generat decadenţa morală a civilizaţiei umane, astfel încât s–a ajuns astăzi să se stocheze imense cantităţi de produse, doar pentru a nu fi împărţite frăţeşte celor care au mai puţin sau nu au deloc. Toate resursele şi bogăţiile produse de om trebuie împărţite în mod echitabil, în acest fel discrepanţele fiind înlăturate treptat şi întreaga omenire având şansa de a trăi în prosperitate şi pace. Căci unde sunt popoare sărace, există şi lipsa păcii, deoarece săracii visează la ceea ce au bogaţii. Sărăcia împinge la revoltă, pentru că săracul vede că cel care are nu vrea să împartă cu el. Este un paradox! Şi atâta vreme cât săracul va râvni la ceea ce are cel bogat, pace nu va fi în lumea noastră! Pentru că şi bogatul, deşi se dă important şi sigur pe el, în sinea sa se teme ca nu cumva săracul să devină un hoţ şi să-i fure din avere. Dar, aşa cum spuneam ceva mai înainte, dacă un om râvneşte la ce are altul, râvneşte la Cauză, adică la el însuşi şi se autoamăgeşte, se îndepărtează de Dumnezeu, deşi El este în om. Este un alt paradox! Cine oare întreţine asemenea paradoxuri ale existenţei pe planeta noastră? Întunericul şi servanţii săi, Lucifer şi Illuminaţii, cărora Dumnezeu le–a permis să amăgească omenirea, până când oamenii acestei lumi se vor trezi din visul pe care ei înşişi l–au creat şi acceptat.

Se pare că Dumnezeu a decis în privinţa omenirii Terrei că altfel decât prin suferinţă nu se poate ajunge la Adevăr! De aceea a permis răului să se infiltreze în lumea acestei planete, pentru ca oamenii să aibă întotdeauna, în viziunea lor dualistă, un punct de reper pentru a–L căuta pe Dumnezeu. Este un Mare Paradox al vieţii lui Homo Sapiens Sapiens, speculat de Arhanghelul decăzut, o joacă „de–a baba oarba", dar... până când? După 2000 de ani de la sacrificiul lui Iisus, Lecţia nu a fost învăţată, oare? Chiar nimeni nu poate fi capabil să trăiască Adevărul, pentru a fi Liber? Nu a găsit nimeni Calea către Adevăr, până acum? Şi Calea, unde este? Şi ce este ea? Câţi au încercat şi au căzut, ispitiţi de iluziile întunericului? Câţi au încercat şi au fost neantizaţi de către emisarii întunericului, dornici de a ţine omenirea în sclavie spirituală? Se pare că mereu şi mereu, iar şi iar, epopeea atât de zbuciumată a omenirii pare a se repeta, cu aceeaşi actori, pe scene diferite, în vremuri diferite... Un capitol se termină... un altul începe... Oare epopeea eliberării Omului va lua sfârşit într–o zi? Oare degetul nevăzut al lui Dumnezeu va mai răbda să scrie şi să tot scrie o nesfârşită epopee, subminată de întunecaţi tocmai datorită lipsei de vigilenţă spirituală a omului, pe această planetă atât de frumoasă, de care întunecaţii îşi bat joc? Un început are întotdeauna un sfârşit! Aceasta–i Legea pentru pedeapsa celor întunecaţi, care denigrează în mod paradoxal creaţiile Tatălui. Iar sfârşitul răului înseamnă începutul unui drum către Adevăr, înseamnă descoperirea Căilor Desăvârşirii, pe care se poate merge mână în mână, în deplină siguranţă, cu Dumnezeu. Dar reîntoarcerea în Lumină şi Adevăr este anevoioasă, pentru că milenii la rând omenirea s–a complăcut în compromisuri cu întunecaţii, în încercarea de a supravieţui şi a evolua. Este ca şi cum ne–am fi rostogolit la vale de pe vârful Muntelui Luminii, iar acum trebuie să ne căţărăm din nou, să cucerim iarăşi vârful acestui Munte, unde Dumnezeu ne aşteaptă. Şi ştim că urcuşul este mult mai greu decât coborârea. Dar Dumnezeu Este întotdeauna Acolo pentru Noi! **Magister dixit!**

CAPITOLUL V
Căile desăvârşirii

Evoluţia fiinţei umane a cunoscut etape de ascensiune, şi etape de decadenţă, atât din punct de vedere moral, cât şi biologic şi spiritual. Odată cu cercetările ştiinţifice din domeniul atât de controversat al antropologiei, s–au descoperit foarte multe dovezi ale existenţei speciei umane, încă din cele mai vechi timpuri. De exemplu, faimoasa Lucy, cu o vechime de aproximativ 2 milioane de ani, despre care se credea că reprezintă cel mai vechi artefact umanoid, s–a dovedit a fi, până la urmă, doar una din verigile lanţului evolutiv al rasei umane pe această planetă. Şi atunci, unde să căutăm originea omului? Şi încă o întrebare: este oare necesar să aflăm originea omului? Bineînţeles, atâta vreme cât afirmaţiile teoriei darwiniste nu stau deloc în picioare. Este mai mult decât necesar să ştim despre originea noastră, pentru că altfel nu vom putea descoperi adevărul în legătură cu noi, ca fiinţe create de Dumnezeu. Ar fi total absurd să mai pretindem că originea pe care o căutăm s–ar găsi într–un aşa–zis strămoş comun al omului şi al primatelor. Adevărul este cu totul altul şi–l veţi afla în rândurile acestui capitol, chiar dacă o voi face într–o formă relativ restrânsă. Esenţial este faptul de a cunoaşte originea pe care o moştenim, deoarece de acest amănunt depinde înţelegerea posibilităţii de evoluţie a fiecăruia dintre voi.

Dacă ar fi să luăm în considerare ceea ce spun unele scripturi creştine, şi anume că omul a apărut de abia de câteva mii de ani, după o cronologie cu totul în afara Adevărului, atunci nu putem crede că Homo Sapiens Sapiens poate avea o vârstă atât de mică. Asta pe de–o parte, căci pe de altă parte, există alte documente, păstrate intacte, care

conţin informaţii extrem de preţioase despre originea şi evoluţia omului, ca fiinţă inteligentă, raţională şi trăitoare pe această planetă. Desigur că trebuie să dăm crezare surselor străvechi, ce conţin în ele Adevărul perpetuat de către Maeştrii Spirituali care s–au succedat în epoci şi locuri diferite, pe suprafaţa Terrei. O parte din asemenea informaţii plasează originea actualei omeniri – şi când spun „actualei omeniri" mă refer la cea apărută în urmă cu aproximativ 500.000 de ani – în Lemuria, loc în care primul protonucleu de civilizaţie umană apăruse. Acum putem să ne întrebăm – civilizaţia umană născută în legendara Lemuria a fost, oare, prima civilizaţie umană care a existat pe această planetă în vârstă de 4,5 miliarde de ani? Ar fi ilogic şi absurd, totodată, să considerăm că înaintea celor din Lemuria nu au mai existat şi alte civilizaţii umane, ce au trăit cu mai multe milioane de ani în urmă. În acelaşi timp, admiţând o astfel de realitate, urmele acesteia, vorbind de respectivele civilizaţii, au dispărut demult, dar pot fi găsite, la fel cum s–au putut găsi fosilele dinozaurilor, care au trăit cu zeci de milioane de ani înainte. Curiozităţile arheologiei moderne conţin informaţii şi descoperiri din cele mai bizare. Nu este cazul aici să ofer amănunte ale acelor dovezi, dar este suficient să spun că arheologii şi paleontologii au descoperit în multe locuri ale lumii, în straturi aflate la adâncimi diferite, urme de picioare de dinozauri, care mergeau în paralel cu urme de picioare de om, desigur, ceva mai mari decât ale noastre, însă erau urme care indicau foarte clar, în stratul solidificat, cele cinci degete ale piciorului uman, cu forma binecunoscută. Şi atunci, asemenea descoperiri vin în sprijinul afirmaţiei mele, că în urmă cu mai multe milioane de ani a existat o altă omenire, înaintea celei apărute în Lemuria, iar celebra Lucy nu poate fi altceva decât un urmaş, probabil degenerat ca organism şi organizare socială, a acelor oameni care se dovedeşte, cu ajutorul paleontologiei, că au fost contemporani cu ultimii reprezentanţi ai dinozaurienilor. O astfel de explicaţie este perfect logică şi valabilă, dacă ne gândim că după catastrofa Atlantidei, de exemplu, oamenii au degenerat din multe puncte de vedere. Ceea ce, raportând la civilizaţia de acum câteva milioane de ani, devine extrem de plauzibil,

dacă nu chiar exact, faptul că a existat şi că, dintr–un motiv sau altul, a dispărut, precum spune una din Legile Universale – „Totul se naşte, evoluează, apoi degenerează, pentru a se naşte din nou". Dar să facem puţină abstracţie de acea străveche omenire şi să ne îndreptăm atenţia către originile actualei civilizaţii, apărute în urmă cu 100.000 de ani, când Confederaţia Galactică, un conglomerat de rase vechi şi extrem de evoluate, au perfectat un măreţ proiect, cel al creaţiei numită Homo Sapiens. De fapt, adevăratul nume al civilizaţiei noastre, în arhivele Confederaţiei, este Kha – Um – Ra, adică, într–o traducere mai liberă, „Sufletul Luminii Divine". Odată cu aflarea adevăratului nume al rasei noastre umane, meditând la informaţiile conţinute în acest ghid de evoluţie spirituală, veţi înţelege în cele din urmă de ce şi pentru ce au luptat forţele întunericului pentru a distruge această omenire creată din înaltul ordin Divin. Şi astfel, unele lucruri legate de entitatea Arhanghelului decăzut vă vor deveni mult mai clare.

În Lemuria, primii oameni aveau o conformaţie preponderent eterică, ceea ce le oferea posibilitatea de a aduce mult mai uşor, din planurile subtile, energiile necesare materializărilor de diferite obiecte, în funcţie de necesităţi. Totuşi, cei din Lemuria au învăţat toate aceste lucruri de la un grup de Entităţi Divine, care primiseră sarcina de a determina impulsul evolutiv în noua rasă umană. Fiinţele umane, ale căror spirite întrupate coborâseră pe Terra, au trecut astfel printr–un ciclu evolutiv ce le–a permis să înceapă, ulterior, experimentarea materiei, ca o nouă etapă de dezvoltare spirituală (vezi informaţiile prezentate în capitolul 8). Aşa au apărut atlanţii, care, ghidaţi de acelaşi grup de Entităţi, au dezvoltat până la un punct o înfloritoare civilizaţie. Cu toate acestea, la un moment dat au abuzat de capacităţile lor spirituale, creând acele aşa–numite „lucruri", adică fiinţe umane, lipsite însă de corpul sufletesc, care ascultau şi îndeplineau orice comenzi. Evoluţia liniei evolutive atlante a culminat, în mod dramatic, cu infiltrarea şi influenţa tot mai crescută a celor ce serveau întunericul, sub directa îndrumare a reprezentanţilor Arhanghelului decăzut. Evenimentul care a dus la dispariţia civilizaţiei atlante a avut la bază conflictul dintre cei ce

serveau Lumina şi Legea lui Unu, şi reprezentanţii Arhanghelului decăzut, conflict care avea ca motivaţie eliberarea sau menţinerea, pe mai departe, în sclavie, a „lucrurilor". După dispariţia Atlantidei, refugiaţii acestei civilizaţii s–au răspândit în cele patru zări ale planetei, formând alte nuclee de civilizaţii, însă era clar că nivelul de evoluţie scăzuse destul de mult, iar posibilităţile de a trăi pe baza capacităţilor spirituale se diminuaseră extrem de mult. Consecinţa nu s–a lăsat prea mult aşteptată, iar omenirea a fost aruncată, iarăşi, în întunericul pe care ea însăşi l–a determinat, prin nesăbuinţele permise unei minorităţi care a abuzat mult prea mult de Liberul lor Arbitru. Căci acesta este un factor primordial legat de însăşi evoluţia fiinţelor umane, nu numai pe Terra, ci şi în alte lumi din Univers. De aceea, în perioada postatlantă, civilizaţia rasei albe, născută după catastrofa Atlantidei, a trebuit să o ia de la capăt, în privinţa însuşirii capacităţilor spirituale. Acestea nu s–au pierdut în urma tragicului eveniment atlant, însă au fost transferate, genetic, ca o moştenire spirituală, de la rasa roşie atlantă, la cea albă, ariană, reprezentată de noi, cei care ducem mai departe epopeea rasei umane.

Civilizaţiile care s–au succedat celei din Atlantida au fost cea a Egiptului, în partea sudică a Mării Mediterane, incaşii în America de Sud, chinezii în zona Asiei Centrale şi nucleul care a parcurs, prin milenii, un traseu evolutiv, şi aici mă refer la strămoşii geto–dacilor. Strămoşi care, în privinţa liniei lor genealogice, s-au reîntors pe străstră-străvechiul lor teritoriu moştenit de la primii oameni ai Pământului – urmaşii Ancestralilor, viitoarea Dacie. Toate vestigiile ce s–au păstrat de pe urma acestor civilizaţii care, unele au apus, altele au supravieţuit prin transformare, le vedem şi astăzi iar stilul lor arhitectonic ne impresionează chiar şi acum. Din acest punct de vedere, putem să ne dăm seama că supravieţuitorii continentului atlant au luat cu ei, fiecare ramură desprinsă, câte o parte a acelor extraordinare cunoştiinţe ale unei ştiinţe spirituale care de abia de câteva sute de ani a început să reapară în lumea noastră aşa zisă modernă. În civilizaţia noastră actuală avem avioane performante, clădiri din oţel, sticlă şi beton, avem o industrie a

distracţiilor, ne plimbăm cu vapoare luxoase, dispunem de maşini personale rapide, de vehicule rutiere şi feroviare, şi multe, multe altele, însă nivelul nostru spiritual este extrem de scăzut, în comparaţie cu cel al înaintaşilor noştri ce au trăit în urmă cu 20.000 – 30.000 de ani. Acest lucru este şi încă rămâne o dovadă incontestabilă, atâta vreme cât există documente rămase din vremurile acelea. Dar, oricum ar fi condiţiile în care trăieşte o societate planetară, indiferent dacă este divizată sau nu în caste, elite, privilegiaţi sau în alt mod, trei elemente esenţiale sunt cele care le întâmpină omul care vrea cu adevărat să evolueze spiritual. Ele se constituie în trei trepte care, fiecare, este compusă din alte şapte mici trepte. Prima treaptă este ceea ce se numeşte Descoperirea de Sine şi implică acea dorinţă personală şi profundă a individului uman de a şti ce este el în realitate, în încercarea de a–şi afla adevărata identitate. Al doilea pas se numeşte Cunoaşterea de Sine, şi este urmarea firească a primului pas. O astfel de cunoaştere implică foarte mult studiu individual, în primul rând, pentru descoperirea tuturor părţilor bune şi rele din fiinţa proprie. Aici un loc extrem de important îl ocupă Principiul Filosofiei Yang – Yin, despre care am expus câte ceva în capitolul anterior când am abordat dualitatea A FI şi A NU FI. În privinţa celui de–al treilea pas, acesta se numeşte Realizarea de Sine, şi este consecinţa aplicării practice a primilor doi paşi. Desigur, Realizarea de Sine, care în altă ordine de idei semnifică trezirea tuturor puterilor spiritului, aduce cu ea uniunea deplină cu Sursa tuturor lucrurilor, care este Dumnezeu. Pentru a înţelege cât mai bine informaţiile prezentate în acest capitol, să vedem cum pot fi parcurse cele trei etape, ceea ce înseamnă că explicaţiile pe care le veţi întâlni se referă în mod direct la fiecare dintre cei trei paşi, precum şi la modalităţile prin care pot fi însuşite Căile Desăvârşirii. Trebuie să vă atenţionez că, deşi lecturarea informaţiilor vă va contura un proces ce vi se va părea relativ uşor de însuşit, la modul practic asemenea lucruri vă cer cel puţin un an de practică asiduă, constantă şi serioasă.

Cei trei paşi – Descoperirea de Sine, Cunoaşterea de Sine şi Realizarea de Sine cuprind fiecare etape specifice şi distincte, în aşa fel

încât să nu existe erori de interpretare şi deci înţelegerea unor astfel de noţiuni devine limpede.

1. ***DESCOPERIREA DE SINE*** – este acea etapă preliminară, în care individul are posibilitatea de a intra pe făgaşul unei situaţii ce–i permite să ia la cunoştinţă despre acea parte necunoscută din fiinţa proprie. Desigur că de–a lungul vremurilor asemenea informaţii despre descoperirea de Sine s–au tot acumulat, iar în privinţa acestei prime faze mulţi au dat cam aceeaşi modalitate de practică. Descoperirea de Sine înseamnă nu numai că afli despre existenţa spiritului în interiorul fiinţei tale, ci are o conotaţie mai amplă. Căci ce semnifică, de fapt, această descoperire de Sine? Este doar înştiinţarea proprie că omul este, în primul rând, Spirit? Sau este ceva mai mult ? Sigur că avem de–a face cu mult mai multe informaţii, deoarece descoperirea de Sine presupune, într–o primă fază, abordarea laturii spirituale prin intermediul literaturii spirituale – esoterice, care ajută individul să înţeleagă ce este lumea spirituală, din care spiritul său face parte. Apoi trebuie să intre în acele detalii care furnizează informaţiile necesare pentru a înţelege cum este şi din ce este alcătuită fiinţa umană. Aici mă refer la structura omului, începând de la Spirit, trecând prin corpul sufletesc, corpul cauzal, cel mental, cel astral şi până la corpul fizic. Aceste corpuri, inclusiv cel fizic, sunt dublate de corpul eteric, ce asigură vitalitatea lor. În afară de corpurile subtile, individul uman mai trebuie să descopere că în alcătuirea sa mai are şi 6 chakre inferioare, 6 chakre superioare, şi 4 chakre cosmice, la care se adaugă nu numai meridianele de acupunctură de pe suprafaţa corpului fizic, ci şi acele meridiane subtile, care trec prin celelalte corpuri subtile, realizând legătura dintre Energiile Cosmice şi Energiile Telurice. Toate acestea formează extraordinara reţea de energii subtile ale omului, ce poartă numele de Aură.

2. ***CUNOAŞTEREA DE SINE*** – reprezintă cea de–a doua etapă, când individul, după ce a acumulat teoretic suficiente informaţii despre alcătuirea fiinţei umane, trebuie să treacă la studiul acestor părţi integrante proprii. Dar numai după ce el însuşi este convins şi crede pe de–a întregul că este alcătuit în felul arătat la prima etapă, individul

poate să înceapă studiul asupra părților subtile ale ființei sale. Și nu numai atât, deoarece trebuie să-și cunoască exact tot interiorul anatomic, care este direct conectat la activitățile corpurilor subtile. De cele mai multe ori, sunt necesari un an până la trei, pentru prima etapă, timp în care conștiința individului trebuie să se obișnuiască cu noile noțiuni. În privința celei de-a doua etape, iarăși sunt necesari câțiva ani, de obicei doi până la patru ani, și veți înțelege imediat de ce. Într-o asemenea perioadă este necesară însușirea a cel puțin două – trei discipline spirituale, care ajută la studierea propriu-zisă a alcătuirii ființei. Una dintre acestea este Astrologia, care prin complexitatea sa cuprinde toate unghiurile prin care Cunoașterea de Sine poate fi abordată, atât în ansamblul său, cât și pe părți în detaliu. Pentru că Astrologia descrie fiecare parte componentă a individului uman, și nu numai atât, dar poate aduce un răspuns precis vizavi de modalitatea prin care individul poate aborda Cunoașterea de Sine, într-o manieră extinsă. Se poate spune, din acest punct de vedere, că Astrologia este punctul de plecare pentru toate celelalte discipline spirituale, ce sunt necesare în această a doua fază, a Cunoașterii de Sine. Pentru a fi mai explicit, trebuie să spun aici că Astrologia descrie structura corpului fizic, precum și structurile celorlalte corpuri subtile, prin analogie cu planetele cunoscute de către Maeștrii Spirituali de zeci de mii de ani. Odată însușită această analogie, în ansamblul informațiilor conținute, devine relativ ușor pentru individ să-și descopere propria structură. Și nu numai atât. Astrologia deține răspunsul la acea dilemă ce apare la majoritatea căutătorilor de Sine – de ce o disciplină spirituală este bună pentru unii, iar în privința altora este total ineficientă? Tot Astrologia oferă răspunsul. Fiecare individ este unic și original, în felul său. De aceea, în funcție locul și de momentul nașterii, se formează sectoarele de viață, care pe horoscopul natal sunt numite case. Și să admitem că doi indivizi sunt născuți în aceeași zi, însă unul dimineața la nouă, celălalt la șase după – amiaza. Cu excepția Lunii, toate celelalte planete au aceleași poziții în ambele horoscoape, însă pozițiile caselor, în cele două horoscoape, vor fi cu totul diferite. Și această diferență este cea care produce departajarea, în

sensul că pentru cel născut dimineaţa poate fi potrivită, ca disciplină spirituală – Qi Gong, în timp ce pentru al doilea, amintita disciplină poate să–i dăuneze destul de mult, şi poate, ca exemplu, Yoga sau altă ramură spirituală îi poate aduce mari beneficii. Deci se poate observa că nu toţi oamenii pot urma aceeaşi cale spirituală sau aceeaşi disciplină spirituală, şi acesta este răspunsul la întrebarea – de ce pentru unii se poate şi pentru alţii nu se poate? De ce unii reuşesc cu bioenergia şi alţii, care încearcă acelaşi lucru, sunt sortiţi eşecului? Răspunsul este cel anterior. Bineînţeles, iniţial, în cursul celei de–a doua etape, studiul Astrologiei este foarte necesar, însă trebuie însuşită temeinic, pentru ca apoi să poată fi utilizată pentru cunoaşterea de Sine. După ce este bine asimilată, Astrologia trebuie folosită pentru a cunoaşte nivelul de vibraţie al fiecărui corp subtil, în felul acesta individul având posibilitatea de a avea o imagine completă a propriei alcătuiri. Prin analiza temei natale, are oportunitatea de a şti în ce măsură corpurile sale subtile sunt centrate sau nu, acest aspect reflectând sau nu părţile karmice cu care a venit la această întrupare. Am spus că Astrologia oferă răspunsul în privinţa tuturor modalităţilor referitoare la practicarea altor discipline spirituale. Acest lucru înseamnă că prin intermediul ştiinţei denumită cândva Arta Regală, adică Astrologia, putem şti dacă ni se potriveşte Yoga, Zen, Qi Gong, Rei–Ki sau altă disciplină spirituală, cu ajutorul căreia avem posibilitatea de a evolua şi de a–i ajuta şi pe unii semeni de–ai noştri. Dar în ceea ce priveşte această a doua etapă, Cunoaşterea de Sine, este necesar să menţionez că ea se opreşte la însuşirea complexei scheme a fiinţei proprii, ce poate duce către înţelegerea completă a propriei fiinţe, ca alcătuire.

3. ***REALIZAREA DE SINE*** – aceasta constituie faza evolutivă în cursul căreia individul dispune de anumite împrejurări deosebite, în funcţie de cât a acumulat în primele două etape. După aproximativ cinci ani, ca durată medie de pregătire, individul poate trece la aplicarea propriu zisă a celor învăţate şi studiate temeinic. El ştie acum că este Spirit, în primul rând, că are în alcătuirea sa şi alte corpuri subtile, care sunt centrate pe structura organismului fizic, că dispune de meridiane

subtile de energie, pe toate nivelele sale subtile, şi că are o permanentă şi directă legătură cu Energiile Universului prin chakrele sale. Dar, în primele două etape, individul poate doar să conştientizeze şi să înţeleagă felul în care el este alcătuit, în calitate de fiinţă creată de Dumnezeu. De abia în cea de–a treia etapă individul are posibilitatea să aplice la modul practic tot ceea ce a studiat vreme de cinci ani, pentru a reuşi să se Realizeze pe Sine, adică să deţină toate capacităţile Spiritului său. Altfel spus, Realizarea de Sine presupune uniunea cu propriul Spirit, ceea ce în termeni esoterici înseamnă a fi una cu Tatăl Dumnezeu. În funcţie de disciplina spirituală, însuşită în cursul primelor două etape individul poate efectua, practic, tot ceea ce este necesar pentru a depăşi nivelele celorlalte corpuri subtile, care în realitate sunt doar expresii ale Spiritului. Rând pe rând, trebuie să–şi trezească acele capacităţi, ale fiecărui corp subtil, pentru a le transcende, în propria Călătorie Interioară şi în cele din urmă să ajungă la Spirit fiind una cu el. În acest mod are posibilitatea să înţeleagă faptul că el nu este nici corpul fizic, nici cel astral, nici cel mental, nici cel cauzal, şi nici măcar cel sufletesc, deoarece toate acestea există doar sub forma unor expresii ale Spiritului, expresii care au rolul doar de a–l ajuta pe individ să acumuleze experienţă în planul dimensional în care decide să–şi experimenteze capacităţile spirituale.

Etapa Realizării de Sine poate să dureze şi ea câţiva ani, depinde de individ dacă vrea să parcurgă repede şi energic această cale sau dacă se decide să şi–o însuşească într–un interval de timp mai lung. Şi acest amănunt este important, pentru că se poate observa pe harta horoscopului natal. Desigur că mulţi dintre voi aţi mai citit, prin alte cărţi, despre aceste trei etape ale Căii Desăvârşirii, însă nicăieri nu s–a spus că, în realitate, în cadrul fiecăreia dintre cele trei etape există câte şapte trepte, ce trebuie parcurse cu răbdare. Asemenea spectrului culorilor, se pleacă de la starea roşie, ce corespunde începutului, fază în care toate energiile individului se mobilizează pentru a aborda prima etapă – Descoperirea de Sine. Trecând prin fiecare culoare, fiecare reprezentând o treaptă, individul îşi dozează şi organizează eforturile, pentru a reuşi

să înţeleagă ce este el, în realitate. Odată ajuns pe ultima treaptă, cea violetă, el se află pe un nivel în care a sintetizat propriile strădanii şi mentalul său a concentrat şi focalizat acele idei despre cum să facă şi ce să facă. Starea violet, de pe ultima treaptă a primei etape – Descoperirea de Sine, îl pregăteşte pentru prima treaptă a celei de–a doua etape. Adică treapta roşie de început din Cunoaşterea de Sine, ce corespunde cu începutul energic al studiului acelei discipline spirituale care–i corespunde individului. Parcurgând fiecare treaptă, din cea de–a doua etapă, deci orange, galben, verde, albastru, indigo şi violet, individul îşi reduce din ce în ce mai mult aceste eforturi, depuse pentru studiu disciplinei spirituale, în aşa fel încât îndreptându–se către ultima treaptă, nu mai studiază atât de mult în sensul că efectuează tot felul de calcule şi analizează în multe feluri fiinţa sa, ci deja în ultima treaptă are posibilitatea să contempleze schema prin care el evoluează. Contemplarea îl ajută pentru a–şi structura modalitatea necesară pentru aplicarea practică a ceea ce a studiat şi învăţat, în cursul celei de–a treia etape, când individul trece la Realizarea de Sine. Şi în cadrul acesteia există şapte trepte. Începând cu treapta corespunzătoare roşului, individul începe să practice procedura prin care, în final, va ajunge la deplina uniune cu Spiritul său, cu Tatăl Dumnezeu sau Sursa. Urmează treapta orange, în care îşi modelează şi dirijează energiile interioare în aşa fel încât randamentul său să crească prin vitalitate psihică. Pe treapta galbenă, urmează intelectualizarea tehnicii folosite, adică utilizarea inteligentă a energiilor sale interioare, pentru a le transmuta pe frecvenţe din ce în ce mai înalte, către starea de luminozitate accentuată. Pe treapta verde, individul trebuie să aducă în echilibru cele două energii, Yang şi Yin, deja aflate la un nivel destul de înalt, pentru a le pregăti în vederea contopirii lor. Pe treapta albastră, ca energie, este necesar ca individul să conştientizeze că cele două energii de tip psihic devin una singură, Energia Divină. Apoi, pe treapta indigo, energiile devenite una sunt asimilate la nivelul sufletului, şi pregătite să realizeze contactul ultim cu Spiritul. Ceea ce se petrece pe treapta violet, ultima din etapa Realizării de Sine.

• Contele Incappucciato •

Acesta este drumul Desăvârşirii, însă există câteva amănunte suplimentare, care transformă imaginea celor trei etape, necesare împlinirii spirituale. Să ne amintim despre ceea ce am pus în evidenţă într–un capitol anterior, şi anume că omul ***ESTE CEEA CE ESTE*** şi ***ESTE CEEA CE NU ESTE***. Din acest punct de vedere, pot spune că analogia paradoxului expusă aici se conectează la cele trei etape. Să facem o scurtă divagaţie pe acest considerent. În prima etapă, Descoperirea de Sine, omul trebuie să afle că este compus din cele două părţi, ***CEEA CE ESTE EL*** şi ***CEEA CE NU ESTE EL***. Apoi, în cuprinsul celei de–a doua etape, Cunoaşterea de Sine, omul trebuie să studieze şi să aprofundeze aceste noţiuni duale, studiind propriile părţi componente, aflate în relaţie cu noţiunile ***EL ESTE CEEA CE ESTE*** şi ***EL ESTE CEEA CE NU ESTE***, fiind necesar în acest fel să – şi înţeleagă natura dual㠖 din care el este creat, cel puţin până în momentul celei de–a treia etape, când va fi capabil să transceadă propria natură dual㠖 prin contopirea celor două părţi într–una singură. La acel nivel, al Realizării de Sine, individul devine, din ***EL ESTE CEEA CE ESTE*** şi ***EL ESTE CEEA CE NU ESTE***, acea entitate denumită ***ESTE ACELA***, adică Dumnezeu Spiritul, ori altfel spus, devine ***UNUL***. Din punctul de vedere al textelor biblice, aceasta se traduce prin „Eu şi Tatăl Unul suntem", pe care Iisus o afirma ori de câte ori avea posibilitatea, în faţa tuturor celor care Îl vedeau ca pe o fiinţă miraculoasă. În realitate, ne dăm seama că Iisus nu a făcut altceva decât să urmeze Adevăratul Drum, Calea Desăvârşirii, pe care a atins–o şi şi–a însuşit–o pe deplin.

Privite dintr–un asemenea unghi spiritual, lucrurile pot apare şi de o manieră oarecum similară, însă interpretate în cu totul alt mod. Şi aici mă refer la ceea ce reprezintă, funcţional, aceste principii spirituale de evoluţie. Cele trei etape ale Căii Desăvârşirii au la bază elemente active, care intră în componenţa propriei naturi biologice sau altfel spus, a propriei firi individuale. În cursul primei etape, a Descoperirii de Sine, omul trebuie să înţeleagă faptul că el este slujitorul lui Dumnezeu. Acest adevăr îl poate exprima prin formula ***„Da So Hâm"***, care tradus înseamnă ***„Eu sunt slujitorul lui Dumnezeu"***. Cel care porneşte pe

această primă cărare a evoluției spirituale proprii trebuie să ofere toate roadele acțiunilor sale lui Dumnezeu, iar recompensa vine de la sine. Cea mai bună modalitate de a–L servi pe Dumnezeu este Bhakti Yoga, Yoga Devoțiunii, prin care tot ce este realizat de către individ, este făcut pentru Dumnezeu, care se află în toate lucrurile și toate ființele. Este cât se poate de evident că o astfel de cale devoțională îl poate duce pe individ către punctul unde el dorește foarte mult să ajungă, adică să fie cât mai aproape de Creator. Dar taina este aceea că Dumnezeu se află în interiorul omului, în inima lui, și atunci individul – discipolul, realizând totul cu scopul de a–L servi pe Dumnezeu, prin a face pentru ceilalți, se servește de fapt pe sine. Acesta este tâlcul spuselor lui Iisus – *„Iubește–ți aproapele ca pe tine însuți"*. Desigur că, așa cum trăiește viața individul occidental, din lumea modernă, este foarte greu de realizat o astfel de primă etapă. Și asta pentru simplul motiv că în lumea modernă, bazată în principal pe mecanismul concurenței, și în interiorul căreia există sute de mii de obiecte ce atrag atenția preponderent către exterior, oamenii nu prea au posibilitatea de a urma o asemenea cale a Bhakti Yogăi, deoarece viața lor este prea tumultoasă, și în plus există acest criteriu al separatismului, bazat pe noțiunea de „al meu", ceea ce face să persiste un blocaj în privința abordării, chiar și instinctiv, a căii Bhakti Yoga. O asemenea practică se poate observa doar la nivel local și micro, mai precis în cadrul celulei sociale numită familie, unde membrii dovedesc, de multe ori, tendințe de Bhakti Yoga. Însă așa ceva este doar la nivel local.

Trecând apoi la următoarea etapă, cea a Cunoașterii de Sine, discipolul aspirant poate să înțeleagă ceva mai bine sensul și rostul primei etape, care–l propulsează către cel de–al doilea principiu de evoluție, transpus în mantra – „So Hâm". După cum se poate observa a dispărut *„Da"*–ul, ceea ce rămâne fiind *„So Hâm"*, adică *„Eu sunt Acela (Dumnezeu)"*. O astfel de etapă, odată începută, poate fi înțeleasă numai după ce discipolul își dă seama că slujindu–L pe Creator, se servește pe el însuși și conștiința lui se extinde, în acest mod, ceea ce determină o identificare cu Principiul Divin. Totuși, chiar și în această

a doua etapă, discipolul mai are încă viziunea unei dualităţi care devine din ce în ce mai translucidă. Marii Maeştri Spirituali ai omenirii, şi chiar şi Iisus, afirmau acest adevăr – *„Eu sunt Dumnezeu"*. În privinţa lui Iisus, când a fost întrebat dacă este Fiul lui Dumnezeu, El a răspuns simplu – "Tu ai spus–o", aspect ce–I permitea identificarea cu Creatorul din El însuşi, datorită enunţurilor rostite de ceilalţi asupra Sa. Dintr–o asemenea perspectivă a evoluţiei spirituale reiese clar faptul că omul – discipolul urmează o cale prin care tot ceea ce face pentru ceilalţi, îşi face de fapt lui însuşi. Şi Iisus, atunci când le vorbea apostolilor, le spunea astfel – *„ Şi tot ce vreţi ca ceilalţi să facă pentru voi, şi voi să faceţi pentru ei, la rândul vostru"* aceasta demonstrând, dacă mai este necesar, principiul Cunoaşterii de Sine – calea mantrei *„So Hâm"*, adică *„Eu sunt Acela* (pe care–L slujesc)". Căci numai cunoscându–i pe ceilalţi te poţi cunoaşte şi pe tine, altfel nu poate exista modalitate de evoluţie spirituală. Un discipol nu are posibilitatea de a evolua, dacă se cunoaşte numai pe el însuşi, fără a–i cunoaşte pe ceilalţi, deoarece toate proiecţiile sale se reflectă în comportamentul celor din jurul său.

Cea de–a treia etapă a evoluţiei spirituale, care îl duce pe discipol către încununarea eforturilor proprii, este cea în care, după ce s–a cunoscut şi cercetat pe sine, şi astfel pe toţi ceilalţi, discipolul poate să afirme următoarea mantră – *"Hâm"*, adică *„Sunt"*. Putem să observăm, din nou, că a mai dispărut un cuvânt, şi considerând că evoluţia înseamnă drumul de la complex la simplu, înţelegem că odată cu înaintarea pe Cărare, pe Calea Desăvârşirii, dispar acele atribute cu care discipolul s–a identificat. De la *„Eu sunt slujitorul lui Dumnezeu"* a trecut la *„Eu sunt Acela"*, pentru ca în cele din urmă să ajungă să exprime doar adevărata stare în care fiinţează toate lucrurile şi toate fiinţele – *„Hâm"*. În această ultimă etapă, discipolul îşi dă seama că încă de la început el există, fiinţează pur şi simplu, şi identificările cu tot felul de atribute şi noţiuni nu făcea altceva decât să–i înceţoşeze conştiinţa. Aceasta este Realizarea de Sine, care implică în mod direct, din partea discipolului, acceptarea faptului că el este Sursa tuturor lucrurilor, ca orice fiinţă vie creată de Dumnezeu şi care îl exprimă pe Creator prin tot ceea ce face.

Mantrele pe care le–am oferit pentru identificarea celor trei etape de evoluţie, nu trebuie neapărat rostite verbal, şi nici măcar în gând, deoarece cea mai bună modalitate, şi cea mai rapidă, este cea de a conştientiza cât mai clar, în sine însuşi, aceste noţiuni. Atunci când discipolul se autoidentifică în calitate de slujitor al lui Dumnezeu, pentru el orice minune devine oarecum neimportantă, pentru că el, discipolul, are un singur ţel – acela de a–L sluji pe Dumnezeu. Ca urmare, discipolul îşi fixează întreaga sa atenţie pe fluxul energetic care face posibilă apariţia minunilor. Căci ştiind că ele vin de la Dumnezeu, pentru el contează doar principiul care produce aceste minuni. În urma eforturilor sale, discipolul ajunge să se identifice cu Dumnezeu, viziunea sa fiind aceasta – „Eu şi Dumnezeu". La acest nivel minunile încep să devină importante pentru discipol, mai ales că s–a apropiat cu un pas mai mult de Creator, altfel spus de Sursa din el. În cursul acestei etape discipolul recunoaşte acelaşi flux al energiilor divine atât în el, cât şi în Principiul Unic, Dumnezeu. Aici putem da un sens particulei lingvistice „im", căreia îi putem da o interpretare de „în interior" sau „la interior", ceea ce aduce o înţelegere deplină a noţiunii de important. Sensul nu este de „important – lucru de seamă", ci este vorba despre sensul imprimat. În altă ordine de idei, discipolul beneficiază de un flux portant de energii divine, care–i facilitează accesul către lumea sa interioară, în centrul căreia se află Dumnezeu. Deci termenul „important" poate fi înţeles aici ca „portant către" sau „purtător către" Dumnezeu, discipolul parcurgând calea către uniunea cu Dumnezeu. Şi atâta timp cât discipolul îşi menţine în faţă acest ideal, Dumnezeu, viziunea sa rămâne dual㠀bia în ultima etapă, cea a conştientizării lui „Sunt", discipolul reuşeşte să–şi dea seama că, în realitate, ţelul nu era în faţa sa, ci în el însuşi, era chiar el, ori mai bine zis Sursa din interiorul său. Şi aici mai există un amănunt – în cea de–a doua etapă, discipolul se identifică cu un Creator pe care–L plasează mai mult la exterior, şi mai puţin la interior. Doar după ce conştientizează că Sursa tuturor lucrurilor se află în interiorul său, ca în oricare fiinţă, discipolul îşi schimbă viziunea dual㠀u cea unică şi unitară, fiinţând pur şi simplu ca Dumnezeu. În această ultimă

fază de evoluţie, orice minune şi orice lucru dincolo de aşa zisul normal devin portante, adică sunt purtate, către apariţia lor, de către Principiul Unic, Dumnezeu, care este chiar discipolul devenit astfel Maestru, prin înţelegerea Adevărului că el este sursa tuturor acestor minuni, miracole şi alte lucruri similare. Desigur că în cadrul ultimei etape nu mai sunt necesare metode de autoinvestigare, pentru că deja discipolul devenit Maestru a depăşit formele prin care se putea autoanaliza, cunoscându–şi în acest fel toate părţile fiinţei sale. Odată ajuns Maestru, el ştie şi are tot ceea ce Dumnezeu ştie şi are. Este ceea ce spunea Iisus – *„Tot ceea ce Tatăl împlineşte, şi Fiul împlineşte pe dată"*. Ce dovadă mai mare ca aceasta poate fi? Asta pe de o parte, căci pe de altă parte, Maestrul – fostul discipol are de parcurs alte trepte, care nu mai ţin de existenţa terestră, paşii săi spirituali purtându–l către nivele de conştiinţă cosmică, unde se va întâlni cu alte principii, cu alte probe, cu alte entităţi, ceea ce ne dă de înţeles că evoluţia este un drum fără punct terminus. Evoluţia este o noţiune care, atunci când discipolul devine Maestru, se transformă într–un lucru relativ greu de înţeles pentru actuala mentalitate umană. Se poate vorbi despre faptul că Dumnezeu evoluează prin El însuşi, divizat cu o mică parte din El în miliarde de miliarde de entităţi, individualizate, care au ca scop final reintegrarea în Dumnezeu. Astfel Creatorul are propria posibilitate de a observa permanent cum Fiinţa Sa parcurge Infinitul, prin transformări fără număr, prin intermediul cărora acumulează toate experienţele posibile, din orice timp, din orice Univers, din orice lume. Şi paradoxul ultim, care totuşi îl putem înţelege, deoarece Dumnezeu este în noi toţi, îl reprezintă următorul fapt – Dumnezeu se desăvârşeşte pe El însuşi, şi în acest aspect constă Principiul Perfecţiunii – posibilitatea pe care El însuşi Şi–a oferit–o de a–şi perfecţiona o parte din El, prin formele create şi răspândite în întregul Univers alcătuit din mai multe Universuri, aşa cum am spus la începutul cărţii. Cu experienţa acumulată de acea parte din El, Dumnezeu se perfecţionează continuu şi Perfecţiunea în acest fenomen constă. Perfecţiunea nu înseamnă că totul este fix şi funcţionează ca un ceva deja dat sau deja complet, ci doar o parte este statică, în vreme ce

cealaltă parte este activă şi supusă transformărilor. A fi perfect înseamnă a fi perfectibil, adică întotdeauna fiinţa umană prin eforturile sale îşi îmbunătăţeşte condiţia spirituală şi lumească. Deci din acest punct de vedere toţi oamenii pot fi consideraţi ca fiind perfecţi. Se poate conştientiza şi înţelege un asemenea fenomen al Perfecţiunii prin explicarea faptului că partea pasivă a lui Dumnezeu, cea care observă permanent, este cea Yin, iar cealaltă parte Yang este jumătatea prin care care Dumnezeu însuşi se autoexperimentează, prin intermediul tuturor fiinţelor create sau prin cele 11.000 de lucruri, aşa cum spune Cartea Transformărilor.

Astfel putem înţelege Adevărul spus în urmă cu 2000 de ani de către Iisus: *„Fiţi voi, dar, desăvârşiţi, precum Tatăl vostru din Ceruri este...".* Aceasta este Calea, care înseamnă Adevărul trăit ca Viaţă Spirituală de orice fiinţă în Univers.

CAPITOLUL VI
Logica divinului

Am văzut pe parcursul acestei cărţi că unele lucruri sunt altfel decât aşa cum le ştiu oamenii, în mod normal. De fapt, se poate constata că oamenii ştiu prea puţine despre Realitatea Spirituală, şi asta se datorează elementului dens al materiei, care este reprezentat de către Forţa de Gravitaţie. Dar ce este această Forţă a Gravitaţiei? Este ea doar ceea ce vedem noi, prin suma observaţiilor ştiinţifice, la nivelul planetei noastre şi în privinţa altor corpuri cereşti? Sau este ceva cu mult mai mult? Deşi s–a afirmat de foarte multe ori, atât în cercurile ştiinţifice, cât şi în cele clericale, că religia şi ştiinţa nu sunt compatibile, ca forme ale Cunoaşterii, totuşi undeva există punctul în care aceste două laturi ale vieţii umane converg în mod benefic pentru întreaga omenire. Mă refer la Ştiinţa Spirituală, care s–a păstrat de zeci de mii de ani, graţie acelor Maeştri Spirituali care au trăit în vremuri diferite. Un anume segment al acestei Ştiinţe Spirituale enunţă foarte clar un aspect surprinzător, pe care de abia acum oamenii de ştiinţă încearcă să–l studieze şi să–l înţeleagă. Este vorba despre acea stare din interiorul fiinţei umane, care alcătuieşte ceea ce noi numim Conştiinţă. Aceasta este expresia funcţională a sufletului uman, şi are sarcina de a coordona celelalte corpuri subtile, inferioare. În Conştiinţă se formează toate sistemele noastre de idei, de crezuri şi de concepţii. De aceea, este foarte important să descifrăm acest mecanism al Conştiinţei, pentru că Ştiinţa Spirituală spune următorul lucru: odată ce Spiritul coboară într–o lume de materie densă, cum este cea în care trăim, Conştiinţa suferă un proces de ocultare, datorită energiilor generate de forţele de atracţie din

interiorul atomilor. Desigur că procesul de voalare a Conştiinţei omului, din perspectiva coborârii în materie, devine ceva firesc, în momentul în care putem înţelege, cel puţin conceptual, un astfel de fenomen. Însă aceeaşi Ştiinţă Spirituală mai spune că, de fapt, Conştiinţa omului ajunge să fie acoperită de puterea densităţii materiei deoarece omul este cel care a uitat că dispune de puteri spirituale, şi în consecinţă, el însuşi a lăsat ca propria Conştiinţă să intre sub legea Forţei Gravitaţiei. Un asemenea lucru este în mod direct legat de ceea ce noi, oamenii, numim Timp. Şi aici, din perspectiva logicii şi raţiunii, lucrurile sunt foarte simple. Timpul, în lumea noastră, este doar un concept, deci el s–a format numai în Conştiinţa noastră de oameni. De ce? Pentru că, observând de–a lungul mileniilor succesiunea zi/noapte, fiinţa umană a înţeles că este necesar să împartă ciclul său în două : ziua şi noaptea. Astfel, a apărut noţiunea de Timp. Cele 24 de ore sunt împărţite în două jumătăţi cu aceeaşi valoare. Toate activităţile diurne şi nocturne, noi le îndeplinim în raport cu aceste ore. Dar, dacă planeta nu s–ar fi învârtit – cum este în cazul Lunii de exemplu, nu ar fi existat o asemenea noţiune a Timpului, iar noi nu am fi fost capabili să ne ghidăm după aceste criterii temporale. Acest adevăr duce la o concluzie uimitoare, şi anume că mişcarea de rotaţie determină apariţia a două elemente: Timpul şi Forţa de Gravitaţie. Însă, în acelaşi timp cu cele două noţiuni, există şi o a treia, care este Forţa Centripetă, respectiv acea forţă care, complementar Forţei de Gravitaţie, şi în acelaşi timp opusă, generează un impuls care face ca o parte din energii să scape de sub influenţa Forţei de Gravitaţie. În plan subtil şi spiritual, echivalentul Forţei Centripete este reprezentat de elanul discipolului care aspiră să iasă de sub incidenţa forţelor materiei, iar energia de care are nevoie Conştiinţa aspirantului este similară cu cea a Forţei Centripete, singura deosebire fiind aceea că energia din Conştiinţă are o valoare mult mai mare decât cea a Forţei Centripete studiată în fizică. Şi o astfel de diferenţă provine din faptul că, în timp ce Forţa Centripetă aparţine naturii, energia din Conştiinţa aspirantului emană de la nivelul Spiritului.

Dacă ne gândim puţin la aceste forţe explicate în mod rezumativ, ne putem întreba: cine determină apariţia lor? Cine se află în compu-

nerea lor, ca energii ce acţionează simultan şi în sensuri contrare? Pentru că, în altă ordine de idei, ne aflăm iarăşi în faţa unui paradox, acela că Timpul, ca element la care ne raportăm existenţa, se naşte din Atracţie şi Respingere, respectiv Forţa Gravitaţiei şi Forţa Centripetă. Din punct de vedere al celor două energii care guvernează Universul, Yang şi Yin, rezultă că Forţa de Gravitaţie ce reprezintă Atracţia este Yang, iar Forţa Centripetă ce indică Respingerea, este Yin. Este evident că întreaga Creaţie conţine în ea aceste două forţe, de Atracţie şi de Respingere, care în întinderea Universului determină şi formează diverse structuri care nasc sisteme stelare, nebuloase, dar şi civilizaţii raţionale şi inteligente, similare cu a noastră. Se poate spune şi că Atracţia şi Respingerea sunt echivalente ale Mişcării şi Schimbării. Un alt aspect la fel de evident îl reprezintă criteriul pe baza căruia unele civilizaţii sunt mai avansate, iar altele se dezvoltă mai încet. Totul pleacă de la echilibrul celor două Forţe – Energii, Yang şi Yin, care se regăsesc în componenţa tuturor fenomenelor şi civilizaţiilor, iar elementul principal care le coordonează este Inteligenţa Divină. Într–un anumit fel, noi vorbim prin prisma logicii noastre terestre, de pământeni aflaţi într–un stadiu evolutiv de un anumit nivel. Şi în consecinţă, noi putem înţelege doar suma tuturor fenomenelor care se desfăşoară în mod dual, mai ales că Mentalul şi Conştiinţa noastră lucrează, deocamdată, cu analogia Pozitiv – Negativ, Da – Nu. Pentru a reuşi să înţelegem cum funcţionează întregul mecanism divin al Universului, trebuie ca omul să realizeze saltul evolutiv care să–l propulseze direct în împărăţia Spiritului său. Ştiinţa Spirituală şi Biblia, în foarte multe din pasajele sale, conţin referiri la ceea ce Dumnezeu spune către oameni. El afirmă astfel: „ţara pe care o vezi cu ochii, ţi–o dau ţie moştenire". Extrem de mulţi exegeţi ai Bibliei, printre care s–au numărat de–a lungul ultimelor decenii şi preoţi creştini, dar şi specialişti în paleoastronautică, au încercat să descifreze sensul unei afirmaţii ca cea de mai înainte, bineînţeles fără rezultate. Ei au omis un amănunt, şi anume că nu se poate vorbi despre decriptarea unor astfel de pasaje, până nu se cunosc elemente din Ştiinţa Spirituală. Din nou facem referire la această extrem

de bogată sursă de informaţii, care este Ştiinţa Spirituală, şi putem afirma că tâlcul frazei din Biblie îşi are răspunsul în acceptarea adevărului că „Împărăţia Cerurilor" este chiar acea ţară de care Dumnezeu aminteşte, şi pe care i–o lasă omului ca moştenire. În realitate, nu doar omul de pe Terra poate avea parte de această Împărăţie a Cerurilor, ci şi oricare altă fiinţă asemănătoare cu noi, din alte zone ale Căii Lactee sau de oriunde din Univers. Creaţia presupune forme infinite de manifestare raţională şi inteligentă. Maeştrii Spirituali din timpurile demult apuse, dar şi cei contemporani, sunt de acord unanim în ceea ce priveşte localizarea Împărăţiei Cerurilor. Aceasta, precum afirma şi Iisus în urmă cu aproape 2000 de ani în urmă, se află în interiorul nostru, al fiecăruia, fiind constituită din corpurile subtile, printre care se află şi Conştiinţa.

Privind toate fenomenele din întinsul Universului din unghiul celor două Energii – Forţe Divine, Yang şi Yin, trebuie să ne facem şi o imagine a ceea ce a însemnat şi încă înseamnă traseul evolutiv al acelor Fiinţe Primordiale, despre care am comentat la începutul lucrării pe care aţi parcurs–o până acum. Şi este necesar să realizăm o astfel de incursiune, pentru că, aşa cum spune Ştiinţa Spirituală, singur Dumnezeu este cel care se află în afara, dar şi în interiorul Creaţiei Sale. Cum acţionează Dumnezeu în interiorul Creaţiei, am explicat şi cred că lucrurile sunt bine înţelese. Mai interesant este să analizăm cum acţionează Dumnezeu din exteriorul Creaţiei pe care o coordonează clipă de clipă. Ce înseamnă „din exterior"? Putem avea o imagine a unui om care stă undeva, sus într–un turn de foarte înalt, şi de acolo priveşte la mulţimea de oameni care se văd precum furnicile, mişcându–se încoace şi încolo. Cam aşa îl putem înţelege pe Dumnezeu, ca Observator permanent, din afară, al propriei opere. Doar un observator din exterior poate fi imparţial şi are posibilitatea de a analiza fără erori toate evenimentele care se petrec în acel spaţiu care este supus observaţiei. Se poate afirma, dacă raportăm o asemenea stare divină, prin intermediul cunoştiinţelor din Ştiinţa Spirituală, că această atitudine a lui Dumnezeu, în afara Creaţiei Sale, este starea Sa Nemanifestată. Acum este necesar să ne transmutăm mentalitatea dual, terestră, pe care o avem în noi

înşine, către acea mentalitate, dacă o putem considera astfel, pe care Dumnezeu o manifestă în starea Sa de Nemanifestare. Este un fenomen logic şi divin, în acelaşi timp, ca Dumnezeu să se manifeste prin Nemanifestare. În această stare în care El există, dincolo de orice concept de spaţiu, de timp, ori de dimensiune, unica stare în care Dumnezeu fiinţează permanent este cea de Vacuum. În mod greşit oamenii Terrei au considerat Vacuumul ca fiind o stare a existenţei lipsită de orice conţinut. Desigur că o asemenea concepţie, despre ceva pe care oamenii încă nu cunosc suficient pentru a emite o părere, este total falsă. Adică nu are un suport logic, în mentalitatea reală. Întrebarea poate apare : dacă Dumnezeu este Totul, şi El este Vacuum, în starea de Nemanifestare, atunci, dacă Vacuum semnifică „Gol", cum se face că toate lucrurile au apărut din acest „Gol"? Sigur că aceasta este o întrebare extrem de interesantă şi în acelaşi timp foarte incitantă pentru curiozitatea minţii umane. Spuneam că Vacuumul este eronat considerat ca fiind ceva gol, căci în realitate, Vacuumul, ca rezervor din care s–au născut toate lucrurile, este o stare de deplină Nemişcare, ori altfel spus, reprezintă Partea Nemişcată a lui Dumnezeu. Dar, amintindu–ne de Legea Vibraţiei, care afirmă că „Totul se mişcă, Totul vibrează...", ne dăm seama că şi starea de Nemanifestare este o Vibraţie atât de înaltă, ca frecvenţă, încât nimeni, dintre fiinţele create de Dumnezeu, nu–i poate percepe ritmul de oscilaţie. Totuşi, pentru a clarifica aceste noţiuni, trebuie spus că pe partea Sa Nemanifestată, Dumnezeu îşi contemplă opera, în partea Sa Manifestată. Deşi vibrează la cea mai înaltă frecvenţă posibilă, în starea de Nemanifestare, Dumnezeu nu foloseşte această parte a Sa Nemanifestată pentru a interveni în vreun proces din partea Sa Manifestată. Însă trebuie specificat faptul că toate proiecţiile pe care Dumnezeu le naşte, în virtutea procesului creator, apar în partea Sa Nemanifestată, ca Idei Divine. Aşa au apărut, precum spuneam în primul capitol al cărţii, Fiinţele Primordiale. La rândul lor, acestea au apărut deja ca Primele Patru Manifestări ale lui Dumnezeu, şi odată cu ele, întreaga Creaţie a început să trăiască. Să ne întoarcem puţin la starea de Nemanifestare – Nemişcare a lui Dumnezeu şi să deslusim tâlcul

unei alte fraze biblice, pe care o putem citi chiar la începutul Scripturii. În Geneză se afirmă că la început cerurile şi pământurile nu existau, şi că totul era un spaţiu relativ întunecos (nu mă refer la întunericul înţeles în sens dual). Duhul lui Dumnezeu se Mişca pe deasupra apelor. La un moment dat, Creatorul a spus : *„Să fie Lumină!"*. Acel moment al deciziei lui Dumnezeu reprezintă ieşirea, cu o parte a Sa, din Nemanifestare, pentru a crea Primele Patru Manifestări Primordiale. Lumina nu putea să se nască decât tot din Dumnezeu, deci în Biblie avem dovada atât a Nemanifestării, cât şi a Manifestării Principiului Unic – Dumnezeu. În momentul apariţiei Luminii s–a născut şi Dualitatea, ca raport de Forţe Yang – Yin şi în sensul existenţei celor două laturi ale Vieţii, Lumina şi întunericul sau nonlumina. Putem noi să înţelegem logica pe care Dumnezeu o foloseşte pentru a–Şi coordona vasta Creaţie? Putem, doar dacă renunţăm la viziunile noastre limitate şi facem saltul în Conştiinţă, acolo unde păstrăm, în calitate de Spirite create, momentul naşterii noastre din Dumnezeu, ca o amintire imuabilă. Mai mult decât atât, putem avea o viziune şi mai extinsă asupra celor două părţi ale lui Dumnezeu. Partea sa Nemanifestată reprezintă latura Yin, Pasivă, a existenţei, în vreme ce partea sa Manifestată constituie latura Yang, Activă, a Creaţiei. Deci avem o dublă perspectivă referitoare la mecanismul atât de subtil al Creaţiei, pe care însuşi Dumnezeu îl susţine în întreaga sa lucrare în Cosmos. Dacă vom analiza foarte pe scurt un astfel de mecanism al energiilor pasive şi active, atunci înţelegem foarte clar că în fiecare clipă se manifestă ceea ce am arătat chiar în titlul acestei cărţi, şi anume motorul denumit **„Mobilis in Mobile"**, adică **„Mişcător în Elementul Mişcător"**. Devine evident faptul că cele două aspecte ale lui Dumnezeu, cea Nemanifestată şi cea Manifestată, se influenţează reciproc, se susţin reciproc, şi în acelaşi timp se condiţionează una pe cealaltă. Dacă partea Nemanifestată nu şi–ar proiecta proprietatea Pasivă asupra părţii Active, atunci aceasta nu ar avea posibilitatea de a acţiona. Reciproc, dacă partea Manifestată nu şi–ar proiecta, la rândul ei, proprietatea Activă asupra părţii Pasive, atunci nici aceasta nu ar putea să acţioneze. Foarte interesant este următorul

amănunt şi anume că fiecare dintre cele două părţi poate acţiona asupra celeilalte prin a accepta proprietatea şi caracteristica părţii opuse. Pentru a fi mai explicit, să spun astfel: partea Pasivă şi Nemanifestată, acceptă supunerea faţă de partea Manifestată – Activă, şi în acest mod, de fapt, partea Pasivă şi Nemanifestată supune partea Activă, aceasta fiind nevoită să acţioneze aşa cum prezintă partea Pasivă modelul. Şi reciproc, partea Manifestată şi Activă, acceptă să–şi exercite Puterea faţă de cea Pasivă, dar în acest fel determină partea Pasivă să intre în acţiune, aceasta acceptând, la rândul ei, Puterea şi astfel se supune. Este un joc logic, dar de–o logică divină, pe care Dumnezeu îl perpetuează pentru a menţine în Creaţie toate fiinţele pe care El le–a creat. Din acest punct de vedere, înţelegem că în vasta întindere a Universului - Cosmosul, compus din „N" universuri, există entităţi care au sarcina de a supune prin Putere, şi altele care au sarcina de a exercita Puterea prin supunere. Căci dacă un om acceptă să se supună altuia care exercită Puterea, în realitate cel care se supune deţine Puterea, deoarece îi permite, efectiv, celuilalt, să acţioneze. De la Fiinţele Primordiale, şi până la cele mai tinere entităţi, toate sunt împărţite în aceste două categorii. Bineînţeles că diversitatea acestor manifestări cuprinde nivele şi nuanţe, necesare pentru principiul diversităţii în unitate, şi a unităţii în diversitate. Acestea sunt Jocul Divin şi Logica Divină şi fiecare fiinţă, de la cele mai înalte şi până la cele mai de jos, inclusiv spiritele decăzute, au datoria de a învăţa şi a aplica acest mecanism atât de minunat şi complex, care determină savoarea Vieţii şi a Creaţiei, pentru fiecare entitate în parte.

Raportat la acest dual mecanism Yang – Yin, care compune în mod miraculos Forţa Centrifugă Universală şi Forţa Centripetă Universală, ce anume putem să înţelegem dacă meditãm asupra unui astfel de proces continuu al celor două Forţe – Energii? Ştim că Forţa Centrifugă apare ca urmare a unei mişcări precise şi ordonate de rotaţie, în jurul unui Punct Central. Consecinţa acestei mişcări în jurul Punctului Central este apariţia Forţei Centripete, care imprimă un sens către exterior pentru o anumită cantitate de energie/masă. Astfel, o parte din Masa Generală tinde, sub acţiunea Forţei Centripete, să părăsească zona

adiacentă Punctului Central, dispersându–se către exterior. Atunci, dacă spre interior avem ipostaza lui Dumnezeu Nemanifestat, această parte Pasivă o putem echivala cu Forţa Centrifugă, în vreme ce Dumnezeu Manifestat reprezintă Forţa Centripetă. În acest mod, putem afirma că întregul Univers Nemanifestat se învârte în jurul unui Punct Central, iar Universul Manifestat se învârte şi el, în mod relativ în jurul Punctului Central, însă tendinţa Universului Manifestat este aceea de expansiune, deoarece o parte din energie/masă fiind aruncată către un aşa–zis exterior, tinde să se disperseze în structuri precise, ordonate, aflate totuşi sub influenţa mişcării generate de Forţa Centrifugă a Universului Nemanifestat aflat în mişcare de rotaţie în jurul propriei axe. Din acest punct de vedere, reuşim să localizăm, dacă mă pot exprima aşa, locul exact unde se află Creatorul Suprem adică în centrul Universului Nemanifestat. Conform Legii Corespondenţei, ceea ce este înăuntru este ca şi ceea ce este în afară. Partea Nemanifestată din noi se află în lumea noastră interioară, în ceea se numeşte „Împărăţia Cerurilor" şi putem să spunem că centrul Universului Nemanifestat se află în centrul fiecărei fiinţe create, şi asta pentru că acest centru al Creatorului are magica proprietate de a se translata în orice punct al Universului Nemanifestat, deoarece Dumnezeu este conţinut în toate fiinţele şi de către toate fiinţele. Deci, în altă ordine de idei, precum au afirmat dintotdeauna Marii Maeştri Spirituali ai omenirii, Dumnezeu se află în centrul fiinţei fiecăruia dintre noi toţi şi fiecare este centrul Universului Nemanifestat. Este un adevăr imuabil şi de necontestat. Realizând un asemenea model explicat al Evoluţiei Universului, avem posibilitatea să înţelegem, în cele din urmă, taina acelui arhanghel creat de către Fiinţele Primordiale, numit Lucifer. Fiind însărcinat cu expansiunea învăţăturii Luminii, în cadrul Universului Manifestat, Lucifer – Purtătorul Luminii, a avut sarcina de a răspândi o parte a ceea ce se numeşte Agni Yoga la anumite nivele de evoluţie în interiorul Universului Manifestat. La un moment dat, văzându–se pe sine cu o misiune atât de importantă, s–a ispitit pe el însuşi, în sensul că s–a lăsat ademenit de „gustul" puterii de entitate ce tutela foarte multe lumi aflate în Universul Manifestat, şi care urmau

să treacă pe diferite nivele de evoluţie. Astfel, Lucifer a devenit arogant, închipuindu–şi că a ajuns aproape la acelaşi nivel, ca importanţă, cu Creatorul. De altfel, chiar şi Biblia noastră, dar şi informaţii din alte lumi, păstrează afirmaţia lui Lucifer – „...şi–mi voi pune tronul meu deasupra stelelor şi a lui Dumnezeu..." . Drept urmare, Creatorul, în baza Legilor Sale de neclintit, nu putea tolera o asemenea atitudine şi l–a lăsat pe Lucifer să–şi atragă o Karmă de posesivitate, dar şi de ignoranţă în acelaşi timp, pentru că dovedea posesivitate faţă de ideea de a fi peste Dumnezeu, ignorând ceea ce s–ar fi putut abate asupra lui ca efecte ale propriei atitudini arogante. Consecinţa a fost aceea că Lucifer a fost exilat din Zona Centrală a Universului Manifestat, spre o zonă relativ periferică, unde se află actualmente grupul local de galaxii din care face parte şi Calea Lactee, în care, în acele timpuri atât de îndepărtate, Lumina încă nu se manifesta la o amplitudine ca cea de acum. S–ar mai putea spune, dintr–o asemenea perspectivă, că Universul Manifestat este Exteriorul, aşa cum este corpul fizic pentru noi, fiind din punct de vedere spiritual structura după care se ordonează „Împărăţia Cerurilor" de unde Lucifer a fost alungat, în urma faptei sale necugetate. Este logic să vedem în Lucifer o entitate care, datorită exilării, a căpătat o anumită „consistenţă" fizică, în momentul în care a fost alungat din Zona Centrală a Universului Manifestat. De aici transpare şi acea veşnică rivalitate dintre Lucifer şi Dumnezeu, aşa cum reiese din foarte multe texte spirituale ale lumii. Căci dacă ideea lui Lucifer de a deveni stăpânul Universului Manifestat în locul Creatorului a eşuat, după ce a fost alungat arhanghelul decăzut a manifestat ideea şi dorinţa de a deveni stăpânul întregului Univers Manifestat ca lumi fizice. Este uşor să înţelegem că informaţiile primite prin channeling, de către mulţi pământeni, care se referă la războaie în alte zone ale Căii Lactee, în alte lumi, confirmă ideea expusă anterior, care demonstrează încercarea, de altfel inutilă, a lui Lucifer şi a adepţilor săi, de a cuceri întregul Univers Manifestat, cu toate civilizaţiile acestuia. De aceea au fost şi vor mai fi conflicte majore, între Bine şi rău, între Lumină şi întuneric (adică forma pervertită a Luminii), oriunde în Calea Lactee şi poate şi

în alte galaxii, unde probabil arhanghelul decăzut caută noi şi noi teritorii de cucerit, în încercarea sa de a se considera egalul lui Dumnezeu Creatorul. Şi totuşi, acest arhanghel decăzut este considerat a fi o entitate importantă, din punct de vedere al iniţierii fiinţei umane aici, pe Ter–Ra (Pământul Luminii). Paradoxal este faptul că Iniţiaţii care au ajuns la gradul şapte, de pe planeta noastră şi din sistemul solar, lucrează la modul combinat cu întreaga grupare coordonată de Lucifer, nu numai pe planeta noastră, ci şi în alte zone ale sistemului nostru solar. Cel puţin în perspectiva terestră, lui Lucifer i s–a acordat şansa de a contribui la evoluţia omenirii şi la treptele de iniţiere umană, prin acele funcţii care vizează examenele planului astral, adică acele probe pe care discipolii trebuie să le treacă, prin confruntarea cu lumina iluzorie din Planul Astral şi cu toate formele–gând pe care ei le–au creat înainte de a se afla în faţa unor asemenea probe. Toţi Marii Maeştri Spirituali, de pe Terra şi din alte lumi care ne ajută, au spus în repetate rânduri că dacă omenirea Terrei, ca şi alte lumi, nu ar fi fost supravegheate şi ocrotite de Forţele Luminii trimise de Creator, „Răul Cosmic" reprezentat de Lucifer şi acoliţii săi, ar fi stăpânit sau distrus de mult aceste lumi, deoarece puterea iluziilor i–ar fi făcut pe discipoli să eşueze în obţinerea treptelor iniţiatice. Dacă Maeştrii Spirituali ai Terrei nu ar fi existat, pentru a–i ajuta pe oameni şi pe cei care aspirau la iniţiere, în toate epocile civilizaţiei umane, gruparea coordonată de Lucifer ar fi căpătat o putere mult prea mare asupra oamenilor, deoarece puterea iluziilor ar fi fost proiectată fără a fi contracarată de adevărata Lumină care vine din zonele înalte ale Planului Spiritual. Asemenea iluzii ar fi acţionat cu o forţă extrem de distrugătoare asupra tuturor fiinţelor umane, mai ales în ceea ce–i priveşte pe discipoli, şi rezultatul ar fi fost o civilizaţie umană bazată doar pe satisfacerea dorinţelor şi pe un stil de viaţă în care iluzia ar fi domnit în locul Adevărului. Consecinţele unei astfel de alternative ar fi putut provoca dezastre nu numai la nivelul sistemului nostru solar, ci şi mai departe, în galaxie, unde vibraţiile astrale negative ale omenirii ar fi pus în pericol multe lumi, mult mai evoluate decât a noastră. Singura modalitate de a salva fiinţele din interiorul sistemului nostru

solar, a fost aceea de a se forma nuclee ale Maeştrilor din Ierarhia din Sirius, care au descins pe fiecare planetă a sistemului care gravitează în jurul Soarelui. În acest fel, s–a evitat o mare catastrofă spirituală. Totuşi, în zestrea ancestrală a omenirii s–a păstrat următoarea idee – aceea că Lucifer a obţinut o înţelegere de la Creator, în intenţia de a aduce Lumina lui Dumnezeu oamenilor, intenţia arhanghelului decăzut fiind aceea de a–I demonstra Creatorului că el, Lucifer, realizează totul la fel de bine ca şi Tatăl Ceresc. Desigur, acest lucru nu a reuşit, iar Lucifer a rămas stăpân doar pe Planul Iluziilor, în primele două nivele (astralul inferior, unde oamenii sunt încercaţi în fel şi chip). Pentru că s–a văzut pus în inferioritate, de către el însuşi, arhanghelul decăzut a ales să colaboreze la Marea Operă a Tatălui împreună cu Maeştrii Spirituali veniţi din Sirius. În altă ordine de idei, Planul Divin pentru lumile sistemului nostru solar include cele două părţi – adevărata iniţiere în Lumină, în raport cu iluzia iniţierii în Lumină (sarcină atribuită lui Lucifer şi grupării sale). Maeştrii Spirituali mai spun că este mai bine pentru pământeni să nu cunoască prea multe despre acest „Rău Cosmic", deoarece s–ar putea crea o panică totală şi ireversibilă.

Este mult mai bine să ne gândim întotdeauna la Lumina pe care Creatorul ne–o trimite, prin trimişii Săi, în toate vremurile şi în orice împrejurare. Şi de aceea, este cel mai bine să–L avem permanent pe Dumnezeu în inimile noastre, şi în sufletele noastre, pentru ca Lucifer şi adepţii săi să nu poată avea nici o posibilitate de a atenta la moştenirea noastră divină, care include în ea însăşi puterea de a stăpâni întunericul şi răul. Acesta este destinul nostru, ca specie numită Homo Sapiens, inteligentă, dar tânără. Noi suntem ultima şi cea mai dotată specie de entităţi, căreia i s–a dat puterea, la maturizare, să distrugă tot răul din Universul Manifestat. De aceea au pierit atâtea imperii pe Terra, începând cu cel al Atlantidei, pentru că Lucifer se teme de puterea noastră, a oamenilor, el ştiind că într–o zi, în viitorul acestui Univers Manifestat, Homo Sapiens, prin viitorii săi reprezentanţi, vor ajunge la ziua în care îl vor aduce pe Lucifer în faţa unui Tribunal Spiritual, unde va fi judecat pentru toate fărădelegile sale de–a lungul erelor. Lucifer a determinat

prăbuşirile imperiilor de pe Terra, pentru că se teme şi nu vrea ca specia umană să se ridice în toată splendoarea sa spirituală, în Universul Manifestat. Dar ne aflăm la finalul unui alt Ciclu Cosmic şi lucrurile evoluează în favoarea noastră, a pământenilor. Prin a doua venire a lui Christ, întreaga specie umană va trece prin Focul Purificator al Agni Yoga, şi cei care vor fi demascaţi ca fiind în slujba întunericului, vor fi judecaţi cu judecata cea dreaptă a lui Dumnezeu, aşa cum stă scris în Apocalipsa lui Ioan. Ce este scris, aceea se va întâmpla! Vremurile sunt împlinite şi Lumina Lumii deja se iveşte la orizont, aducând Puterea Deplină a lui Dumnezeu pe acest Pământ care a plâns mult prea mult pentru durerea oamenilor amăgiţi de întuneric – falsa lumină. Zorii venirii lui Dumnezeu aruncă o Lumină mare şi izbăvitoare asupra trecutului nostru, amintindu–ne de legământul pe care Dumnezeu însuşi L–a făcut cu noi... **Magister dixit!**

CAPITOLUL VII
Eliberarea

Informaţia pe care aţi parcurs–o până în acest moment poate constitui pentru oricare dintre voi un ghid practic cu ajutorul căruia să puteţi pune ordine în gândurile voastre, şi astfel să aveţi posibilitatea de a face paşii necesari pentru propria evoluţie spirituală. Trebuie să vă spun, în aceste rânduri pe care le citiţi, că de la terminarea capitolului anterior, şi până la începerea acestuia pe care–l veţi parcurge, trecuseră mai bine de patru luni, la vremea când am scris pentru prima dată această carte. O să vă întrebaţi, în mod sigur, de ce a fost o pauză atât de mare? Răspunsul este unul şi cred că de abia îl intuiţi. Pentru că este vorba de ultimul capitol, în care sinteza informaţiilor era necesar a fi realizată, apare ca firesc şi evident, în acelaşi timp, să existe o astfel de întrerupere. Abordarea unei asemenea informaţii referitoare la Eliberarea Spirituală, nu este un lucru uşor de realizat, nici măcar în scris, pentru că implică foarte multe aspecte. În primul rând, trebuie spus că Eliberarea o poate obţine orice om, doar să vrea acest lucru, însă modalitatea prin care o poate realiza, precum şi calea de urmat, în această privinţă, sunt componente strict individuale. Se spune adesea că regula spirituală este aceeaşi, pentru toţi, dar diferă modalitatea practică prin care individul aplică regula respectivă. Este perfect adevărat acest lucru. Tocmai din acest considerent unic, dar şi general, în aceeaşi măsură, calea fiecărui individ către Eliberare este cu totul diferită de a oricărui alt individ. Fiecare trebuie să aplice normele evoluţiei spirituale în funcţie de specificul său. Dacă tot am ajuns să ne referim la specific, aici putem divaga puţin, deoarece totul pleacă de la nivelul cărămizilor vieţii – moleculele de ADN.

Este un subiect fascinant şi extrem de interesant ADN–ul uman. În el se află taine pe care Dumnezeu le–a pus încă din momentul creaţiei noastre ca spirite. Mă refer doar la categoria spiritelor umane, fără a lua în considerare şi alte categorii de fiinţe care trăiesc în alte lumi, dincolo de limita sistemului solar. Sursele în care s–au păstrat nealterate informaţiile referitoare la misterele creaţiei conţin foarte multe date despre felul în care fiinţa umană este alcătuită. Evident că astfel de informaţii nu au ajuns la cunoştiinţa oamenilor decât într–o infimă măsură, doar atât cât să se ştie că există asemenea mistere. O parte din aceste informaţii se referă la secţiunea de bază a alcătuirii omului. Noi nu suntem doar acest corp fizic. Este numai o iluzie că avem o consistenţă materială, densă. În realitate, totul în Univers este alcătuit din Lumina lui Dumnezeu. Corpul fizic uman poate fi considerat doar o coborâre a vibraţiei Luminii, în planul celor trei dimensiuni, un atare fenomen determinând apariţia unei forme cu contururi precise, aşa cum este corpul nostru fizic (*despre cum s-au separat oamenii în cele două genuri citiţi în capitolul 8 – n.a.*)). În altă ordine de idei, putem spune că organismul nostru biologic este Lumină condensată la anumiţi parametri. Ştiinţa modernă a descoperit în ultimele decenii domeniul genomului uman, cu cele aproximativ 500.000 de gene care intră în configuraţia cromozomilor, aceştia la rândul lor formând lanţul dublu al ADN–ului. Se consideră, după principiile ştiinţei moderne, că organismul fizic este format şi dezvoltat, încă de la naştere, de ADN–ul propriu, care include în el toate informaţiile. Aici este binevenită o mică paranteză. Nu numai că în ADN–ul nostru purtăm informaţiile şi experienţele avute şi trăite de toţi înaintaşii speciei Homo Sapiens, dar avem în ADN–ul nostru, al fiecăruia, şi acele informaţii pe care Dumnezeu le–a pus în fiecare dintre noi cu mult înainte de a exista omul în formă condensată. Cercetătorii geneticieni au descoperit doar ceea ce se poate numi „primul pas" referitor la adevărul despre ce este în realitate Homo Sapiens. Dar să închidem mica paranteză şi să continuăm. Având în vedere cele spuse anterior, ne putem forma o idee în privinţa adevăratei noastre structuri de ADN. Căci dacă în organismul fizic există molecula de ADN, şi

aceasta, ca întregul corp, este condensarea Luminii, rezultă că adevăratul ADN este o structură de energie pură, înainte de a fi molecula de ADN din corpul fizic. De aici putem merge mai departe, să spunem că informaţia ADN–ului se află întâi în structura subtilă a fiinţei noastre, şi de abia apoi, în componenţa biologică. Ceea ce există în ADN–ul subtil, se manifestă sau ar trebui să se manifeste în molecula ADN din organismul fizic, aşa cum spune Legea Corespondenţei: "Ceea ce este Sus este ca şi ceea ce este Jos". Aşa şi este, însă pe parcursul evoluţiei noastre ca specie inteligentă şi raţională, peste informaţia pură din ADN–ul subtil, transpus în molecula ADN, s–au suprapus alte şi alte informaţii în urma erelor prin care omenirea a trecut. Astfel, această experienţă a rasei umane, bazată pe conflicte, pe simţul divizării şi al proprietăţii, pe tot ceea ce este inferior, a generat o altă structură, inferioară celei originale şi originare, din ADN–ul subtil, şi consecinţa a fost că noua structură, plină de impurităţi, a acoperit treptat palierul informaţional ADN originar. Dintr–o asemenea perspectivă, putem interpreta căderea omului şi alungarea sa din Rai în această manieră, care este mult mai aproape de Adevăr decât aberaţiile clericale sau altele similare (*vezi informaţiile din capitolul 8 referitoare la apariţia genului în specia umană – n.a.).* Cum interpretăm ceea ce am afirmat? În felul următor – starea originară a lui Homo Sapiens era aceea în care ADN–ul său subtil, energetic, nu primea nici un fel de influenţă, iar vibraţia sa ca fiinţă era foarte înaltă. Putem compara o asemenea stare cu ceea ce Maeştrii Spirituali numesc „extaz", doar că Omul Primordial trăia acest extaz la modul conştient. Odată cu începutul vieţii în cele trei planuri dimensionale, respectiva stare de extaz conştient a primit, treptat, influenţe datorate acumulării experienţei vieţii materiale. După cum a constatat şi ştiinţa modernă – genetica, tot ceea ce trăieşte o fiinţă vie, inteligentă sau nu, se stochează în molecula de ADN. Omul Primordial, începând experienţele sale în planul vieţii terestre, a adunat informaţii peste informaţii, iar consecinţa a fost că s–a conturat tot mai mult o nouă configuraţie de ADN, la care ARN–ul - moleculele responsabile cu transportul informaţiilor în organism - şi–a adus din plin contribuţia

Starea de extaz conştient a început să se diminueze, încet dar sigur, cu fiecare mileniu scurs, cu fiecare epocă parcursă, cu fiecare Ciclu Cosmic consumat de oamenii speciei Homo Sapiens. Aşa Omul Primordial a început să uite cine este el, care era starea sa iniţială, şi din acest punct de vedere, astfel se explică aşa numita „cădere a lui Adam", considerat de textele biblice canonice drept cel dintâi om *(vezi capitolul 8 – n.a)*. Vorbind din perspectiva strict ştiinţifică, putem afirma că această cădere reprezintă procesul de acoperire a structurii originare şi originale de ADN, din partea subtilă a fiinţei umane, de către structura nou formată în periplul lui Homo Sapiens prin materia celor trei dimensiuni, datorită densităţii crescute a Pământului care trecuse într-un alt Ciclu Cosmic. Acest proces explică şi uitarea la care Maeştrii Spirituali se referă în toate prelegerile lor. Este normal ca structura originară, odată acoperită de o nouă structură ADN devenită impură prin comparaţie cu starea oamenilor din precedentele Cicluri Cosmice, să producă fenomenul uitării. Informaţia despre faptul că noi suntem divini, după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu, a fost ocultată, acoperită, ascunsă şi blocată timp de sute de mii de ani. Omul a uitat că are aceleaşi puteri pe care le are şi Dumnezeu, iar o atare mentalitate relativ amnezică se datorează faptului că, de câteva milenii încoace, omul pune accent numai pe partea de ADN care a acoperit ADN-ul originar. Şi astfel apare ca firească uitarea, ba chiar din acest motiv omul neagă sau nu crede că el poate fi o fiinţă divină, capabilă de adevărate miracole. Să ne amintim că Iisus a afirmat foarte clar: ***„Şi voi veţi face asemenea lucruri, şi încă mai mari ca acestea..."***. Spusele Sale reprezintă dovada şi recunoaşterea, în acelaşi timp, a adevăratei naturi a omului.

Totuşi, chiar dacă structura originară a ADN–ului spiritual a fost ocultată şi blocată atâta timp, informaţia de acolo nu s–a pierdut niciodată. Întreaga cantitate de informaţie din ADN–ul spiritual poate fi considerată ca fiind Conştiinţa Divină a omului. În schimb, tot ceea ce s–a acumulat în noua structură de ADN biologic, datorită tuturor experienţelor în planul fizic, poate fi numit pe drept cuvânt Conştiinţa Rasei Umane şi comparându–le, putem înţelege că acceptând–o pe cea de–a

doua, fiinţele rasei Homo Sapiens şi–au blocat propriul potenţial. Să ne amintim ce se spune în Biblie despre primii oameni – Adam şi urmaşii săi, Enoh, Matusalem, Noe şi alte personaje menţionate în textele scripturii creştine. De ce reuşeau să trăiască atât de mult? Pentru că, aflându–se la o nouă etapă evolutivă relativ de început, ca urmaşi ai oamenilor de demult (*vezi capitolul 8 – n.a.*) structura lor originară de ADN încă nu suferise alterările cauzate de acumularea experienţelor interumane în ADN–ul nou format în corpul fizic. Apoi, pe parcurs, oamenii înmulţindu–se, experienţele lor s–au multiplicat şi o cantitate din ce în ce mai mare de informaţii ale Conştiinţei Rasei Umane au configurat noua structură a ADN–ului biologic. Aşa durata lor de viaţă s–a redus, până în acest prezent al nostru, când vârsta medie este de 70 de ani. Unii oameni trăiesc şi mai puţin, iar această consecinţă este rezultatul unei vieţi trăite dezordonat, asemenea oameni murind pe la 40–50 de ani de cancer sau alte boli teribile, ce reprezintă o structură mult prea alterată chiar la nivelul structurii ADN–ului biologic. O durată redusă de viaţă indică limpede neînţelegerea experienţelor vieţii, care oricum se acumulează ca informaţie în ADN–ul biologic, şi duc la o moarte prematură, încât nici măcar această configuraţie a ADN–ului biologic nu mai are posibilitatea de a susţine viaţa în corpul persoanei respective. Şi aici mă refer şi la acele componente ADN, numite nucleotide, care au un rol extrem de important, dar a căror funcţie s–a alterat într–atât de mult încât acestea nu mai sunt capabile să treacă dincolo de bariera informaţiei de tip materialist – ADN-ul biologic, şi să acceseze informaţiile din planul subtil, pentru a aduce din Conştiinţa Divină a omului toate valorile spirituale care–i pot reface adevărata viaţă omului. Au existat cazuri în lume când persoane bolnave de diferite maladii grave, au reuşit să se vindece aducând prin credinţa lor din ADN-ul spiritual informaţia originară, ce a înlăturat informaţia de boală din ADN-ul biologic. Dacă privim dintr–o astfel de perspectivă starea de fapt a lui Homo Sapiens, putem înţelege că în realitate, omul este o fiinţă captivă, atât în propria–i mentalitate, cât şi în „închisoarea" zidită

cu ajutorul tuturor lucrurilor produse de el în exterior. Vedem foarte clar că în prezent, omul s–a obişnuit cu lucrurile inventate de el, încât lipsa acestora, fie şi temporară, practic îl paralizează. Această atitudine similară unei sclavii îşi are rădăcina în ceea ce am explicat anterior, şi anume că toate aceste condiţionări s–au înregistrat în structura sa ADN cea nouă, conectată la viaţa în cele trei dimensiuni. Ar trebui să analizăm o anumită zonă din interiorul fiinţei umane, şi aici mă refer la scoarţa cerebrală, care din punct de vedere evolutiv, reprezintă cea mai nouă parte a lui Homo Sapiens dezvoltată în ultimele zeci de mii de ani, ca o consecinţă a procesului evolutiv. După cum a descoperit şi ştiinţa modernă, în urma cercetărilor în microcosmosul uman, scoarţa cerebrală este sediul tuturor deciziilor şi activităţilor pe care omul le desfăşoară în starea de veghe. Astfel să ne amintim de nivelul Conştient al Mentalului dintr-un capitol precedent. Cele două emisfere ale creierului mare sunt despărţite, deocamdată, deoarece funcţionarea lor sincronă, dar şi separată, face parte din etapa actuală a evoluţiei umane. Şi voi explica şi de ce. Emisfera stângă este responsabilă cu funcţia logică şi raţională, în vreme ce emisfera dreaptă se ocupă cu intuiţia şi imaginaţia. Specificul emisferelor, ca funcţionalitate, se combină într–o complexă activitate cerebrală, de cercetare şi analiză a mediului înconjurător, prin intermediul cărora omul îşi dă seama de parametrii existenţei sale în cele trei dimensiuni. Foarte multe experimente au demonstrat că dacă puntea subţire, ce leagă cele două emisfere, este îndepărtată, cele două părţi ale creierului mare continuă să funcţioneze normal, la aceiaşi parametri, păstrându–şi nealterate toate caracteristicile. Dar, din punct de vedere al evoluţiei spirituale, apare o întrebare extraordinar de interesantă – avea, oare, Homo Sapiens, la începutul existenţei sale, când Omul era altfel, un singur creier mare, adică format dintr–o singură emisferă superioară? O astfel de întrebare îşi are pertinenţa şi logica ei, pentru că aici vorbim de separarea omului de Conştiinţa sa Divină. Este de presupus că atunci când se afla la început, ca fiinţă creată, omul avea Conştiinţa Divină şi privea lucrurile într–un mod unitar, în baza Principiului Unic -

Dumnezeu. Odată cu separarea de Conştiinţa Divină, prin apariţia noii structuri de ADN, care a determinat formarea Conştiinţei Rasei umane, se poate considera ca logică divizarea calotei cerebrale, care fiind una şi existând ca o singură formaţiune, sub calota craniană, a suferit divizarea, precum şi relativa separare de creierul mic, sediul spiritualităţii conştiente a omului (*vezi informaţii detaliate în capitolul 8 – n.a.*). Conştiinţa Rasei umane este bazată pe dualitate, pe procesul alternativ: da – nu, bine – rău, rece – cald, frumos – urât şi aşa mai departe, ceea ce a determinat îndepărtarea omului de la Viziunea Unicului. Mai mult decât atât, odată cu această divizare, cele două emisfere ale creierului mare au prevalat asupra funcţiei spirituale a creierului mic, acesta trecând în plan secund, raţiunea luând locul intuiţiei spirituale. Într–o altă carte pe care am alcătuit–o cu ani în urmă (*volumul "7"* – n.a.), afirmam că Homo Sapiens se află pe o cale evolutivă care nu este uşor de înţeles, pentru că separarea emisferei unice a creierului, în două emisfere, face parte dintr–un proiect de dezvoltare a fiinţei Homo Sapiens. În cartea amintită menţionam faptul că, într–un viitor relativ apropiat, ca cicluri cosmice, adică peste aproximativ 10.000 de ani, poate chiar mai devreme, omul va avea al patrulea creier. De fapt, este vorba despre un al treilea creier, dacă vom considera cele două emisfere ca formând o singură formaţiune. Cum va arăta cel de–al treilea creier? Iată o întrebare care, pe cât de interesantă, aduce un răspuns pe atât de uluitor – acest al treilea creier se va naşte din actuala punte care uneşte cele două emisfere cerebrale. Procesul va decurge în felul următor. Odată cu avansarea în evoluţie spirituală a omului, cele două emisfere se vor depărta tot mai mult una de cealaltă, în timp ce puntea care le leagă va creşte treptat, dezvoltându–se într–o complexă structură a cărei funcţie poate fi doar intuită vag, la acest moment. Împingerea în lateral a celor două emisfere va determina lărgirea osaturii capului, în toate direcţiile, omul viitorului devenind asemenea fiinţelor extraterestre menţionate în rapoarte din întreaga lume. Noua formaţiune cerebrală va imprima noi funcţii care se vor grefa peste raţiune şi intuiţie, combinând funcţia optică cu cea

spirituală a creierului mic, într–o sinteză care va face ca ochii lui Homo Sapiens să se mărească. De ce să se mărească ochii omului? Odată ce capacitatea cerebrală creşte, acest fenomen va cere o absorbţie crescută de lumină naturală şi informaţie vizuală, pentru a oferi celor trei creiere ale Conştientului şi Supraconştientului suficientă cantitate de lucru informaţional pentru viaţa din viitor. Este un proces evolutiv firesc, care va oferi omului şansa de a folosi noua formaţiune cerebrală pe nivelul Supraconştientului menţionat în alt capitol. Dacă actualmente creierul mic are legătură cu energia spirituală, iar creierul mare cu funcţiile raţională şi intuiţională, viitoarea formaţiune cerebrală va fi sediul Sinelui. Acum omul nu este conştient de Sinele său, în stare Conştientă, însă pe parcursul următoarelor milenii, pe măsură ce va cunoaşte stadiul Eliberării, Homo Sapiens va trăi Conştient de Sinele său în fiecare clipă. Dar mai întâi trebuie obţinută Eliberarea, pentru ca Sinele să se poată dezvolta în procesul său evolutiv. Se poate spune că cei care aspiră sincer către spiritual au posibilitatea de a obţine Eliberarea şi, după un număr de vieţi, între 10–20, pot accede la noua formaţiune cerebrală, care iniţial se va structura ca o formaţiune de Lumină, în urma funcţionării la parametrii maximi a Lotusului cu 1000 de petale – care sunt Unităţi Energetice. Apoi, de–a lungul ciclurilor cosmice, Creierul Supraconştient cel nou, dacă–l putem numi astfel, se va densifica treptat, devenind o structură organică ce–şi va ocupa locul în interiorul capului.

Ce anume, însă, trebuie realizat pentru a obţine Eliberarea? Prefigurarea celor trei componente cerebrale indică încă de pe acum drumul pe care Homo Sapiens îl are de străbătut. Dacă vor fi trei creiere, atunci Homo Sapiens se îndreaptă, încet, dar sigur, către starea sa de entitate ce reprezintă în cadrul Creaţiei Treimea. Eliberarea nu este totuşi uşor de realizat. În ştiinţa spirituală există informaţii care se referă la structura subtilă a fiinţei umane. În afară de chakrele poziţionate de-a lungul coloanei vertebrale, omul mai are şi alte chakre la fel de importante, situate la nivelul capului. Aceste Chakre Superioare sunt în număr de şase, la fel ca şi cele inferioare. Am spus şase deoarece aşa

cum există chakrele în realitate, cele Inferioare şi cele Superioare, sunt structurate pe câte două grupe a câte şase. Localizarea lor este următoarea:

Sahasrara, Lotusul cu 1000 de petale – în glanda pineală, în zona creştetului capului;

Narayana, Chakra Respiraţiei Substanţei – în hipotalamus;

Trikuty, Chakra Piramidală – în zona piramidală/extrapiramidală a creierului mare;

Brahmanana, Chakra Respiraţiei Puterii de Creaţie – în talamus;

Swaminana, Chakra Respiraţiei Domnului – în cortexul prefrontal, deasupra chakrei Ajna;

Mokshana, Chakra Libertăţii Spirituale – în membrana arahnoidă.

Este evident faptul că funcţionarea acestor Chakre Superioare, la marea majoritate a oamenilor, nu numai că este defectuoasă, dar nici nu este sincronă. Cele şase Chakre Superioare funcţionează la o capacitate redusă, potenţialul lor fiind folosit doar într–un procent de cel mult 20%, în unele cazuri chiar mult mai puţin. Ca urmare, înţelegem destul de uşor că aceste Chakre, nefiind optime în activitatea lor zilnică, şi nici sincrone, produc dereglări cerebrale care conduc la apariţia şi manifestarea unor boli specifice, prin influenţarea chakrelor inferioare şi a glandelor endocrine. Chakra Mokshana, localizată în membrana arahnoidă, este influenţată în activitatea ei de celelalte Chakre Superioare, mai ales de chakrele Ajna şi de Swaminana, situate în zona frunţii, prima în hipofiză, cea de–a doua în cortexul prefrontal, zone responsabile cu gândirea şi activitatea în stare de veghe. Dacă fiinţa umană trăieşte într–o etapă a stresului, care determină dereglări ale gândirii în stare de veghe, ne dăm seama că membrana arahnoidă nu numai că prezintă disfuncţii, dar nici nu poate fi vorba despre un proces care să ducă la Eliberare. Trebuie spus că una din funcţiile importante ale membranei arahnoide este aceea de a transporta fluxurile informaţionale neurochimice, generate de nivelul gândirii conştiente, către celelalte

structuri ale creierului mare şi către celelalte organe aflate în interiorul capului. Nu intrăm în amănunte academice, care ne–ar lua alte zeci de pagini, ci redăm esenţialul procesului care îl duce pe om către starea de Eliberat. Dacă această membrană arahnoidă poate să transporte fluxurile neurochimice către celelalte zone ale organismului nostru, în situaţia în care omenirea consumă alimente trecute prin foc - fierte, coapte şi prăjite, este uşor de înţeles că membrana arahnoidă va primi, ulterior procesului digestiv, acele substanţe deteriorate de tip neurochimic ce apar ca o consecinţă a digestiei, şi care intră în combinaţie cu toată gama hormonilor cerebrali. Fluxurile transportate de către membrana arahnoidă vor fi astfel încărcate cu un mare procent de toxine alimentare, care vor fi răspândite în corp. Procesul Eliberării nu se poate obţine aşa, consumând hrană distrusă prin foc, deoarece una dintre particularităţile arahnoidei este aceea de a vehicula şi alte fluxuri, cum este cel de Lumină Divină. Ori aceasta nu poate fi captată în cantităţile suficiente, pentru a fi amplificată de membrana arahnoidă, şi folosită pentru a desfăşura în organismul fiinţei umane vibraţiile de tip fotonic/luminic, care ar asigura ridicarea vibraţiilor întregii fiinţe într–atât de mult încât persoana respectivă tinde să devină transparentă. Cauza pentru care nu se captează suficientă Lumină Divină, o reprezintă substanţele nutritive trecute prin foc şi apoi asimilate prin digestie. Paradoxul Eliberării este acesta: omul devine invizibil pentru ochiul fizic al altui om. Căci în starea finală a Eliberării, omul trăieşte într–o mare de Lumină. Deci este mai mult decât necesar să ne alimentăm natural, în primul rând, şi apoi curat, fără chimicale în interiorul alimentelor consumate. Desigur că membrana arahnoidă poate suporta frecvenţe fotonice/luminice din ce în ce mai mari, şi chiar la nivelul acestei membrane, vitezele pot ajunge chiar şi la ordinul de peste 10 ori viteza luminii. Acest lucru îl reuşesc unii Maeştri Spirituali ai omenirii, care se pot deplasa instantaneu în orice loc din Univers. Dacă membrana arahnoidă poate trece printr–un asemenea proces vibraţional, atunci înseamnă că întregul creier, cu componentele sale, are posibilitatea de a–şi transmuta nivelul vibratoriu către frecvenţele fotonice/luminice.

Dar, mai sunt necesare unele explicaţii legate de procesul Eliberării, pentru că aceasta implică trezirea şi folosirea Chakrelor Superioare ale capului, în afară de membrana arahnoidă, activarea şi folosirea lor stimulând o glandă despre care ştiinţa modernă nu ştie nimic, deocamdată. Voi numi această glandă Glanda Nemuririi, pentru că are proprietatea de a secreta un hormon special, dar numai în situaţia în care omul a parcurs deja treptele esenţiale ale evoluţiei spirituale. Glanda Nemuririi poate fi trezită în raport cu deschiderea Chakrelor Superioare, iar una dintre chakrele capului, respectiv Chakra Maestru, care mai este numită şi Centrul Respiraţiei Domnului - a Principiului Unic care este Dumnezeu, are o conexiune directă cu secreţia hormonului Glandei Nemuririi. Chakra Maestru este localizată în aria corticală prefrontală, sub osul parietal. Odată activată această Chakră Superioară, omul trece într–o stare cu totul schimbată de existenţă. Conştienţa sa se măreşte uluitor de mult, cu un factor de 10 şi dacă doreşte, practic el nu mai are nevoie să respire oxigen, ci direct Prana, energia subtilă care se află la baza moleculei de oxigen şi îi întreţine starea atomică gazoasă. Fosele nazale nu mai trag oxigen decât într-un procent de 25%, deoarece alimentarea organismului cu energia Pranică se va realiza direct prin circuitul chakrelor Sahasrara – Chakra Maestru – plămâni – sânge. Trebuie spus că într–o astfel de fază evolutivă sunt activate şi două chakre mai mici situate la nivelul plămânilor. Tocmai din acest considerent energia subtilă care ajunge în plămâni trece imediat în sânge. O entitate umană ajunsă la un asemenea stadiu evolutiv nu mai are nevoie de alimentele existente în jurul său, energia Pranei asigurându–i o vitalitate ce aduce un randament de 100 %, faţă de maxim 25 % cât are omul obişnuit randamentul în condiţiile în care trăieşte în mijlocul civilizaţiei moderne supertehnologizate. Ceea ce trebuie să se petreacă în mod sincron, în faza deschiderii Chakrei Maestru, este stimularea şi activarea celorlalte chakre superioare. Energia Pranică poate circula prin corp doar cu aportul chakrelor capului, şi odată captată Respiraţia Domnului, individul are posibilitatea să extragă din această Respiraţie Puterea de Creaţie însoţită de Respiraţia Substanţei Creatoare.

Formaţiunile anatomice conectate la Respiraţia Puterii de Creaţie şi la Respiraţia Substanţei Creatoare sunt hipotalamusul şi talamusul. Primul este responsabil, atât cât a descifrat medicina modernă, cu coordonarea tuturor reacţiilor în starea de veghe, în timp ce talamusul poate fi considerat centrul dorinţelor noastre conştiente. Ei, şi acum ne apropiem de miezul Eliberării... Glanda Nemuririi devine activă doar în corelaţie cu buna funcţionare a talamsului şi hipotalamusului. Glanda Nemuririi îşi are locaşul puţin deasupra hipofizei, fiind în relaţie şi cu aceasta, într–o sferă semicavernoasă. Secreţia ei hormonală a fost numită de către cunoscătorii misterelor spirituale *„Ambrozia Zeilor"*, despre care se spunea că trăiau secole şi chiar mii de ani, unii dintre ei. Longevitatea lor se datora acestei micuţe glande – Glanda Nemuririi, căreia îi cunoşteau secretul şi o foloseau în cadrul unor ritualuri magice. Compoziţia chimică a hormonului secretat de Glanda Nemuririi are proprietatea de a produce un efect mutagen total, asupra întregului organism uman, blocând practic acea acţiune a segmentelor de gene care declanşează la omul modern fenomenul îmbătrânirii. Chimismul corpului se modifică radical, în aşa măsură încât sistemul imunitar capătă rezistenţă de 100% în faţa oricăror agenţi de natură patogenă. De asemenea, cel care îşi activează Glanda Nemuririi are posibilitatea să creeze orice doreşte, pentru că sunt atrase într–un atare proces complex hipofiza, legată de gândirea în stare conştientă, hipotalamusul – cu Chakra Respiraţiei Substanţei Creatoare, şi talamusul – cu Chakra Respiraţiei Puterii de Creaţie. În această etapă de evoluţie spirituală, un individ beneficiază de toată puterea din cer şi de pe pământ, precum afirmă şi Biblia. Şi asta pentru că omul respectiv deja lucrează „mână în mână" cu Dumnezeu, şi aşa cum mai afirmă şi Iisus în Biblie, *„... tot ce are Tatăl, şi Fiul are de îndată, ..., tot ce împlineşte Tatăl, şi Fiul împlineşte de îndată..."*. Nu mai există separaţie între om şi Dumnezeu, ei sunt una.

Nemurirea sau Viaţa Veşnică, aşa cum a fost numită de Iisus, reprezintă în realitate trecerea de la stadiul unui corp fizic cu o anumită densitate, la o stare a aceluiaşi corp fizic cu mult mai puţin densă,

datorită creşterii vibraţiilor luminice, începând chiar de la nivelul celular, unde aşa cum spuneam ceva mai înainte, ştiinţa modernă a descoperit o radiaţie luminică relativ slabă. Un astfel de proces se desfăşoară până în momentul în care entitatea umană ajunge să aibă acel corp de glorie sau de slavă, cum este descris în Biblie, adică un corp fizic transmutat pe nivele de vibraţie fotonică, cu ajutorul voinţei şi practicii spirituale. Vom înţelege astfel un lucru extraordinar. Aşa cum noi percepem lumina zilei cu ochii fizici, dar în realitate noi nu putem vedea lumina - ca substanţă, mă refer, tot aşa un om obişnuit nu va mai putea să vadă cu ochii săi un alt om care, urmând procesul evoluţiei spirituale, şi–a ridicat corpul până la viteza de vibraţie a luminii, devenind practic invizibil pentru oamenii normali. Totuşi, chiar invizibil fiind, un asemenea om continuă să existe, el este viu, gândeşte şi se mişcă în Câmpul Universal de Energie. Se spune atunci, despre această categorie de oameni, că sunt Eliberaţi, Desăvârşiţi. Iisus, atunci când le–a apărut apostolilor îmbrăcat în „corpul de slavă", nu a făcut altceva decât să–şi ridice vibraţiile corpului până la pragul vitezei fotonice, dirijând cu o precizie demnă de un Mare Maestru Spiritual strălucirea pe care a arătat–o apostolilor. La fel, după înviere - fază imediat următoare trezirii Glandei Nemuririi - Iisus s–a înăţat la cer, în faţa apostolilor, promiţând să se întoarcă. Mulţi au interpretat greşit, şi unii o mai fac şi astăzi, încă, această înălţare la cer. Ei cred că efectiv Iisus s–a deplasat ascensional în atmosfera terestră, până când nu a mai putut fi văzut. Nici vorbă de aşa ceva! Adevărul este că Iisus şi–a ridicat într–atât de mult vibraţiile încât, ajuns la pragul vitezei fotonice, a devenit invizibil pentru ochii apostolilor. Aşa cum am explicat Împărăţia Cerurilor este chiar aura cu corpurile subtile, Lumea Interioară a omului, şi dacă Iisus s-a urcat la Ceruri, el de fapt îşi ridicase vibraţiile corpurilor sale subtile. Iar întoarcerea la care Iisus s–a referit, putea fi una imediată, adică la doar câteva minute de la momentul în care a devenit invizibil. La asemenea viteze, Iisus putea călători foarte repede oriunde dorea pe planetă, şi întoarcerea sa o putea planifica doar după maxim câteva minute, ori câteva ore, zile sau săptămâni. Asta pentru a le

demonstra apostolilor una dintre puterile pe care omul le poate primi de la Dumnezeu, dacă vrea să fie una cu Tatăl. Doar se spune foarte clar în Biblie: „***Căutați mai întâi Împărăția Cerurilor, și toate câte le veți cere vi se vor da împreună cu ea***". Procesul devenirii invizibile este cât se poate de adevărat, mai ales că în ultimele decenii, cercetările efectuate în domeniul de graniță al opticii au pus în evidență proprietatea corpurilor solide de a deveni total transparente, în cazul în care sunt supuse unor câmpuri de particule accelerate la viteze foarte mari, de ordinul zecilor de mii de kilometri pe secundă sau care prezintă anumite particularități de deviere sau absorbție a undelor optice. Dacă religia și biserica încă resping asemenea adevăruri spirituale, iată că știința vine să le confirme din plin.

Este vremea să ne trezim din marasmul otrăvitor în care dogmele religioase multiseculare ne-au aruncat, în încercarea de a ascunde Adevărul pe care preoții înșiși l-au uitat. Căci nimeni nu are voie să ne ia dreptul la Cunoaștere. Biblia pe care actualii farisei o propovăduiesc, pretind ei, în numele Domnului Dumnezeu, spune limpede: „***Cercetați toate lucrurile și păstrați doar ce este adevărat și bun***". În sensul acestei fraze, trebuie să vedem clar și conștient ceea ce există peste tot în jurul nostru, în această lume a umbrelor înșelătoare, care privesc din cotloanele întunecoase ale lăcașurilor lor coborârea implacabilă a Luminii pe Terra. De la cel mai mic slujbaș al clerului, până la marii capi ai religiilor, cu toții au simțit și au văzut coborârea tot mai aproape a Luminii Cerului. N-ați văzut că vizitele Papei în lume se înmulțiseră? (*la momentul la care am revizuit cartea deja de 5 ani este Papă Benedict al XVI-lea, referirea fiind făcută la Papa Ioan Paul al II-lea – n.a.*) N-ați văzut că în România se vrea construirea unei așa zise „Catedrale a mântuirii neamului"? Cine să ne mântuiască? Catedrala sau noi înșine? N-ați văzut că islamul deja este în fierbere, încercând să atace celelalte religii? Asta pentru că sunt zeloși ai extremismului islamic ce urmăresc inducerea în eroare a maselor de credincioși. Aceasta pe de o parte, căci pe de cealaltă parte, în Statele Unite în anii trecuți, înainte de a fi ales Obama președinte, s-a încercat inocularea în opinia publică a

presupusei ameninţări a terorismului, de altfel o idee inventată de naziştii clanului Bush. Crepusculul unei ere întunecate şi sângeroase prin care cu toţii am trecut îşi strigă ultimul urlet, deoarece se apropie tot mai mult zorii erei luminoase, care–i va mătura pe toţi cei care au îndrăznit, în numele lui Dumnezeu, oriunde pe planetă, să distrugă Viaţa pe care doar Dumnezeu o poate crea. Toţi aceştia, prieteni care m–aţi citit până acum, **adevărat vă spun vouă, că şi–au luat deja plata lor.** Rana acestei lumi adusă în prag de agonie va fi vindecată de Marea Lumină a lui Dumnezeu, iar întunecaţii vor arde în focul propriului iad mental, ticluit cu atâta vicleşug. Karma nu–i va ierta, pentru că este Legea lui Dumnezeu şi faptele lor îi vor strivi în cele din urmă. Lumea va fi curăţată şi regenerată, iar semnul Eliberării sale de sub uneltirile întunecaţilor va fi anunţat de ivirea pe cerul bătrânei, dar încă nespus de frumoasă, Terra – Geea, al celui de al doilea soare. Bucuraţi–vă, că mai este puţină vreme până atunci, şi cei care citiţi acum acest final de capitol, veţi apuca acea zi când cel de–al doilea soare va apare. Dar până atunci mergeţi către uşa cea strâmtă despre care Iisus vorbea, la care mulţi se înghesuie ca să intre. Este uşa Eliberării şi dincolo de ea aşteaptă Viaţa Veşnică.

ELIBERAŢI-VĂ CU ŞI PRIN IUBIRE!...
CĂCI IUBIREA ESTE SINGURA CALE ŞI SINGURA RELIGIE ADEVĂRATĂ... PE PĂMÂNT... ÎN CERURI...
ŞI PRETUTINDENI ÎN UNIVERS...

CAPITOLUL VIII
Omul şi Învăţătura Primordială

În anul 2000 acest volum de informaţii spirituale a fost tipărit în prima sa formă, aşa cum a fost alcătuit pe baza unei scheme care, prin prezentarea ei, să fie înţeleasă într-un mod simplu de către orice cititor care a parcurs atunci capitolele acestei cărţi. În urmă cu câţiva ani acest ghid de evoluţie spirituală pe care îl ţineţi în mână, prezenta ceea ce aţi citit până acum în capitolele anterioare la modul concret, pornind de la prima Idee simplă a Creatorului, din care s-au născut primele fenomene manifestate în acest Univers. Între timp, de-a lungul ultimilor ani, foarte multe lucruri s-au petrecut, atât în plan terestru, cât şi subtil spiritual, determinând o evoluţie a parametrilor individuali şi colectivi ai omenirii în conformitate cu deplasarea Terrei prin spaţiul cosmic. Este evident faptul că la ora actuală, când anumiţi factori tereştri şi cosmici s-au schimbat, energiile deversate spre Pământ din înaltele planuri spirituale au determinat sute de milioane de oameni din întreaga lume către o mutaţie de conştiinţă. Această vastă şi profundă transformare este rodul eforturilor Marilor Spirite ale Luminii din Ierarhia Cosmică Divină care slujeşte Planul Creatorului Universului, şi efectele sale se constituie într-o nouă viziune a oamenilor asupra vieţii, ca fenomen Divin, şi a spiritualităţii care acum, la început de mileniu 3, se răspândeşte totuşi cu rapiditate, de la an la an, în societatea planetară, în ciuda eforturilor Ierarhiei Negre de a împiedica trezirea spirituală a omenirii.

Din acest punct de vedere, putem considera că valul unei asemenea treziri spirituale are la bază asimilarea treptată a unor străvechi informaţii din Ştiinţa Iniţiatică, aduse acum oamenilor într-o formulă nouă de prezentare, adaptată deci cerinţelor omului modern. Este necesar ca o astfel de străveche Învăţătură să fie înţeleasă cu capacitatea

intelectuală de acum, când cetățeanul planetar care navighează pe Internet și cercetează spațiul cosmic cu ajutorul tehnologiei moderne, este capabil de a descifra tainele ancestrale care au stat vreme de sute de mii de ani îngropate în locuri neumblate de picior de om. Mai trebuie spus că cei din vechime, care au fost învățați de către urmașii Ancestralilor, nu aveau atât de dezvoltat creierul rațional, ci mai degrabă cel intuitiv, și tocmai de aceea înțelegeau mult mai ușor noțiunile unei asemenea Învățături, și puteau lucra mult mai ușor cu energiile spirituale decât o face omul zilelor noastre, obișnuit cu procese cognitive elaborate și procesate conform capacității sale intelectuale. Acum creierul mare este mult mai dezvoltat decât în urmă cu sute de mii de ani, intuiția fiind astfel surclasată de partea rațională și logică din noi. În acest mod este simplu de înțeles că rațiunea noastră cu care lucrăm acum este supusă dualității, capacitatea intuiției de a lucra cu Unimea fiind redusă și umbrită de însești procesele de analiză pe care zi de zi le manifestăm în raport cu lucrurile care există în jurul nostru. Totuși, așa cum spuneam ceva mai înainte, din Planurile Înalte spirituale s-a decis că a sosit timpul readucerii acestei Învățături care precede omenirea, dar și alte civilizații stelare, cu mii de milioane de ani. Această învățătură este atât de veche încât a stat la baza oricărei civilizații care a apărut la un moment dat în univers, care a crescut și evoluat conform propriilor parametrii planetari și cosmici, dar și spirituali și divini, raportați la o Învățătură de acest fel. Acum, în vremurile noastre, omul modern este capabil să îmbine logica și rațiunea, într-un mod armonios și echilibrat, cu intuiția și contemplația, pentru a-și întregi ființa scindată atâtea milenii de factorul dualității.

De ce a fost necesară dualitatea în toate aceste ere ale prezentului Ciclu Cosmic de 26.000 de ani? Răspunsul se găsește în chiar modul în care specia Homo Sapiens a evoluat atât din punct de vedere spiritual, cât și din punct de vedere organic. Dacă ne raportăm la partea spirituală, este necesar să spunem că ea a fost direct influențată de dezvoltarea organică a omului ca specie inteligentă pe Pământ. Faptul că înainte cu multe milioane de ani creierul mare al primilor oameni era alcătuit doar

dintr-o emisferă cerebrală constituia un indiciu al viziunii lor unitare asupra vieţii şi spiritualităţii. Ei trăiau în directă comuniune cu Creatorul şi viaţa lor era fericită, deoarece puteau avea tot ce-şi doreau prin capacitatea manifestată de materializare. Ei nu-şi puneau întrebări, aşa cum facem noi azi, când iscodim cu mintea noastră tainele vieţii, şi din acest motiv nu aveau dubii asupra lucrurilor în care credeau nestrămutat. Acei oameni de la începuturile primei omeniri trăiau într-o deplină comuniune cu Energia Divină care creează Totul, aceasta fiind însăşi Creatorul aflat permanent în acţiune. Erau conştienţi că Energia de care vorbesc circula în fiecare clipă prin fiinţa lor şi de aceea prin capacitatea lor de voinţă o dirijau foarte uşor. Acest lucru era posibil deoarece aveau o viziune unitară în privinţa tuturor lucrurilor şi fenomenelor existente în Univers şi implicit pe Pământ. Atitudinea lor de a trăi şi de a fi una cu Creatorul, precum spunea Iisus: "Eu şi Tatăl Una sîntem", determina respectiva viziune de tip unitar. Din această perspectivă pentru ei nu existau noţiunile de bine şi de rău, de aceea viaţa lor nu cuprindea dileme şi provocări aşa cum le avem noi astăzi. Trebuie să recunoaştem că, oricât de avansaţi tehnologic, industrial şi cultural ne-am considera noi, sîntem departe de nivelul spiritual pe care acei primi oameni îl aveau în vremurile respective, când pe planeta noastră şi regnurile vegetal şi animal aveau alte dimensiuni, respectiv animalele şi plantele erau mult mai mari decât în actualul Mare Ciclu Cosmic de 260.000 de ani, din care face parte acest ultim Ciclu Cosmic de 26.000 de ani.

Privind în acest fel existenţa acelor oameni de la începuturile primei omeniri, înţelegem faptul că vechile scripturi descriu un adevăr fundamental bazat pe respectiva realitate. Şi anume că acei oameni de atunci într-adevăr erau precum scripturile menţionate spun despre ei că erau, adică trăiau în acea stare de paradis sau în starea de rai, cum se spune la începutul Bibliei. Chiar dacă Geneza biblică este foarte sumară, am spune chiar săracă în a oferi amănuntele legate de modul în care trăiau acei oameni, şi fără a aduce informaţii suplimentare referitoare la acel tip de existenţă, totuşi conţine sâmburele de adevăr care s-a perpetuat peste sute de mii de ani, dus mai departe sub această formă

sintetizată, dar oarecum sărăcită de conţinut, de către oameni ai epocilor îndepărtate care, sub îndrumarea şi cu ajutorul Fiinţelor Ierarhiei Luminii au transmis din generaţie în generaţie o asemenea informaţie fundamentală pentru înţelegerea adevăratei origini a omenirii. Prezentarea acestui aspect sub forma mitului biblic al lui Adam şi al Evei, care prin înseşi numele lor reprezentau nu doar doi indivizi umani, ci chiar cele două genuri ale speciei umane, precum şi povestea – de altfel săracă în amănunte – a căderii lor din starea de rai, confirmă într-un mod cât se poate de logic realitatea acelor oameni care aveau o viziune unitară asupra vieţii şi lucrurilor. Aici aş vrea să fac o paranteză explicativă, luând în consideraţie chiar lipsa amănuntelor în privinţa textului biblic care descrie în prea puţine cuvinte sau în prea puţine argumente acea cădere a lui Adam şi a Evei. De ce nu există acele elemente care să ajute la înţelegerea căderii celor doi din starea de rai? De ce Geneza biblică este atât de săracă în descrierea acelei întâmplări considerate nefericite pentru întreaga civilizaţie umană de mai târziu? Logica ne determină să căutăm cel mai plauzibil şi obiectiv răspuns. Anume că această aşa zisă cădere din rai s-a petrecut într-o epocă atât de îndepărtată în timp, încât amănuntele ei s-au pierdut de la o generaţie la alta, treptat dar sigur, istorisirea ei trecând de la un Ciclu Cosmic de 26.000 de ani la alt Ciclu Cosmic de 26.000 de ani, şi de la Eră Cosmică de 2000 de ani la alta, cu tot mai puţine elemente care o descriau aşa cum a fost ea relatată la început. În acest fel, pierzându-se câte puţin din informaţia iniţială, într-un târziu când a ajuns să fie relatată şi scrisă în Geneză, de către cine ştie ce oameni deja trăitori în dualitate, a fost transpusă aşa cum o ştim şi noi. Dacă am lua în considerare ceea ce se spune despre Adam şi Eva, precum relatează Bilbia atât de sărac, nu am putea înţelege absolut deloc cum de amândoi – oameni perfecţi fiind, creaţi de către Creator, au putut să decadă din starea aceea de rai, chipurile ispitiţi fiind de către o creatură nepământeană care nu avea altceva de făcut decât să se joace prin acea grădină a raiului. Pentru că perfecţi fiind, şi Adam şi Eva, acea creatură nu ar fi reuşit să-i ispitească. Şi asta pentru că ne bazăm pe două raţionamente pe cât de simple, pe

atât de eficiente. Primul se referă la faptul că fericiți fiind, având viziunea unitară asupra vieții și fiind una cu Creatorul, Adamii și Evele cunoșteau prin însăși starea lor spirituală despre orice lucru, nefiind vorba despre vreo chestiune pe care să nu o cunoască. Fiind una cu Creatorul, cu Tatăl, așa cum afirma și Iisus, cunoști totul și trăiești cea mai bună stare posibilă. Fiind una cu Creatorul, viața lor era considerată nelimitată, căci își trăgeau concepția aceasta și energia necesară acestui lucru chiar din Sursa care era în interiorul lor și care e Creatorul. Deci nu aveau cum să cunoască că ar fi murit, așa cum e scris eronat în Biblie, deoarece ei știau că erau nemuritori. Din acest punct de vedere, prezentarea diavolului care s-a strecurat în grădina raiului doar pentru a-i ispiti pe Adam și Eva este o chestiune deformată și răstălmăcită de către urmașii de peste sute de mii de ani, care numai cunoșteau adevărul.

Cel de-al doilea raționament se bazează pe faptul că primii oameni, Adamii și Evele, respectiv bărbații care aveau spirit Yang, și femeile care aveau spirit Yin, aveau o singură emisferă cerebrală, așa cum am explicat mai înainte în alt capitol. Pentru a simplifica puțin lucrurile ca să înțelegeți, voi folosi termenii de Adami pentru spiritele androgine întrupate ca parte Yang - masculin, și Eve pentru acele spirite androgine întrupate ca parte Yin - feminin. Oamenii de atunci erau Adami – adică spirite Yang, iar Evele erau spiritele Yin. Adamii aveau în responsabilitate organizarea comunității, iar Evele dețineau rolul de creativitate prin care organizarea era aplicată. Din acest punct de vedere, pentru că atât Adamii – bărbații, cât și Evele – femeile, aveau o alcătuire singulară în ei înșiși – și nu ca acum din două jumătăți, una luminoasă și una întunecoasă, putem considera că ambele genuri, dacă le putem numi așa, erau androgini spirituali. Altfel spus oamenii de atunci nu aveau în ei o jumătate luminoasă și o jumătate întunecoasă, ci doar un Întreg alcătuit doar din Lumina primită direct de la Creator. Un astfel de aspect al realității acelor epoci implică o întrebare firească, pe care noi ca oameni moderni ne-o putem pune: dacă ei erau androgini spirituali, specia cum se perpetua? Este normal și simplu în același timp să înțelegem că fiind într-o stare permanentă de comuniune cu Creatorul,

cu Tatăl cum se spune, capacitatea de reproducere era total diferită de cea a noastră din prezent. Având acele capacităţi minunate, fiecare Adam şi fiecare Evă care consimţeau să formeze o pereche, având Întregul în ei înşişi, aveau capacitatea de a pune în comun propria energie spirituală pentru a permite multiplicarea fie a unui Adam, fie a unei Eve. Adică punând energiile lor spirituale în comun, aşa cum un bărbat şi o femeie astăzi îşi unesc sentimentele într-o stare comună, decideau ce spirit să fie multiplicat din ei doi. În funcţie de decizia lor comună, era multiplicată energia spirituală fie a unui Adam, fie a unei Eve, adică o energie Yang sau o energie Yin. Ei alegeau bine ce urmaş să fie, dacă era un Adam îi ofereau energia Yang, iar dacă era o Evă, îi ofereau energia Yin. Mă refer la cele două genuri, dacă putem să spunem aşa acelor androgini spirituali, ca la două categorii de fiinţe umane distincte, care în mod cert aveau fiecare numele său. Dar pentru ca să înţelegeţi mai simplu am folosit numele generice de Adami şi Eve. Reîntorcându-ne la argumentul celui de-al doilea raţionament, continuăm prin a spune că atât Adamii, cât şi Evele, fiind Întregi în ei înşişi, aveau tot ce le trebuia şi cunoşteau tot ceea ce trebuia, iar eventuala ispitire nu avea cum să-şi atingă scopul, deoarece respectivul ispititor – diavolul cel şmecher nu ar fi avut cum să le prezinte nici un neadevăr – căci Întregi fiind şi una cu Creatorul cunoşteau Adevărul, nici nu putea să le prezinte ceva mai bun decât ce cunoşteau ei, şi nici nu ar fi avut cum să poată să-i mintă sau să-i înşele, deoarece cunoscând adevărul despre ei înşişi, Adamii şi Evele, nu ar fi crezut nicio vorbă din cele spuse de ispititor despre ei. Aşadar toată chestiunea cu prezentarea biblică a căderii din rai, aşa cum este redată în varianta ei religioasă, este o deformare rezultată peste timp, prin pierderea informaţiei originale şi prin neînţelegerea de către urmaşii Adamilor şi Evelor, de-a lungul epocilor cosmice, a ceea ce s-a întâmplat cu adevărat în această privinţă.

Este necesar să spun că datorită faptului că acei Adami şi acele Eve aveau o singură emisferă cerebrală, desigur având şi un creier mic cum avem noi astăzi, capacitatea lor cerebrală era compusă din două compartimente: raţionamentul – ce ţinea de emisfera cerebrală, şi

intuiția ce ținea de creierul mic, mult mai dezvoltat în acele vremuri decât îl avem noi acum. Datorită acestei realități, toate deciziile lor raționale erau pozitive, existând o singură emisferă cerebrală care folosea viziunea și concepția mentală a Unimii, astfel încât o asemenea activitate rațională avea o legătură directă cu intuiția, întregul proces de organizare și creativitate fiind lipsit de orice perturbare. Acest lucru al existenței unei asemenea omeniri de început este confirmat de declarații din ultimii ani ale unor persoane înzestrate spiritual, care au primit informații de la entități extraterestre benefice, ce au transmis că înaintea actualei omeniri care își are începuturile sale în vremea Lemuriei, și mai în vechime a înaintașilor Pelasgilor, au existat alte câteva omeniri ce dețineau un nivel de evoluție mult mai înalt decât al nostru. Deci pe Pământ au mai existat omeniri în urmă cu milioane și milioane de ani, unele chiar fiind trăitoare contemporane cu dinozaurii. Ei bine, în acest capitol despre astfel de omeniri vorbim, și putem spune că într-adevăr, multe din scripturile care încă există în unele temple din lumea prezentă, conțin referiri, deși sumare, despre acele omeniri trăitoare în vremuri atât de îndepărtate.

Este necesar să vin acum cu un element foarte important legat nu numai de evoluția acelei omeniri de atunci, ci și a însăși planetei noastre. În acele vremuri atât de îndepărtate Pământul ca structură se afla pe un alt nivel de vibrație decât cel actual, starea sa naturală fiind mult mai puțin densă decât o știm că este în prezent. Din acest punct de vedere, gravitația era mai scăzută ca intensitate, ceea ce și explică mărimea impresionantă a animalelor ce-și duceau existența în timpurile despre care acum doar istoria se mai ocupă. O astfel de explicație logică se încadrează în modelul de evoluție prin care regnurile terestre au trecut fiecare la rândul său. Dacă luăm în considerație gravitația scăzută de atunci, este firesc faptul că Adamii și Evele erau mult mai înalți, gravitația neapăsând atât de intens asupra lor cum se întâmplă astăzi asupra noastră. De aici derivă o explicație la fel de logică, și anume că acele corpuri ale lor erau mai puțin dense, fiind mai rafinate și energiile le traversau mult mai ușor. Această stare a Adamilor și Evelor o putem

plasa sub ideea de vibraţie energetică numită Rai, adică un nivel înalt de percepţie în raport cu Cosmosul şi o stare de conştiinţă similară, ce le permitea conectarea fără probleme oricând la Conştiinţa Divină. Pornind de la un asemenea considerent, pentru a explica aşa zisa cădere din starea de Rai, şi pe bună dreptate, putem considera zonele în care locuiau Adamii şi Evele în acele vremuri, datorită gravitaţiei mai slabe ce favoriza plante cu dimensiuni foarte mari, drept acea Grădină a Edenului.

Dar să vedem ce s-a întâmplat oare de s-a ajuns la acea "cădere" din starea de Rai? Ce anume s-a petrecut, astfel încât peste atâtea şi atâtea sute de milenii s-a ajuns să se interpreteze un fenomen evolutiv drept ceva cu consecinţe negative asupra întregii rase umane? Putem considera oare că textele religioase creştine, care fac referire la căderea lui Adam şi a Evei, ar fi lipsite de realismul concret? Dacă o să urmăriţi explicaţiile ce urmează, s-ar putea ca tot ce ştiaţi până acum, despre originea adamică a omenirii, să se destrame datorită unui adevăr fundamental care se numeşte pur şi simplu Evoluţie. Iar acest termen, după cum veţi putea observa, la ora actuală este încă incomplet înţeles de către marea majoritate a oamenilor. Acest termen implică, prin exprimarea sa, înţelesul de proces care se desfăşoară într-un anumit sens, cu o anumită schemă predeterminată. Evoluţia este un fenomen care, logic vorbind, începe dintr-un punct în care structura unei fiinţe inteligente şi raţionale aşa cum este omul, se constituie într-un Întreg ce conţine totul în el însuşi, într-o formă de manifestare simplă. Acest Întreg aşa cum se prezintă la începuturile sale, trebuie să experimenteze contactul şi impactul cu mediul înconjurător pentru a acumula cunoaştere în raport cu Legile Divine ce guvernează mişcarea planetei – cum este Pământul, şi interacţiunile dintre om şi natură, conform cu Legile Creatorului care acţionează asupra tuturor lucrurilor. Dintr-o asemenea perspectivă se poate spune clar că Adamii şi Evele, deşi erau androgini spirituali şi fizici, având o singură emisferă cerebrală, cunoşteau totul, aşa cum am spus, însă doar din punct de vedere al sensului creativ. Ei nu ajunseseră să cunoască acele părţi umbroase din propriile spirite,

părți care existau în stare inactivă, adormită, dacă putem spune astfel. Căci Întregi fiind primeau doar Lumină, și ei încă nu aveau două jumătăți ale ființei, care să fie active așa cum s-a întâmplat mult mai târziu cu specia umană. După multe epoci în care au experimentat doar partea creativă și luminoasă a Vieții, au cunoscut tot ce se putea cunoaște în acest sens, și conform cu Legile Universale, se apropia vremea când trebuia experimentată cealaltă parte. Vorbim aici despre acel concept universal valabil al lui Tao – Yin și Yang. Atâta vreme cât Adamii și Evele – rasa Evadamică, trăieseră pe partea Yang sau albă a Vieții, mai simplu spus, punctul negru fusese pus în adormire, în stare latentă. Într-o altă ordine de idei putem considera că Ciclul Yang, partea albă a Vieții, parcurs de rasa Evadamică avea ca reper Sinele propriu – punctul negru al părții Yang. Epoca în care au experimentat tot ce se putea în partea albă a existenței se apropia de final, de aceea în momentul în care s-a făcut trecerea către următorul ciclu de tip Yin – negru cu punct alb, s-a produs așa zisa cădere din starea de Rai. Fiind o omenire în starea sa nealterată, în prima sa fază de evoluție prin sute de milenii, rasa Evadamică se îndrepta către impactul cu un tip de energie și de viață pe care nu le experimentaseră până atunci. Astfel, treptat toți parametrii spirituali și organici ai Adamilor și Evelor au început să se modifice. Și veți vedea în cele ce urmează de ce. Ca să facem o trimitere la străvechile legende despre Adam și prima sa soție, așa cum au încercat incorect să tălmăcească clericii mileniilor anterioare creștinismului, ne putem referi la Lilith, considerată prima soție a lui Adam. De fapt tot tâlcul constă în partea albă cu punct negru a lui Tao, Yang cu punct Yin, adică exact acea epocă albă a Vieții rasei Evadamice. Se spune despre Lilith că era negativă față de Adam, și că Dumnezeu ar fi alungat-o de lângă Adam pentru că era neascultătoare și nesupusă. În realitate avem de-a face exact cu ceea ce am explicat mai înainte despre Adami și Eve, că inițial trăieseră într-o epocă în care se manifesta Yang cu punctul Yin, Yang fiind Adam și punctul negru fiind prima Evă – adică Lilith, într-o interpretare mai largă a realității pe care Adamii și Evele au trăit-o în acele Cicluri Cosmice. În momentul în care a venit

etapa - epoca părţii Yin neagră cu punct alb Yang, raportul s-a schimbat, partea Yin fiind Adam "cel căzut în păcat" şi punctul alb Yang fiind Eva. Din acest motiv i s-a acordat Evei biblice - femeii importanţa respectivă din punct de vedere religios şi fundamental. Era vorba doar despre interpretarea alegorică sau metaforică a trecerii la următorul ciclu, Adam fiind considerat principalul vinovat pentru că s-a lăsat chipurile ispitit, deşi în Biblie se spune clar că Dumnezeu i-a dat lui Adam o altă soţie – Eva – ascultătoare, ori dacă era ascultătoare, de ce l-a ispitit pe Adam şi nu a ascultat de Dumnezeu? Vedem foarte clar că la acest punct clericii vremurilor de atunci nu au înţeles nimic şi au dus omenirea în confuzie. Dar cu ce avem de-a face dacă nu cu trecerea într-un alt ciclu de evoluţie, în acele vremuri în urmă cu milioane de ani, etapă în care Adamii şi Evele ca androgini erau nevoiţi să facă faţă unei alte vibraţii care le impunea o nouă cunoaştere. Şi astfel a avut loc ceea ce numim ispitirea lui Adam şi a Evei, adică Adam a muşcat din "mărul cunoaşterii" care seamănă foarte mult cu modelul Yin – Yang al lui Tao – Dumnezeu. Adică muşcând din cunoaşterea necesară noii etape evolutive, Adamii şi Evele şi-au provocat singuri modificările spirituale şi organice. La nivel spiritual s-a realizat o transformare a energiilor Adamilor şi Evelor în polarităţi contrare fiecărei categorii a lor, acestea fiind chemate de vibraţia următoarei epoci Yin, iar din punct de vedere organic, începuse scindarea emisferei cerebrale care era axată doar pe pozitiv şi sens creator. Însăşi vibraţia noii etape Yin impunea o adaptare la aceşti parametri de transformare, rasa Evadamică fiind nevoită să treacă într-o stare de existenţă nouă, mai densă decât cea anterioară, odată cu intrarea Pământului într-o altă stare mai densă din punct de vedere gravitaţional. Ca urmare a acestui fenomen cosmic, gravitaţia crescând, Adamii şi Evele treptat au început să scadă în înălţime, iar forţa gravitaţională fiind mai mare, a determinat o modificare a duratei de viaţă, conform cu impactul unei asemenea forţe cu structura ADN-ului Adamilor şi Evelor. Este de înţeles că dacă gravitaţia unei planete este mai mică, viteza sa de rotaţie este mai lentă, în acest fel explicându-se durata mare de viaţă a Adamilor şi Evelor, aşa cum stă scris foarte

sumar în Biblie. Când viteza de rotaţie creşte, gravitaţia se măreşte şi determină o durată a zilei mai mică, rezultatul fiind o durată de viaţă mai scăzută.

Trecând în noul ciclu rasa Evadamică a suferit modificări, precum spuneam, iar la interior partea spirituală a cunoscut o transformare, partea interioară a Adamilor şi Evelor, aşa cum erau ele înainte, Yang şi Yin, trecând într-o stare de letargie fiind acoperite de noile lor polarităţi. Astfel s-a produs următorul fenomen: apariţia a câte o jumătate de fiinţă la Adami şi Eve datorită instalării noii polarităţi determinate de epoca Yin. La Adami a intrat în uitare partea lor Yang de la început, iar la Eve partea lor de tip Yin de la început. Peste partea Yang a Adamilor s-a suprapus prin adaptare o parte Yin, iar la Eve peste partea lor Yin s-a suprapus o parte Yang, deoarece noua epocă a produs transformări în ei prin raportare de polaritate ca fiinţe. Din acest punct de vedere, putem considera că a fost momentul în evoluţia rasei umane Evadamice când s-a produs atât uitarea a cine erau ei cu adevărat, cât şi separarea pe cele două genuri. Noua etapă Yin produsese modificări anatomice determinate de începerea scindării unicei emisfere cerebrale, prin schimbarea secreţiilor hormonale ce au determinat apariţia, treptat de-a lungul a câteva mii de ani, a organelor de reproducere aşa cum le ştim astăzi. Desigur iniţial se prezentau ca nişte părţi prea mici pentru a fi considerate capabile să funcţioneze aşa cum funcţionează în actualul ciclu de evoluţie al omului, însă schimbarea începuse. Pentru că la Adami căzuse în uitare partea Yang, acţionând preponderent cea Yin, Sinele şi creierul au modelat forma bărbatului aşa cum o ştim, iar în privinţa Evelor, acţiunea părţii Yin a epocii şi căderea în uitare a celei vechi Yin din ele însele, a determinat prin acţiunea Sinelui o modificare diferită, de aceea femeia seamănă cu bărbatul dar în schimb, la nivelul organelor de reproducere nu prezintă nimic în exterior, fiind însă înlocuită această chestiune cu ceea ce s-a petrecut la nivelul zonei toracale, femeia prezentând o dezvoltare mai amplă a zonei pieptului decât o are bărbatul. Aşa se explică mult învinuita "cădere din Rai" pe care religia, în ignoranţa ei, a transformat-o într-un circ în zilele noastre,

pentru a-i ţine pe oameni într-o stare de frică şi vinovăţie. Vă întreb, pe voi ce citiţi acest capitol, cu cei aţi fi vinovaţi pentru aşa zisa greşeală a lui Adam şi Eva din Biblie? Că doar nu sânteţi niciunul din voi cei care a fost atunci Adam şi Eva, pentru a vă considera vinovaţi. Şi atunci cine vrea să menţină confuzia şi frica printre voi? Nu vi se pare mult mai apropiată de adevăr explicaţia oferită în acest capitol? Eu am prezentat toată această aşa zisă cădere din Rai din punct de vedere ştiinţific, iniţiatic şi evolutiv, ca fenomene ale vieţii desfăşurate în mod firesc, detronând astfel bazaconiile dogmei religioase care nu fac altceva decât să prostească mintea umană, acoperind-o de necunoaştere şi vinovăţie inutile.

Este un lucru evident faptul că numai dintr-o perspectivă a evoluţiei comentată ştiinţific, printr-un proces logic şi raţional, poate fi înţeleasă şi explicată mult trâmbiţata "cădere din Rai" a lui Adam şi a Evei, ca un fals moment de început al actualei omeniri vinovată doar pentru că există, ca urmaşă a altor omeniri existente înaintea ei. Un alt aspect la fel de evident îl constituie trecerea adevăratei informaţii, prin sute de milenii de atunci încoace, către noi, prin intermediul a nenumărate generaţii de oameni, de la omenirea de atunci, prin următoarele, astfel informaţia originală, aşa cum a fost ea, ajungând în mod trunchiat şi incomplet până la acei oameni care au adunat informaţia din pergamente, şi au pus-o apoi în ceea ce mai târziu s-a numit Vechiul Testament. O întrebare firească şi pertinentă ar fi aceasta: de ce s-a numit Vechiul Testament? Şi mai ales cine l-a lăsat şi cui? Şi pentru ce? Putea să se numească cu totul altfel! De ce tocmai Vechiul Testament? Este ca şi când ne-am referi la o civilizaţie care ne-a lăsat nouă, actualei omeniri, o moştenire a cărei vechime nu este cunoscută, ori că noi civilizaţia de acum, începută cu Adamul şi Eva biblici, cu un Moise care chipurile ar fi fost fondatorul civilizaţiei noastre, ar fi descendenta unei omeniri existente înaintea noastră. Un lucru este însă sigur şi nu poate fi tăgăduit sub nicio formă. Rasa Evadamică, formată din acei Adami şi Eve ca androgini spirituali şi organici, a existat încă din precedentul An Galactic, respectiv în urmă cu aproximativ 100 de milioane de ani, când

sistemul nostru solar se afla la jumătatea mişcării sale de revoluţie în jurul centrului Căii Lactee. Dacă ar fi să calculăm că actuala rasă umană Homo Sapiens îşi are începuturile cam cu aproximativ 3 milioane de ani în urmă, după cum atestă şi descoperirile antropologice şi arheologice, putem plasa atunci sfârşitul civilizaţiei Evadamice cu aproximativ 4 până la 5 milioane de ani în urmă, între ea şi actuala rasă umană existând o perioadă de circa 2 milioane de ani, în care s-a produs o degenerare la nivel anatomic datorată densificării planetei din precedentul Ciclu Cosmic, precum am explicat. Astfel statura Adamilor şi Evelor s-a micşorat. Odată cu fragmentarea unicului continent numit Pangeea, cum confirmă şi geografia modernă, în urmă cu aproximativ 200 de milioane de ani, spre finalul precedentului An Galactic, Pământul cu întregul sistem solar s-a apropiat de sudul Căii Lactee, sudul magnetic, zonă pe care încă o traversează, care din punct de vedere al energiilor înseamnă minus, aşa cum punem noi cele două semne, + şi – la bateriile pe care le folosim. Se cunoaşte din cercetări că spre semnul + se adună energiile şi spre – se dispersează. Ori către finalul precedentului An Galactic Pangeea deja era fragmentată în câteva continente, rasa Evadamică fiind şi în curs de densificare şi micşorare a corpurilor, şi în stadiul de dispersare spirituală şi ca populaţie, deoarece se atingea punctul cel mai îndepărtat de nordul magnetic al Căii Lactee, zonă cu radiaţii cosmice benefice ce le oferise starea aceea despre am comentat la începutul prezentului capitol. Apropiindu-se de sudul magnetic al Căii Lactee, atât Soarele, cât şi Pământul, precum şi celelalte planete, au suferit transformări semnificative în structurile lor. Căderea din rai se explică şi în acest mod, prin apropierea de punctul minus aflat în sudul Căii Lactee, pentru că energia pe care Pământul o avea de la precedenta trecere prin zona nordului galaxiei nu mai era atât de intensă şi nu mai putea ţine Pangeea ca un singur continent. Acesta începuse să se fragmenteze din cauză că energia de coeziune magnetică trecea dinspre interiorul planetei către în afară, suferind şi de pe urma atracţiei din partea Soarelui, determinând schimbarea şi accelerarea vitezei de rotaţie şi mărirea forţei de gravitaţie.

Acesta a fost procesul logic şi cosmic desfăşurat, şi explicat ştiinţific în urma căruia rasa Evadamică a suferit intrarea în dualitate, prin uitarea primei lor stări interioare şi prin apariţia genului redat prin organe specifice la nivel anatomic. Cu toate acestea, ceea ce cunoşteau Adamii şi Evele acelei societăţi planetare minunate, care a cunoscut intrarea într-o stare de vibraţii mai joase decât acelea de dinainte cu care era obişnuită rasa lor, s-a transmis prin timp, prin simboluri şi Legi Spirituale ce s-au păstrat în anumite locuri de pe planeta noastră. Am spus că Adamii şi Evele înainte de a intra în etapa de evoluţie în care li s-au redus capacităţile originale şi originare, trăiau într-o comuniune permanentă cu Principiul Divin – Dumnezeu sau mai bine zis Creatorul, Tatăl la care Iisus a făcut referire de atâtea ori. Adamii şi Evele au fost creaţi ca rasă de către Ancestrali, o rasă galactică mai veche decât galaxia noastră, ce călătoreşte în foarte multe galaxii şi planete din Univers pentru a crea rase hominide inteligente şi raţionale, pe planete unde există condiţii întrunite pentru viaţa inteligentă. Ancestralii deţineau ceea ce am putea numi Învăţătura Primordială, pe care şi-au însuşit-o direct din contactul cu Creatorul, şi pe care au lăsat-o ca moştenire fiecărei civilizaţii umanoide pe care au creat-o şi au plantat-o pe respectiva planetă vizitată. Ancestralii au cunoscut şi ei, ca civilizaţie la rândul lor, epoci de existenţă în trupuri fizice, însă cu miliarde ani în urmă au transcens planul celor trei dimensiuni, urcând către nivele energetice de existenţă. Ca un fapt divers, să spunem că atunci când Adamii şi Evele au suferit transformarea, Ancestralii şi-au trimis pe Pământ mesagerii, pentru a îndruma noua specie care avea să apară, apoi au plecat înapoi în spaţiul stelar către alte lumi. Acum, după ce am prezentat originea speciei umane pe această minunată planetă Pământ, iată enunţurile Învăţăturii Primordiale, transpuse în cuvintele umane. Menţionez că această Învăţătură a fost preluată prin milenii şi mereu readusă atenţiei Învăţătorilor Spirituali de către un spirit întrupat în repetate rânduri – Hermes Trismegistul, un Ancestral ce a acceptat să rămână de veghe pe Pământ pentru a însoţi omenirea în periplul ei de evoluţie spirituală. Iată enunţurile:

"Învăţătura Primordială

1.Creatorul există permanent în toate formele, stările, fenomenele şi manifestările. Tot ceea ce se întâmplă este El.

2.Binele şi răul nu există, ele sânt doar iluziile Mentalului, binele şi răul sunt doar efecte, există doar Ceea Ce Este – care este Cauza tuturor lucrurilor. Pentru că fiinţele Universului fizic trăiesc şi experimentează în dualitate, Mentalul doar aşa poate înţelege ceea ce există.

3.Mişcarea şi Schimbarea sânt suverane în Univers. Mişcarea produce Schimbarea lucrurilor, fenomenelor şi stărilor, iar Schimbarea determină Mişcarea acestor lucruri, fenomene şi stări. Astfel toate lucrurile, fenomenele şi stările sânt în permanentă transformare. Aceasta este Cheia înţelegerii evoluţiei în Univers.

4.Sinele-spiritul produce Mişcarea, determinând astfel Mişcarea Sufletului, care odată pus în mişcare, determină în el însuşi Schimbare prin acumulare de experienţă (evenimentele trăite ale vieţii – n.a.). Sufletul determinat de Mişcare, produce la rândul său o Mişcare la nivelul Mentalului care îşi schimbă starea, acesta Mişcându-se determină Schimbare la nivelul Astral, de aici fiind generată Mişcarea în plan fizic, care determină Schimbările tuturor formelor în timp şi spaţiu. În acest fel la fiecare nivel se manifestă Schimbări datorită Mişcării.

5.Pentru a fi Una cu Creatorul, este necesar să-ţi înţelegi ambele părţi: atât pe cea luminoasă, cât şi pe cea întunecoasă. Ele pot fi active câte una în fiinţa ta, şi cealaltă adormită complet, ori ambele pot fi treze în acelaşi timp. Nu poţi fi Întreg şi Una cu Creatorul fără una din ele. Acceptă-te în acest fel şi vei găsi Cheia Puterii.

6.Desăvârşirea înseamnă a-ţi conduce cu Măiestrie ambele jumătăţi, alternativ, şi pe cea luminoasă, şi pe cea întunecoasă, fără bucurie şi tristeţe lumească, ci doar cu compasiunea co-creatorului care eşti.

7.Doar dacă eşti Întreg vei putea ştii totul despre lucrurile ce există în Univers. Astfel eşti şi luminos, şi întunecos, în acelaşi timp, şi nimic nu-ţi va rămâne necunoscut.

Meditând asupra acestor 7 Legi Primordiale, înţelesul Vieţii va fi desluşit, iar cel care va pricepe tâlcul lor, va atinge desăvârşirea în evoluţia sa. Din aceste 7 Legi derivă alte enunţuri secundare. Făcând răul acolo unde este rău, şi binele acolo unde este bine, şi făcând binele acolo unde este răul, iată misterul ancestral... şi totuşi să fi dincolo de ele... Tu Însuţi... sursa binelui şi răului... şi totuşi dincolo de ele... să fii în Lumină, dar să rămâi în obscuritate, să fii în obscuritate, dar să rămâi în Lumină... aceasta e calea desăvârşirii... Mulţi se încumetă, puţini reuşesc... căci a fi şi luminos, şi întunecos, în acelaşi timp, înseamnă a avea Cheia Puterii şi a fi Una cu Creatorul... ."

Acestea sînt cele 7 enunţuri conţinute în Învăţătura Primordială lăsată pe Pământ în vremuri în care existau dinozaurii. Ele pot fi considerate similare cu cele 7 Legi Hermetice, aduse omenirii tot de către Hermes Trismegistul, însă au o conotaţie cu mult mai importantă, şi asta deoarece Învăţătura Primordială se referă direct la primele procese care stau la baza Creaţiei. Plasată la nivelul acestui capitol şi în contextul informaţiilor redate în capitolele acestei cărţi, putem face o legătură între această Învăţătură şi tot ce am explicat în capitolele anterioare. De aceea chiar putem să ne dăm seama că Fiinţele Primordiale descrise în această carte cunoşteau şi ele Învăţătura Primordială, desigur în termenii simbolici sau abstracţi cu care lucrează şi prin intermediul cărora există. Fiinţele create de ele împreună cu Creatorul au cunoscut şi ele această Învăţătură Primordială, şi putem spune că, de exemplu, entitatea numită Lucifer s-a folosit de enunţurile primite de la Arhangheli Superiori şi le-a folosit în scop propriu, crezând că le poate utiliza pentru a înşela lumi tinere create, care-şi începeau evoluţia pe planetele lor de baştină, aşa cum este actuala noastră omenire. Tocmai din această perspectivă putem comenta pe marginea acestor 7 enunţuri.

Primul spune că tot ce se întâmplă, şi deci tot ce există, este Creatorul. Să ne amintim că în Biblie scrie clar că Lucifer afirmase că el voia să fie ca Dumnezeu – Creatorul. El ştia acest adevăr şi a crezut că poate să se ridice la acelaşi nivel. Trebuie spus foarte clar: NIMENI

ÎN UNIVERS NU POATE FI (CA ŞI) EGAL CU CREATORUL, ci doar co-Creator. Astfel Creatorul este şi rămâne permanent Sursa tuturor fiinţelor.

Cel de-al doilea enunţ face o referire la faptul că dualitatea înţeleasă ca bine şi rău sînt în realitate doar efecte ale intenţiei fiinţelor care există în Univers. Intenţia unei fiinţe poate fi ori de a crea prin creativitate, în sensul benefic, ori de a crea prin a distruge ceva şi a pune în loc altceva, conform cu propria intenţie. Şi într-un caz, şi în celălalt, este urmat acelaşi sens al Creaţiei, căci nimic nu se pierde în realitate din punctul de vedere al Creatorului, dacă putem să spunem astfel. Însă prin repetarea unor modele comportamentale determinate de obişnuinţele personale, la un moment dat pentru un spirit întrupat, şi chiar pentru categorii de spirite aflate la un nivel mediu pe scara Universului, nici inferioare, nici superioare, şi nici întrupate, binele şi răul pot apare ca factori ce le sprijină sau le ameninţă stabilitatea pe care care se află în acel stadiu de evoluţie. În lumile fizice de materie, în care trăiesc spirite întrupate cum sîntem noi oamenii pe Pământ, datorită influenţelor exercitate de către lucrurile produse la exterior, şi care au diferite scopuri, noţiunile de bine şi de rău se pot manifesta mai repede şi mai uşor. Un exemplu simplu şi la îndemână este cel al ideii despre cât are un om în comparaţie cu altul, ca stare materială. La fel, între naţiuni există acest criteriu, şi dacă ne amintim şi de celebrul film Star Trek - Generaţia următoare, acolo putem să ne amintim că existau rase galactice ce se aflau fie pe poziţie bună, fie pe poziţie negativă în raport cu civilizaţia noastră, în funcţie de interese şi nivel de înţelegere evolutivă.

Al treilea enunţ conţine un înţeles profund pe care îl putem aplica oricărui lucru sau fenomen din Univers, inclusiv aici pe Pământ. Mişcarea şi Schimbarea sînt cele două Forţe suverane în întregul Cosmos. Pentru a înţelege la modul simplu, pornim de la ideea prezentată pe la începutul acestei cărţi. Atunci când se afla în starea sa Nemanifestată, Creatorul a emis prima Idee, aceasta fiind o undă amplă de Energie Primordială care o putem numi Prima Mişcare. Este evident

că în urma acestei Idei ca Primă Mişcare, Creatorul s-a Manifestat. Ideea sub forma undei a produs o modificare în Creatorul însuşi, o parte din El, prin Manifestare, determinând Schimbarea stării sale. Astfel o parte a Creatorului a produs apariţia a ceea ce numim COSMOS, cuvânt care înseamnă Ordine. Respectiva undă amplă de Energie a Creatorului a determinat, deci, o structură ordonată care, ca proces sau fenomen energetic, a dus la apariţia primelor Fiinţe Primordiale. Este logic să ne dăm seama că nu stele şi planete au apărut în urma Primei Mişcări, ci Fiinţele Primordiale, adică proiecţii ale Creatorului într-un spaţiu imens numit COSMOS. Apoi acestea, aşa cum am descris în capitolul "Fiinţele Primordiale", au trecut la construirea acestui Univers, atât din punct de vedere spiritual, cât şi fizic material. Din perspectiva noţiunii de evoluţie, putem observa că şi aici, pe Pământ, Mişcarea şi Schimbarea sînt energiile care guvernează viaţa noastră. Dacă noi proiectăm o afacere sau stabilim împreună cu alţi cunoscuţi anumite chestiuni, şi teoretic ştim că putem atinge rezultatul, pe parcurs apar anumite influenţe sau interferenţe, cauzate de alţii, prin Mişcarea ideilor lor, şi aşa de multe ori rezultatul pe care-l aşteptăm întârzie sau cunoaşte modificări substanţiale. Este astfel o certitudine că nimeni, atât pe Pământ, cât şi oriunde în Univers, nu poate stopa acţiunea Mişcării şi Schimbării, ci doar înţelegându-le, poate să le utilizeze în mod constructiv pentru a-şi îndeplini ţelurile.

Al patrulea enunţ se raportează la un proces care se desfăşoară dinspre planul de existenţă cel mai înalt – cel spiritual, către ultimul posibil – cel fizic, determinat de condensarea vibraţiilor care circulă permanent prin Univers. Privind la vibraţia Spiritului, putem înţelege că aceasta determină Mişcarea energiei sale, şi Spiritul fiind în interiorul Sufletului, provoacă în interiorul acestuia o anumită rezonanţă interpretată ca impact. Deci Spiritul prin impactul vibraţiei sale asupra Sufletului produce o Mişcare a acestuia, care la rândul său transmite mai departe acest impuls către Mental, şi tot aşa până în corpul fizic. Mişcarea desfăşurată în acest mod sub forma energiei şi impactului acesteia cu structura imediat inferioară a fiecărui corp subtil, determină

în fiecare dintre acestea Schimbarea. Pe acest principiu funcţionează aura oricărei fiinţe din Univers şi avem aşadar posibilitatea să realizăm un mare adevăr în conştiinţa noastră: nimic nu stă în Univers. Nu există stare de repaus absolut, tot ceea ce există în COSMOS aflându-se în permanentă mişcare la diferite viteze. Nici chiar în cea mai profundă stare de meditaţie, cum susţin unii Maeştrii spirituali orientali, nu poate exista repaus total al fiinţei, căci cel puţin Spiritul este acela care permanent vibrează, deci se află în Mişcare.

Enunţul cinci ne trimite la o realitate foarte interesantă, şi anume că noi, ca fiinţe, ca şi oricare alte entităţi din Univers, sîntem alcătuiţi dintr-o jumătate luminoasă, şi o jumătate întunecoasă. Cu alte cuvinte, vorbim despre cunoscutul simbol Yin - Yang prezent nu numai în vechea cultură spirituală chineză, ci şi în cea pelasgă, în calitate de precursoare a celei geto-dace, precum şi în cea hindusă. Aşa cum v-am prezentat informaţia în cuprinsul acestui capitol, fiecare fiinţă din Univers are în ea aceste două jumătăţi pe care trebuie să le ţină în echilibru, printr-o manifestare alternativă a lor în existenţa proprie. Fie că au fost androgini spirituali şi erau doar Yang şi doar Yin, ca Întregi, şi apoi datorită epocii cosmice s-au transformat prin preluarea unei noi energii devenind astfel fiinţe cu două părţi în ele, fie că vorbim despre rase umane ulterioare care deja erau duale. A da la o parte, a evita folosirea jumătăţii întunecate, care în concepţia majorităţii oamenilor este identificată cu "a fi rău", duce la o neînţelegere concretă a ceea ce înseamnă factorul binelui. Jumătatea întunecoasă din om nu reprezintă neapărat ceva rău în sensul în care îl înţeleg oamenii, căci noi sîntem formaţi din două jumătăţi ca nişte polarităţi, o jumătate fiind magnetică, şi cealaltă jumătate fiind electrică din punct de vedere spiritual. Este necesar în procesul de evoluţie să ne cunoaştem jumătatea care a rămas adormită în noi, fie cea luminoasă, fie cea întunecoasă, după cum este cazul în privinţa fiecăruia, pentru că nu putem să ne considerăm întregi, aşa cum este înţeleasă unitatea spirituală a fiinţei umane, activând doar partea noastră luminoasă caracterizată de beneficitate. În cazul marii majorităţi a oamenilor jumătatea întunecoasă a rămas într-o stare latentă,

deşi se manifestă prin intermediul personalităţii şi a mentalului, în timp ce jumătatea luminoasă se exprimă prin intermediul sufletului şi conştiinţei. În viitorul omenirii se prefigurează transformarea, printr-un proces evolutiv spiritual, a jumătă?ii întunecoase într-una luminoasă, astfel omul actual ca specie devenind din nou o fiinţă alcătuită doar din Lumină ca şi Întreg, cum era cândva rasa Evadamică iniţială.

Al şaselea enunţ vine ca o completare al precedentului, în ideea că după ce ne putem cunoaşte şi jumătatea adormită, o putem educa astfel încât să obţinem rezultate concrete în eforturile noastre de a redeveni Întregi, fiecare dintre noi. Ce presupune asta? Este necesară trecerea de la viziunea dualităţii la cea a Unimii, mergând pe principiul "Eu şi Tatăl - Creatorul Una sîntem" aşa cum afirma mereu Iisus. Această afirmaţie nu numai că produce o importantă transformare în propria conştiinţă, ci şi determină la propriu Mişcarea Energiei în interiorul fiinţei, rezultatul fiind Schimbarea dualităţii în Unime, căci Intenţia din spatele afirmaţiei va lucra permanent la realizarea acestui fapt. Există situaţii când este necesar să ne folosim jumătatea luminoasă, şi situaţii când jumătatea întunecoasă ne serveşte în relaţia cu alţi oameni neevoluaţi şi egoişti, cînd putem să convingem uşor asemenea persoane să se alăture pentru un timp unui scop al nostru benefic, fără să-şi dea seama. Desigur, ar fi mai mult de explicat despre cum se pot folosi cele două jumătăţi, probabil că acest subiect va face tema unei alte cărţi. Cert este că trebuie să învăţăm să folosim cele două jumătăţi ale fiinţei noastre, prin a le descoperi şi cunoaşte temeinic, şi atunci le vom putea uni la un loc. Un asemenea proces evolutiv presupune înţelegerea stărilor de bucurie şi tristeţe, de extaz şi disperare, de iubire şi de ură, pentru a le transcede şi a ajunge la un nivel de conştientizare imparţial faţă de ambele jumătăţi interioare ale fiinţei. Doar în acest mod un om poate deveni una cu Dumnezeu Tatăl, ridicându-se desupra celor două polarităţi Yang şi Yin. Atâta vreme cât cele două jumătăţi interioare sînt separate ca intenţii şi acţionează diferit, oamenii îşi vor căuta perechea sau jumătatea care e adormită, undeva în afara lor, de multe ori o găsesc dar pe parcurs lucrurile se strică (din cauza incompatibilităţilor şi a

jumătăţii interioare adormite), cum vedem că se întâmplă azi, însă dacă le vom reuni, atât Bărbatul Interior – Adamul, cât şi Femeia Interioară – Eva, se vor unifica din nou în splendoarea propriei fiinţe spirituale. Doar atunci vor exista între bărbaţi şi femei căsătorii adevărate sau relaţii cu adevărat compatibile între oameni.

Ultimul enunţ, al şaptelea, are o conotaţie interesantă, care merită studiată. Afirmaţia că doar dacă eşti şi luminos, şi întunecos în acelaşi timp, poţi cunoaşte toate lucrurile, este plină de semnificaţii. De obicei oamenii tind să cunoască doar lucrurile care se manifestă pe partea bună a vieţii, evitând pe cele neplăcute. În acest fel cunoaşterea lor este incompletă şi slabă, fără putere de a modela circumstanţele de viaţă. Este necesar a fi cunoscute şi acele lucruri care stau ascunse în partea umbroasă a fiinţei proprii, cât şi în a altora din jur, pentru a înţelege de ce Creatorul a făcut ca tot ce există să fie astfel. Însă un om care îşi studiază ambele jumătăţi şi le foloseşte alternativ, pentru a rezolva situaţii complexe de viaţă, poate reuşi acolo unde mulţi oameni buni se dovedesc incapabili să obţină rezultatele dorite. Ca să stai în Lumină, fiind văzut de toţi, dar în acelaşi timp să te porţi la un mod obscur, în aşa fel încât acţiunile proprii să nu fie luate în seamă, este o mare reuşită. Iarăşi, ca să fii obscur, adică să stai mai mult în partea întunecoasă, dar să emiţi Lumina în aşa fel încât acest fapt să nu se observe de către cei cu apucături rele, reprezintă o mare abilitate. O astfel de abilitate permite atingerea unui nivel de evoluţie ridicat, care asigură ieşirea din împrejurările karmice care condiţionează majoritatea oamenilor Pământului. Şi a atinge un asemenea nivel de folosire a ambelor jumătăţi, cu pricepere şi înţelepciune, determină obţinerea Cheii Adevăratei Puteri, care aduce individului ce reuşeşte această performanţă spirituală, realitatea concretă de a deveni una cu Creatorul, trecând dincolo de stadiul fiinţelor ce sînt şi rămân condiţionate de concepţiile, de altfel iluzorii, de bine şi de rău. Altfel spus, se ridică deasupra efectelor el ajungând să fie cauza. În acest fel, orice va întreprinde nu-l va atinge, căci el devine sursa concretă atât a ceea ce este pozitiv – influenţarea lucrurilor în sens constructiv creativ, cât şi a

ceea ce este negativ – influenţarea lucrurilor în sensul constructiv prin distrugerea fie a unei situaţii vechi, fie a uneia rele care a atins cote de manifestare prea mari. Un astfel de om poate folosi atât înţelepciunea şi compasiunea proprii, cât şi lăcomia şi egoismul altora cu care se întâlneşte, şi pe care le poate manifesta temporar pentru îndeplinirea unui scop spiritual, revenind apoi la starea bună, pentru a realiza lucruri ce ţin de Planul Divin pe care îl cunoaşte din momentul în care şi-a trezit ambele jumătăţi ale fiinţei şi le-a reunit prin procesul de Acceptare a ambelor.

Aceasta este Învăţătura Primordială, pe care multe alte civilizaţii din galaxia noastră, şi din alte părţi ale Universului, o folosesc pentru a menţine sensul creativ al Planului Divin al Creatorului. Cele 7 enunţuri trebuie studiate şi meditaţia asupra tâlcului lor este necesară pentru ca asimilarea înţelesului lor să se producă etapizat, transformând conştiinţa şi determinând fuziunea celor două jumătăţi interioare într-un anumit interval de timp. A reuşi să le înţelegeţi reprezintă cu adevărat un pas înainte pentru fiecare dintre voi, şi evoluţia spirituală în plan personal va cunoaşte cu adevărat un salt uriaş. Însă aşa cum Învăţătura Primordială afirmă către finalul enunţurilor, mulţi se încumetă şi pornesc la un asemenea drum, dar puţini sînt cei care reuşesc să-şi însuşească o asemenea Învăţătură. Şi asta deoarece în momentul în care un discipol sau un Maestru spiritual începe să folosească partea întunecată a fiinţei sale, cu intenţia de a obţine rezultate acolo unde compasiunea şi înţelegerea dau greş, şi pune în mişcare din fiinţa proprie către altul, caracteristicile de egoism, lăcomie sau intrigă, riscă pe parcurs, dacă nu este bine pregătit, să devină chiar victima părţii întunecate din el însuşi. Într-o asemenea circumstanţă, dacă situaţia e dificilă sau miza este foarte, discipolul sau Maestrul respectiv riscă să cadă pentru vreme îndelungată sau chiar definitiv pe această parte întunecată, iar acţiunile sale vor purta mereu amprenta neplăcută a acestei jumătăţi. În istoria spirituală a omenirii, atât în timpuri străvechi, cât şi în vremurile noastre, au fost şi sînt destui oameni care evoluează spiritual şi la un moment dat, în existenţa lor, folosind prea mult jumătatea lor întunecată în

privinţa unor scopuri personale sau de grup, nu mai pot face faţă puterii exercitate de jumătatea întunecată şi devin prizonierii şi victimele ei. Acest lucru neplăcut s-a petrecut şi în România de câţiva ani încoace, cu mulţi oameni care erau consideraţi de semenii lor drept Învăţători sau mentori spirituali, şi care, din motivul prezentat mai înainte, au cedat părţii lor întunecate. Cheia Puterii nu se obţine uşor, însă aşa cum stă scris în texte străvechi, Creatorul spune astfel: *"Celor care învinq le voi da Cununa Vieţii Veşnice..."*. Din această frază înţelegem că Viaţa Veşnică sau nemurirea, aşa cum am descris-o într-un capitol anterior, poate fi realizată dacă această Cheie a Puterii este obţinută.

În Calea Lactee sînt miliarde de Maeştri Spirituali care folosesc Învăţătura Primordială. Pleidaeni, Lyrani, Andromedani, Arcturieni, cei din Pegasus, din Sirius – Orion, din constelaţia Taurului, din Cassiopeea şi din multe alte lumi, aplică Învăţătura Primordială conform specificului civilizaţiei lor şi nivelului de evoluţie atins. Este cu atât mai adevărat acest lucru, cu cât această Învăţătură a ajuns acum în mâna ta, cititorule şi omule, într-o formă esenţială, ce-ţi va servi de acum încolo pentru a te ghida tu însuţi şi a trece pe un alt nivel spiritual. Este precum a spus Iisus: *"Cunoaşteţi Adevărul, şi Adevărul vă va face liberi..."* Eu aş completa spunând: *"...şi Adevărul este Învăţătura Primordială..."* Vă doresc Pace, Lumină şi Iubire....

Niciodată Maeştrii nu ne-au minţit. Niciodată Maeştrii nu ne-au spus poveşti nemuritoare. Ci întotdeauna ei ne-au spus Adevărul.

AMINTIŢI-VĂ ÎN FIECARE CLIPĂ A VIEŢII VOASTRE CUVINTELE LUI IISUS: „CUNOAŞTEŢI ADEVĂRUL ŞI ADEVĂRUL VĂ VA FACE LIBERI". IISUS ESTE DEJA AICI... EL SE AFLĂ ÎN 3 CORPURI ÎN ROMÂNIA, IAR PRINTR-UNUL DIN ELE ACTIVEAZĂ ÎNTR-O MĂSURĂ MAI MARE... ACESTA ESTE ADEVĂRUL... ACEASTA ESTE ELIBERAREA... PACEA, LUMINA ŞI IUBIREA TATĂLUI SĂ FIE CU VOI TOŢI... AMIN! AUM!

CUPRINS

Introducere *5*
Capitolul 1 – Fiinţele Primordiale *11*
Capitolul 2 – Creaţia şi Legile spirituale *21*
Capitolul 3 – Componente divine *37*
Capitolul 4 – Paradoxurile existenţei *55*
Capitolul 5 – Căile desăvârşirii *74*
Capitolul 6 – Logica divinului *90*
Capitolul 7 – Eliberarea *102*
Capitolul 8 – Învăţătura Primordială *117*

ORFEU 2000
Librărie esoterică
www.orfeu2000.ro

Vă oferă:

Cărţi din domeniile:
- Sănătate, ecologie
- Românii şi strămoşii lor
- Spiritualitate, religie
- Ştiinţă şi spirit
- Arta de a reuşi
- Divinaţie
- Fenomene şi puteri oculte
- Enigme, ipoteze

- Cristale şi pietre fine specifice fiecărei zodii.
- Beţişoare parfumate şi esenţe volatile.
- Lămpi pentru aromoterapie.
- Produse Feng Shui şi radiestezie
- Muzică pentru relaxare şi meditaţie.

Vizitaţi-ne în strada **Lascăr Catargiu nr. 16**, sector 1,
Bucureşti sau contactaţi-ne la:
O.P. 77 – C.P. 39
Tel/fax: 021 3133700
Mobil: 0746 153 580
Email: librarii@orfeu2000.ro
Magazine-online: http//**www.orfeu2000.ro**
Programul librăriei:
Luni-Vineri: orele 10-18,30
Sâmbăta: orele 10-14,00

B dul Tudor Vladimirescu, nr. 31,
sector 5, București, ROMÂNIA

fedprint
tipografie
Tel.: 411.00.55; 411.47.76 fed@promo.ro

Ştii că eşti ceea ce eşti – jumătatea luminoasă din tine... Dar ştii că nu ştii ce eşti – jumătatea întunecoasă din tine... Poţi fi doar ceea ce eşti... şi nu poţi fi ceea ce nu eşti... A fi Tu Însuţi înseamnă A Fi şi luminos, şi întunecos în acelaşi timp... Acesta este Marele Mister...

Pentru a fi Una cu Creatorul, trebuie să-ţi accepţi ambele jumătăţi – cea luminoasă şi cea întunecoasă... Nu poţi fi Întreg fără una din ele... Acceptă-te în acest fel şi vei găsi Cheia Puterii...

ISBN 978-973-1986-07-4